

Školní vzdělávací program tříletý učební obor

Automechanik

(Mechanik opravář motorových vozidel)

Střední škola a Mateřská škola, Liberec, Na Bojišti 15, příspěvková organizace

Identifikační údaje

Oficiální název: Školní vzdělávací program pro obor Automechanik¹
Vzdělávací program: Tříletý vzdělávací program
Kód a název oboru: 23-68-H/01 Mechanik opravář motorových vozidel
Stupeň vzdělání: Střední vzdělání s výučním listem
Délka studia: 3 roky
Studijní forma vzdělávání: Denní

Předkladatel:

Střední škola a Mateřská škola, Liberec, Na Bojišti 15, příspěvková organizace
Na Bojišti 15
46010 Liberec 3

IČO: 00671274
IZO: 130002089
RED-IZO: 600170594

Ředitel školy: Ing. Zdeněk Krabs, Ph. D.
krabs.zdenek@ssams.cz

Kontakty: WWW: www.ssams.cz
E-mail: info@ssams.cz
Telefon: 485 151 099, 485 150 625
Fax: 485 150 919

Zřizovatel:

Liberecký kraj
U Jezu 642/2a
461 80 Liberec 2

Kontakty: WWW: www.kraj-lbc.cz
Odbor školství, mládeže, tělovýchovy a sportu
E-mail: podatelna@kraj-lbc.cz
Telefon: 485 226 255

Platnost dokumentu: od 1. září 2025 počínaje prvním ročníkem

razítko školy:

podpis ředitele:

.....

¹ Školní vzdělávací program je zpracován podle Rámcového vzdělávacího programu pro střední odborné školy

Obsah

1	PROFIL ABSOLVENTA	5
1.1	Uplatnění absolventa v praxi.....	5
1.2	Kompetence absolventa	6
1.3	Ukončení vzdělání	7
2	CHARAKTERISTIKA ŠVP	8
2.1	Popis celkového pojetí vzdělávání	8
2.2	Organizace výuky	9
2.3	Způsob hodnocení žáků	10
2.3.1	Účel klasifikačního řádu.....	10
2.3.2	Zásady klasifikace	10
2.3.3	Klasifikace a stupně hodnocení	12
2.3.4	Získávání podkladů pro hodnocení a klasifikaci	23
2.4	Vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami	26
2.5	Realizace bezpečnosti a ochrany zdraví a protipožární ochrany	28
2.6	Podmínky pro přijetí ke vzdělávání	29
2.7	Způsob ukončení vzdělání	30
2.8	Výchovné a vzdělávací strategie	30
2.9	Začlenění průřezových témat.....	33
3	UČEBNÍ PLÁN	35
3.1	Hodinové dotace v ročnících.....	35
3.2	Přehled využití vyučovacích týdnů ve školním roce.....	36
4	PŘEHLED ROZPRACOVÁNÍ OBSAHU VZDĚLÁNÍ V RVP DO ŠVP	37
5	UČEBNÍ OSNOVY	39
	UČEBNÍ OSNOVA – ČESKÝ JAZYK A LITERATURA.....	40
	UČEBNÍ OSNOVA – OBČANSKÁ NAUKA	48
	UČEBNÍ OSNOVA – ANGLICKÝ JAZYK	61
	UČEBNÍ OSNOVA – NĚMECKÝ JAZYK.....	72
	UČEBNÍ OSNOVA – MATEMATIKA	90
	UČEBNÍ OSNOVA – FYZIKA	98
	UČEBNÍ OSNOVA – ZÁKLADY EKOLOGIE	104
	UČEBNÍ OSNOVA – INFORMAČNÍ A KOMUNIKAČNÍ TECHNOLOGIE	110
	UČEBNÍ OSNOVA – EKONOMIKA	117
	UČEBNÍ OSNOVA – TĚLESNÁ VÝCHOVA.....	123
	UČEBNÍ OSNOVA – ZÁKLADY STROJNICTVÍ.....	132
	UČEBNÍ OSNOVA – ZÁKLADY ELEKTROTECHNIKY	136
	UČEBNÍ OSNOVA – STROJÍRENSKÁ TECHNOLOGIE	150
	UČEBNÍ OSNOVA – TECHNICKÉ KRESLENÍ	154
	UČEBNÍ OSNOVA – AUTOMOBILY	159
	UČEBNÍ OSNOVA – OPRAVÁRENSTVÍ A DIAGNOSTIKA	171
	UČEBNÍ OSNOVA – ŘÍZENÍ MOTOROVÝCH VOZIDEL.....	185

UČEBNÍ OSNOVA – ODBORNÝ VÝCVIK	192
6 POPIS MATERIÁLNÍHO A PERSONÁLNÍHO ZAJIŠTĚNÍ VÝUKY	206
6.1 Materiální zajištění výuky.....	206
6.2 Personální zajištění výuky	206
7 CHARAKTERISTIKA SPOLUPRÁCE SE SOCIÁLNÍMI PARTNERY	208

1 Profil absolventa

Střední škola a Mateřská škola, Liberec, Na Bojišti 15, příspěvková organizace
Na Bojišti 15
46010 Liberec 3

Zřizovatel: Liberecký kraj
U Jezu 642/2a
461 80 Liberec 2

Oficiální název: **Školní vzdělávací program pro obor Automechanik**
Kód a název oboru: **23-68-H/01 Mechanik opravář motorových vozidel**
Stupeň vzdělání: **Střední vzdělání s výučním listem**
Délka studia: **3 roky**
Studijní forma vzdělávání: **Denní**

1.1 Uplatnění absolventa v praxi

Po úspěšném vykonání závěrečné zkoušky získá absolvent kvalifikaci pro výkon povolání automechanik.

Absolventi jsou připraveni vykonávat povolání, kde uplatní schopnosti opravování silničních motorových vozidel a jejich funkčních celků. Provádění demontáže, kontroly a oprav jednotlivých částí a jejich montáže. Provádění funkční kontroly po provedené opravě. Používání a obsluha diagnostických zařízení pro kontrolu technického stavu vozidel a jejich částí. Součástí vzdělání absolventa je získání řidičského oprávnění skupiny B a C.

Má vytvořeny základní předpoklady pro možné budoucí uplatnění v živnostenském podnikání jak z hlediska profesních dovedností, měl by být schopen vést menší pracovní kolektiv, popř. menší živnostenskou provozovnu.

Absolventi, kteří úspěšně vykonali závěrečnou zkoušku, se mohou ucházet o přijetí do studijního oboru pro absolventy tříletých učebních oborů navazujícího na předešlou přípravu.

1.2 Kompetence absolventa

Pokud žák oboru Automechanik využije všech podmínek, možností a příležitostí, které mu studium přináší, po úspěšném vykonání závěrečné zkoušky se orientuje v technologické a servisní dokumentaci různých druhů a typů silničních vozidel, v dílenských tabulkách, čte technické výkresy a schémata obsažená v uvedené dokumentaci (včetně schémat zapojení elektrické výstroje vozidel).

Absolvent dovede pro plnění pracovních úkolů samostatně zvolit a připravit základní ruční nástroje a nářadí, montážní pomůcky a přípravky, zdvihací, popř. jiná pomocná zařízení, připravit pracoviště, samostatně zvolit správný a bezpečný postup při demontáži, opravě a montáži agregátů vozidel a jejich částí, popř. při nezbytně menší mechanické úpravě opravovaných či náhradních dílů. Je schopen rozlišit běžné strojírenské materiály podle vzhledu, popř. podle označení ČSN, zná jejich vlastnosti a respektuje je při práci s nimi. Je seznámen se základními strojními součástmi, kinematickými a tekutinovými mechanismy, jejich názvoslovím, označováním ap., s principy jejich funkce a s jejich aplikacemi a použitím zejména v silničních vozidlech; je seznámen s fyzikálními základy elektrotechniky, s elektrickými a elektronickými prvky, součástmi a přístroji, vyskytujícími se v elektrické výstroji vozidel.

Absolvent ovládá základní úkony při ručním zpracování kovových a vybraných nekovových materiálů a nejjednodušší technologické úkony z oblasti strojního obrábění, včetně používání ručního mechanizovaného nářadí. Významnými dovednostmi jsou nejrůznější montážní práce, při kterých absolvent používá běžné i speciální montážní nářadí, univerzální i speciální montážní přípravky. Ke zvýšení produktivity práce dovede samostatně zvolit a používat ruční mechanizované nářadí a jeho příslušenství, volit a používat pro něj vhodné nástroje v závislosti na druhu práce.

Absolvent je schopen provádět běžnou údržbu silničních vozidel, doplňování a výměny provozních hmot, provádět výrobcí předepsané záruční i pozáruční prohlídky a běžné, středně náročné opravy silničních motorových vozidel, a to jak výměnou dílů, tak jejich opravou či úpravou, provádět údržbu a středně složité opravy elektrických rozvodů a elektrické výstroje vozidel.

Je schopen stanovení technického stavu vozidel, identifikace závad, seřízení ap. O provedené opravě, seřízení ap., je schopen vést požadovanou dokumentaci,

vypracovat předepsaný záznam ap. Umí vést základní evidenci o vykonané práci, ohodnotit kvalitu a množství vlastní činnosti a rozpoznávat příčiny nedostatků, kterých se v průběhu činnosti dopustil.

Příprava v učebním oboru vytváří předpoklady k tomu, aby jeho absolvent mohl po příslušné praxi (popř. po absolvování dalšího vzdělání, speciálních kurzů ap.) provádět nejnáročnější opravy silničních motorových vozidel, používat všech speciálních měřidel a diagnostických prostředků, samostatně volit pracovní prostředky, popř. navrhovat jejich speciální úpravy, samostatně stanovovat pracovní postupy oprav, vést o nich souhrnnou dokumentaci a získávat z ní údaje, potřebné např. pro objednávání náhradních dílů, pro návrhy konstrukčních úprav konkrétního typu vozidla ap. Měl by být schopen vést menší pracovní kolektiv, popř. menší živnostenskou provozovnu.

Má vytvořeny základní předpoklady pro možné budoucí uplatnění v živnostenském podnikání jak z hlediska profesních dovedností, tak z hlediska chápání potřeby aktivního přístupu k nalézání profesního uplatnění i nutnosti zdravého rizika k prosazení svých záměrů. Orientuje se i v základních ekonomických otázkách této problematiky.

1.3 Ukončení vzdělání

Vzdělání se ukončuje závěrečnou zkouškou. Dokladem o dosažení stupně vzdělání je vysvědčení o závěrečné zkoušce a výuční list.

2 Charakteristika ŠVP

Střední škola a Mateřská škola, Liberec, Na Bojišti 15, příspěvková organizace
Na Bojišti 15
46010 Liberec 3

Oficiální název:	Školní vzdělávací program pro obor Automechanik
Kód a název oboru:	23-68-H/01 Mechanik opravář motorových vozidel
Stupeň vzdělání:	Střední vzdělání s výučním listem
Délka studia:	3 roky
Studijní forma vzdělávání:	Denní

2.1 Popis celkového pojetí vzdělávání

Cílem je naučit žáky požadovaným vědomostem a vštípit jim tak klíčové kompetence pro jejich další profesní dráhu.

Důležité je připravit žáky na začlenění do pracovního procesu ve spolupráci se sociálními partnery. Základem je důraz na provázanost klasické frontální výuky s výukou samostatnou či skupinovou.

Specifickou formou bude příprava dlouhodobého projektu v oblasti odborného vzdělávání se zaměřením na možnost účasti v SOČ a ostatních soutěžích. Důležité pro oblast environmentální výchovy je zapojení do projektu Enersol. Tento projekt je připraven pro projektové aktivity žáků se zaměřením na obnovitelné zdroje energie.

Součástí všech projektů je prezentace, která povede k získání komunikativních kompetencí. Konkrétní způsob bude upřesněn podle schopností žáků.

Pro výuku je používána moderní didaktická technika v teoretické výuce i odborném výcviku.

Nedílnou součástí odborného výcviku je výuka přímo v provozních podmínkách. Tím dochází k socializaci žáků v pracovních kolektivech a lepší orientaci na pracovním trhu po ukončení vzdělávání. Důležité jsou i exkurze.

Cílem je propojit efektivní frontální výuku s individualizovanou výukou ve skupinách. Postupně bude docházet k většímu individualizovanému přístupu tak, aby v závěrečném ročníku byl žák schopen samostatné práce s vědomím plné zodpovědnosti.

Důležitou kompetencí je jazyková vybavenost absolventů především pro běžnou a odbornou komunikaci především v anglickém a německém jazyce.

Zařazení průřezových témat je uvedeno na konci.

K úpravě ŠVP došlo na základě jednání s vedením ČESMAD BOHEMIA a doporučení sociálních partnerů z oboru dopravy. Výsledkem bude možnost získání profesního osvědčení podle Zákona č. 247/2000 Sb. v aktuálním znění.

2.2 Organizace výuky

Základem je pravidelné střídání týdenních cyklů v teoretické výuce a odborném výcviku. Kromě tohoto členění absolvuje každý žák oboru povinné exkurze, tělovýchovné kurzy a besedy. Současně se bude moci zapojit do výběrových kurzů, environmentálních a technických projektů. Nedílnou součástí bude příprava a zapojení do odborných soutěží: Automechanik Junior, SOČ, Amavet, Jablotron Cup, Zelená myš a další.

Odborné exkurze:

Autosalon Ženeva	- návštěva veletrhu 1. – 3. ročníky
Toyota Kolín	- exkurze do závodu 1. – 3. ročníky
Škoda Auto a.s. Mladá Boleslav	- exkurze do závodu 1. – 3. ročníky
Karosa Vysoké Mýto	- exkurze do závodu 3. ročníky
Tatra Trucks a.s. Kopřivnice	- exkurze do závodu 3. ročníky

Tělovýchovné kurzy, besedy:

Lyžařský výcvik	- 1. ročník
Kurz vysokohorské turistiky	- 1. – 3. ročník
Beseda na Úřadu práce Liberec	- 3. ročník
Kurz pobytu v přírodě	- 2. ročník
Filmová či divadelní představení	- každý ročník

Distanční výuka

Pokud je vyhlášena na škole karanténa, využívá se distanční výuka formou využití Microsoft Office Teams (MOT). Žáci i vyučující teoretické a praktické výuky jsou navzájem obeznámeni s podmínkami výuky. Učitelé jsou závčasů proškoleni v problematice MOT, žákům i vyučujícím lze zapůjčit výpočetní techniku, aby se mohli všichni vzdělávat doma.

2.3 Způsob hodnocení žáků

Klasifikační řád se vydává pro všechny účastníky výchovně vzdělávacího procesu ve Střední škole a Mateřské škole v Liberci, Na Bojišti 15, (dále jen školy) ze studijních a vzdělávacích důvodů v souladu se zákonem č.561/2004 Sb. o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon) §30 a vyhláškou MŠMT ČR č.13/2005 Sb., o středním vzdělávání a vzdělávání v konzervatoři §3.

2.3.1 Účel klasifikačního řádu

Smyslem vnitřního klasifikačního řádu je stanovení přehledných pravidel pro hodnocení a klasifikaci žáků ve vyučovacím procesu pro žáky, rodiče a vyučující.

2.3.2 Zásady klasifikace

1. Při hodnocení, průběžné i celkové klasifikaci pedagogický pracovník (dále jen učitel nebo učitel odborného výcviku – souhrnně pedagog) uplatňuje vůči žákovi školy přiměřenou náročnost a pedagogický takt.
2. Při celkové klasifikaci přihlíží pedagog k individuálním zvláštěnostem žáka.
3. Pro potřeby klasifikace se předměty dělí do čtyř skupin:
 - a) Klasifikace v předmětech s převahou teoretického zaměření (aktivní výuka jazyků, matematika, fyzika, biologie, chemie, základy společenských věd, zeměpis, dějepis, technické předměty, a semináře a laboratorní cvičení spojené s těmito předměty).
 - b) Klasifikace v předmětech výchovného zaměření (hudební výchova, výtvarná výchova, tělesná výchova, občanská výchova a semináře spojené s těmito předměty).

- c) Klasifikace v předmětu odborný výcvik.
 - d) Klasifikace chování.
4. Žáci se klasifikují ve všech vyučovacích předmětech uvedených v učebním plánu příslušného ročníku.
 5. Klasifikační stupeň určuje učitel, který vyučuje příslušný předmět. V předmětu, ve kterém vyučuje více učitelů, určí výsledný stupeň za klasifikační období příslušní učitelé po vzájemné dohodě. Nedojde-li k dohodě, stanoví tento stupeň ředitel školy po seznámení s klasifikací jednotlivých učitelů.
 6. Při určování stupně prospěchu v jednotlivých předmětech na konci klasifikačního období se hodnotí kvalita práce a učební výsledky, jichž žák dosáhl za celé klasifikační období. Základem určení celkového stupně prospěchu je vážený aritmetický průměr klasifikace na konci příslušného klasifikačního období. Podkladem pro určení celkového stupně klasifikace jsou dílčí hodnocení, vyjádřená známkou s příslušnými koeficienty významnosti (dále jen „váha“ klasifikace).

Alternativně lze, pro stanovení výsledné známky, použít i jiný způsob získávání dílčích podkladů (například bodové hodnocení s procentuální úspěšností), vždy však musí být tento způsob srozumitelný a převoditelný do klasifikační stupnice
 7. Při určování klasifikačního stupně posuzuje pedagog výsledky práce vždy objektivně, nepodléhá jakýmkoliv subjektivním či vnějším vlivům.
 8. V průběhu klasifikačního období, v termínech nejpozději do konce každého kalendářního měsíce, zapíše pedagogové příslušných předmětů průběžné výsledky klasifikace do systému školy online tak, aby bylo možné tímto způsobem informovat pomocí internetového prohlížení na stránkách školy jak samotné žáky, tak i jejich zákonné zástupce.
 9. Na konci klasifikačního období, v termínu, který určí ředitel školy, zapíše pedagogové celkové výsledky klasifikace do systému školy online tak, aby byly k dispozici pro závěrečné vyhodnocení prospěchu všech žáků ve škole.
 10. Ředitel školy určuje způsob, jakým budou třídní učitelé informovat vedení školy a všechny ostatní účastníky výchovně vzdělávacího procesu o stavu klasifikace ve třídě, včetně zaostávání některých žáků v učení či nedostatků v jejich

chování. Třídní učitelé připraví přehled klasifikace pro klasifikační pedagogickou poradnu.

11. Ředitel školy určuje způsob, jakým budou pedagogové a vedení školy informovat žáky a jejich zákonné zástupce o stavu klasifikace a chování ve třídě. Zpravidla se tak děje pomocí internetové třídní knihy, na organizovaných třídních schůzkách a při osobních návštěvách.

2.3.3 Klasifikace a stupně hodnocení

1. Klasifikace prospěchu

Prospěch v jednotlivých předmětech (povinných, volitelných i nepovinných) se klasifikuje těmito stupni

(zákon č. 561/2004 Sb., §69 odstavec (2)):

1 – výborný

2 – chvalitebný

3 – dobrý

4 – dostatečný

5 – nedostatečný

Každý pedagog je povinen způsoby klasifikace oznámit žákům vždy předem, na požádání školské radě, vedoucím pracovníkům školy i rodičům žáků. Zletilý žák nemůže zakázat pedagogovi předávání informací o průběhu a výsledcích jeho vzdělávání rodičům či zákonným zástupcům (zákon č.561/2004 Sb., §21 odstavec (3)).

2. Obsah klasifikace v předmětech s převahou teoretického zaměření

klasifikační stupeň **1 – výborný**

Žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti uceleně, přesně a plně chápe vztahy mezi nimi. Pohotově vykonává požadované intelektuální i praktické činnosti s tím spojené bez pomoci pedagoga. Samostatně a tvořivě uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických i praktických úloh. Myslí logicky správně, zřetelně se u něj projevuje samostatnost a tvořivost. Je schopen syntézy poznatků z jednotlivých předmětů. Jeho ústní i písemný projev je správný, přesný a výstižný. Grafický projev je rovněž přesný a estetický. Je schopen

samostatně studovat vhodné texty a využívat jejich podstaty při studiu., je schopen přesně používat své znalosti, umí analyzovat problémy, je schopen je řešit a výsledky opět podrobit kritické analýze i syntéze.

klasifikační stupeň 2 – chvalitebný:

Žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti v podstatě uceleně, přesně a úplně. Chápe vztahy mezi nimi. Pohotově vykonává požadované intelektuální i praktické činnosti s tím spojené (neboli žák zná a umí a případné nepřesnosti umí na základě podnětu pedagoga bez problémů odstranit). Samostatně a tvořivě uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických i praktických úloh. Myslí logicky správně, projevuje se u něj samostatnost a tvořivost, k těmto činnostem potřebuje drobné pobídky. Je schopen syntézy poznatků z jednotlivých předmětů s pomocí pedagoga. Jeho ústní i písemný projev mívá menší nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Kvalita výsledků činnosti je zpravidla bez podstatných nedostatků. Grafický projev je estetický, bez větších nepřesností. Je schopen studovat s menší pomocí vhodné texty (neboli žák umí s nepodstatnými chybičkami používat své znalosti, umí analyzovat problémy a je schopen je řešit).

klasifikační stupeň 3 – dobrý

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení požadovaných poznatků, faktů, pojmů, definic a zákonitostí nepodstatné mezery. Při vykonávání požadovaných intelektuálních i praktických činností se projevují nedostatky ve znalostech i praktických úlohách (neboli žák zná a umí nepřesně a neúplně, nepřesnosti se snaží na základě přímého podnětu pedagoga korigovat a opravit, ale ne vždy se mu to podaří). V uplatňování osvojovaných poznatků a dovedností při řešení teoretických i praktických úloh se dopouští chyb. Jeho myšlení je vcelku správné, ale málo tvořivé a samostatné, v logice se vyskytují chyby. Jeho ústní i písemný projev má nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. V kvalitě výsledků činnosti se projevují častější nedostatky. Grafický projev je méně estetický, s nepřesnostmi. Je schopen studovat vhodné texty, avšak podle přesného návodu pedagoga (neboli žák umí s častějšími chybami používat své znalosti, příliš neumí samostatně analyzovat problémy, ale s pomocí pedagoga je schopen je řešit).

klasifikační stupeň 4 – dostatečný

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení požadovaných poznatků, faktů, pojmů, definic a zákonitostí podstatné mezery. Při vykonávání požadovaných intelektuálních i praktických činnosti je málo pohotový a nesamostatný (neboli žák zná a umí velmi nepřesně a neúplně, nepřesnosti neumí na základě přímého podnětu pedagoga zkorigovat). V uplatňování osvojovaných poznatků a dovedností při řešení teoretických i praktických úloh se vyskytují závažné chyby. Jeho logické myšlení není tvořivé ani samostatné, v závěrech se vyskytují chyby. Jeho ústní i písemný projev má vážné nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. V kvalitě výsledků činnosti se projevují vážnější nedostatky. Grafický projev je nepřesný a není estetický. Schopnost studovat vhodné texty je omezená, protože podstatu obsahu textu žák nedokáže odhalit (neboli žák umí s častějšími a vážnějšími chybami používat své dovednosti, ale kvalita i kvantita výstupu je nedostatečná, neumí samostatně analyzovat problémy, při výrazné pomoci pedagoga je schopen odstranit jen základní chyby předloženého problému).

klasifikační stupeň 5 – nedostatečný

Žák si požadované poznatky neosvojil uceleně, přesně a úplně, má v nich závažné a značné mezery. Jeho dovednost vykonávat požadované intelektuální a praktické činnosti má velmi podstatné nedostatky. V uplatňování osvojených vědomostí a dovedností při řešení teoretických i praktických úkolů se vyskytují velmi závažné chyby. Při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí nedovede své vědomosti uplatnit ani s podněty pedagoga. Neprojevuje samostatnost v myšlení ani v logice. V ústním i písemném projevu má závažné nedostatky ve správnosti, přesnosti i výstižnosti. Kvalita výsledků jeho činností a grafický projev mají vážné nedostatky (neboli žák zná učivo útržkovitě, bez souvislostí, neumí opravovat vlastní chyby, neumí navázat na dříve probrané učivo, nemá snahu tento stav napravit, neumí používat mezipředmětové vztahy, nezvládá základní praktické aplikace, neumí pracovat s pomůckami).

3. Obsah klasifikace v předmětech s převahou výchovného zaměření

Stupeň 1 – výborný

Žák je v činnostech velmi aktivní. Pracuje tvořivě, samostatně, plně využívá své osobní předpoklady a velmi úspěšně je rozvíjí, snaží se neustále se zlepšovat. Jeho projev je

estetický, působivý, originální, citově zabarvený a přesný. Získané a osvojené dovednosti a návyky umí v praxi samostatně a tvořivě aplikovat. V pohybových dovednostech rozhoduje, zda žák provádí pohyb v celém rozsahu bez přerušení optimálním tempem ze správné výchozí pozice do polohy výsledné, zda se bezpečně pohybuje v prostoru a dobře ovládá své tělo. V plnění daných úkolů převládá samostatnost a uplatňování rozumové složky před pouhým kopírováním dovedností. Jeho pohyb je účelný, estetický a dynamický. Při hodnocení výkonnosti během školního roku zohledňuje vyučující tělesné proporce žáka stejně jako momentální zdravotní stav, prodělaná onemocnění, úrazy a lékařem doporučená klidová období. Žák má vždy zájem reprezentovat školu ve sportovních soutěžích.

Stupeň 2 – chvalitebný

Žák je v činnostech aktivní, v oblastech svého zájmu velmi aktivní. Pracuje tvořivě, samostatně, plně využívá své osobní předpoklady a úspěšně je rozvíjí, nesnaží se však vždy zlepšovat. Jeho projev je estetický a někdy i působivý, originalita není jeho silnou stránkou, citovost a přesnost mívá menší nedostatky. Získané a osvojené dovednosti umí v praxi s menšími problémy samostatně a tvořivě aplikovat. V pohybových dovednostech rozhoduje, zda žák provádí pohyb v celém rozsahu s drobnými chybami, které nenaruší provedení pohybu vcelku a bez přerušení optimálním tempem ze správné výchozí pozice do polohy výsledné s drobnými chybami v technice, účelnosti a estetice. V plnění daných úkolů převládá samostatnost a snaha se zlepšovat. Optimální tempo a dynamika pohybu se výrazně nesnížily. Při hodnocení výkonnosti během školního roku zohledňuje vyučující tělesné proporce žáka stejně jako momentální zdravotní stav, prodělaná onemocnění, úrazy a lékařem doporučená klidová období. Žák má vždy zájem reprezentovat školu ve sportovních soutěžích.

Stupeň 3 – dobrý

Žák je v činnostech méně aktivní. Pracuje pod vedením pedagoga. Tvořivost, samostatnost a pohotovost se probouzí jen občas. Nevyužívá dostatečně své schopnosti v individuálním i kolektivním projevu. Jeho projev je nevýrazný, v dovednostech se objevují častější mezery a při aplikaci potřebuje pomoc pedagoga. Nemá aktivní zájem o umění, estetiku, tělesnou kulturu, filozofii atd. V pohybových dovednostech se žák dopouští závažnějších chyb, pohyb přeruší, ale samostatně dokončí, vyučující zohledňuje tělesné proporce žáka stejně jako momentální zdravotní

stav, prodělaná onemocnění, úrazy a lékařem doporučená klidová období. Žák má zájem reprezentovat školu ve sportovních soutěžích, ale jen podle svých pravidel účasti.

Stupeň 4 – dostatečný

Žák je v činnostech velmi málo aktivní, často netvoří, přejímá hotové poznatky, nesnaží se je používat. Rozvoj jeho schopností je málo uspokojivý. Úkoly řeší s chybami. Vědomosti a dovednosti nemá stabilizovány, vyžaduje neustále pozornost pedagoga. Viditelně projevuje malý zájem a odmítavé postoje. V pohybových dovednostech je žák při opakování činnosti alespoň částečně úspěšný, plní nejdůležitější fáze pohybu s chybami, avšak i vlastní pílí chyby v technice a dynamice nedokáže ani při zvýšené tělesné námaze odstranit. Žák má zájem reprezentovat školu, ale jen v ojedinělých případech.

Stupeň 5 – nedostatečný

Žák je v činnostech výrazně pasivní. Rozvoj jeho schopností je velmi problémový, odmítá se zlepšovat. Úkoly řeší s častými a výraznými chybami. Estetická úroveň jeho projevů je velmi nízká. Vědomosti a dovednosti jsou minimální, vyžaduje neustále pozornost pedagoga, ale ani v jeho přítomnosti se jeho výkon nezlepšuje. Nemá zájem o práci a často tvořivost a samostatnost odmítá. V pohybových dovednostech žák ani se zvýšeným úsilím neovládá svoje tělo, jeho pohyby jsou nekoordinované, při výkonu ztrácí prostorovou orientaci, což znamená, že nedosáhne cíle ani při opakovaných pokusech. Zásadně odmítá reprezentovat školu.

4. Obsah klasifikace žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

Klasifikace žáků se speciálními vzdělávacími potřebami využívá znění zákona č.561/2004 Sb., §16

odstavec (6), ve kterém je stanoveno, že se při hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami přihlíží k povaze postižení nebo znevýhodnění.

Za žáka se speciálními vzdělávacími potřebami se považuje osoba:

a) **se zdravotním postižením** (například: dyslexie – porucha schopnosti číst, dysortografie – porucha schopnosti psát pravopisně správně, dysgrafie – porucha schopnosti přímého písemného nebo výtvarného projevu, dyskalkulie – porucha schopnosti provádět početní výkony a operace, ale i tělesné, zrakové nebo sluchové

postižení, vada řeči, souběžné postižení více vadami, nižší stupně autismu a vývojové poruchy učení nebo chování)

b) **se zdravotním znevýhodněním** (zdravotní oslabení, dlouhodobá nemoc nebo lehčí zdravotní poruchy vedoucí k poruchám učení a chování)

c) **se sociálním znevýhodněním** (rodinné prostředí s nízkým sociálně kulturním postavením, nařízená ústavní léčba nebo postavení azylanta – to se navíc řídí dalšími právními předpisy).

U žáků s vývojovou dysfunkcí klade pedagog důraz na ten druh projevu žáka, ve kterém má předpoklady podat lepší výkon. Při klasifikaci nevychází učitel z prostého počtu chyb, ale z počtu jevů, které žák zvládl. To ale neznamená, že žák s vývojovou poruchou nesmí například psát písemné práce. Zákonní zástupci, případně sám zletilý žák s vývojovou dysfunkcí v technice, účelnosti i estetice jsou patrné, ale žák má výraznou snahu je odstraňovat a vlastní pílí je může i odstranit. Optimální tempo a dynamika pohybu se snížily, ale nikoliv výrazně. Při hodnocení výkonnosti během školního poruchou, předkládají písemně na začátku školního roku, anebo ihned po zjištění dysfunkce řediteli školy a třídnímu učiteli odborný posudek diagnostikovaný odborným pracovištěm a navrhuji způsob hodnocení znalostí a dovedností žáka s dysfunkcí. V systému vzdělávání lze uplatnit dva základní přístupy hodnocení žáka:

a) klasifikační stupnici převzatou ze skupiny předmětů s převahou teoretických informací upravenou po dohodě s výchovným poradcem a předsedy předmětových komisí

b) slovní hodnocení, které podléhá souhlasu všech zúčastněných osob (zákonný zástupce nebo zletilý žák, třídní učitel ve spolupráci s ostatními učiteli, ředitel školy) a je právně zachyceno ve smlouvě o slovním hodnocení žáka, kterou připravuje výchovný poradce ve spolupráci s třídním učitelem, zákonným zástupcem nebo samotným žákem.

Známkovací stupnice je ve slovním hodnocení nahrazena slovní klasifikací v následujících úrovních:

a) úroveň ovládnutí učiva předepsaného učebním plánem

Stupeň 1 (výborný) – ovládá bezpečně

Stupeň 2 (chvalitebný) – ovládá

Stupeň 3 (dobrý) – ovládá podstatné

Stupeň 4 (dostatečný) – ovládá se značnými mezerami

Stupeň 5 (nedostatečný) – neovládá

b) úroveň myšlení

Stupeň 1 (výborný) – pohotové, bystré, dobře chápe souvislosti

Stupeň 2 (chvalitebný) – uvažuje celkem samostatně

Stupeň 3 (dobrý) – menší samostatnost myšlení

Stupeň 4 (dostatečný) – nesamostatné myšlení

Stupeň 5 (nedostatečný) – odpovídá nesprávně i na navozující otázky

c) úroveň vyjadřování

Stupeň 1 (výborný) – výstižné, poměrně přesné

Stupeň 2 (chvalitebný) – celkem výstižné

Stupeň 3 (dobrý) – nedostatečně přesné

Stupeň 4 (dostatečný) – vyjadřuje se s obtížemi

Stupeň 5 (nedostatečný) – nesprávné i po navozujících otázkách

d) úroveň aplikace vědomostí

Stupeň 1 (výborný) – spolehlivě, uvědoměle užívá vědomosti a dovednosti

Stupeň 2 (chvalitebný) – dovede používat vědomosti a dovednosti, dopouští se drobných chyb

Stupeň 3 (dobrý) – s pomocí učitele řeší úkoly, překonává obtíže a odstraňuje chyby, kterých se dopouští

Stupeň 4 (dostatečný) – dělá podstatné chyby, nesnadno je překonává

Stupeň 5 (nedostatečný) – praktické úkoly nedokáže splnit ani s pomocí učitele

e) úroveň zájmu o učení a píle

Stupeň 1 (výborný) – aktivní, učí se svědomitě a se zájmem

Stupeň 2 (chvalitebný) – učí se svědomitě

Stupeň 3 (dobrý) – k učení a práci nepotřebuje mnoho podnětů

Stupeň 4 (dostatečný) – malý zájem o učení, potřebuje stálé podněty

Stupeň 5 (nedostatečný) – pomoc a pobízení k učení jsou neúčinné

Použití slovního hodnocení nemůže být jen pouhým mechanickým převáděním číselného klasifikačního stupňování do složitější slovní podoby. Cílem a smyslem slovního hodnocení je objektivní posouzení jednotlivých složek školního výkonu žáka. Základní formulace mohou být doplněny jemnějšími slovními doplňky.

Hodnocení žáků se sociálním znevýhodněním vychází ze znalosti vyučujícího, z jakých sociálních poměrů žák pochází a jaké má možnosti na přípravu. Vyučující se v těchto případech snaží žáka spíše motivovat k lepšímu výsledku ve studiu a využít především prostor vyučování k možnosti zapojit se aktivně do řešení problematiky. Účelem není těžit především z domácí přípravy, ale motivovat žáka k tvořivé práci během výuky. Důležitý je především v těchto případech systém pozitivní motivace a týmové práce, či práce ve dvojicích. Pro snížení dopadu sociálního prostředí je výhodné využít prostoru mimo přímou vyučovací povinnost vyučujících a část hodnocení přenést mimo kolektiv třídy. Je vhodné využít zkušeností a pomoci výchovného poradce.

5. Obsah klasifikace chování

Známku z chování uděluje třídní učitel, v případě 2. a 3. stupně po konzultaci v pedagogické radě.

Celková klasifikace žáka z chování se na vysvědčení vyjadřuje těmito stupni:

- a) stupeň 1 – velmi dobré
- b) stupeň 2 – uspokojivé
- c) stupeň 3 – neuspokojivé

Pro udělení klasifikačního **stupně 1 – chování velmi dobré** je nutné dodržet několik základních pravidel:

- žák má pouze omluvené absence vyučovacích hodin a pouze výjimečně absenci neomluvenou, přičemž důvody neomluvené absence vznikly souhrou nepředvídatelných skutečností. Dále nesmí být žákovi uděleno v průběhu klasifikačního období podmíněné vyloučení ze studia či vyloučení ze studia,

- množství udělení menších kázeňských opatření (napomínání třídního učitele, důtka třídního učitele a důtka ředitele školy) nepřesáhne počet dvou opatření, při udělení ředitelské důtky může navrhnout vyšší stupeň z chování kterýkoliv pedagog, návrh posuzuje pedagogická rada a schvaluje ředitel školy,

Pro udělení klasifikačního **stupně 2 – chování uspokojivé** je potřeba vyhodnotit všechna dílčí kázeňská opatření a průběh chování žáka za celé klasifikační období. Důvodem pro udělení jsou zejména tyto skutečnosti:

- žák má vedle omluvených vyučovacích hodin i hodiny neomluvené, přičemž důvody neomluvené absence nevznikly souhrou nepředvídatelných skutečností, byly prokázány a žákem nezdůvodněny,
- v průběhu klasifikačního období bylo žákovi uděleno podmíněčné nebo nepodmínečné vyloučení ze studia,
- množství udělení menších kázeňských opatření (napomínání třídního učitele, důtka třídního učitele a důtka ředitele školy) je větší než dvě,
- udělení vyššího stupně z chování navrhuje kterýkoliv pedagog, posuzuje pedagogická rada a schvaluje ředitel školy.

Pro udělení klasifikačního **stupně 3 – chování neuspokojivé** je potřeba vyhodnotit všechna dílčí kázeňská opatření a průběh chování žáka za celé klasifikační období. Důvodem pro udělení jsou zejména tyto skutečnosti:

- žák má vedle omluvených vyučovacích hodin i hodiny neomluvené, přičemž důvody neomluvené absence nevznikly souhrou nepředvídatelných skutečností, byly prokázány anebo žákem nezdůvodněny,
- v průběhu klasifikačního období bylo žákovi uděleno podmíněčné nebo nepodmínečné vyloučení ze studia,
- množství udělení menších kázeňských opatření (napomínání třídního učitele, důtka třídního učitele a důtka ředitele školy) je větší než 4,
- udělení vyššího stupně z chování navrhuje kterýkoliv pedagog, posuzuje pedagogická rada a schvaluje ředitel školy,
- žák porušil závažným způsobem různá ustanovení školního řádu (mezi závažná porušení školního řádu patří: požívání alkoholu a dalších návykových látek v průběhu

vzdělávacího procesu včetně školních akcí mimo budovu školy, hrubé slovní urážky a fyzická napadení, šikanování spolužáků, podvody, krádeže a přestupky a trestné činy spjaté s porušováním právního řádu ČR). Proti udělení vyššího klasifikačního stupně z chování není odvolání.

6. Klasifikace v zájmových útvarech

Výsledky práce v zájmových útvarech organizovaných školou se v případě použití klasifikace na vysvědčení hodnotí následujícím způsobem:

- a) pracoval úspěšně
- b) pracoval

7. Celková klasifikace žáka na konci klasifikačního období

Celkové hodnocení žáka se na vysvědčení za klasifikační období vyjadřuje těmito stupni:

- a) prospěl s vyznamenáním
- b) prospěl
- c) neprospěl

Hodnocení prospěl(a) s vyznamenáním je stanoveno těmito podmínkami:

Žák není hodnocen v žádném povinném či povinně volitelném předmětu stupněm horším než 2. Chování je hodnoceno vždy stupněm „velmi dobré“. Průměr ze všech známek všech povinných a povinně volitelných předmětů daného klasifikačního období nesmí být horší než 1,5. Klasifikace z nepovinných předmětů se do stanovení studijního průměru a celkového hodnocení nezapočítává.

Hodnocení prospěl(a) je stanoveno těmito podmínkami:

Žák je hodnocen v každém povinném či povinně volitelném předmětu stupněm lepším než 5 a nesplňuje podmínky pro hodnocení prospěchu s vyznamenáním. Klasifikace z nepovinných předmětů se do stanovení studijního průměru a celkového hodnocení nezapočítává.

Hodnocení neprospěl(a) je stanoveno těmito podmínkami:

Žák je hodnocen alespoň v jednom povinném či povinně volitelném předmětu stupněm 5. Klasifikace z nepovinných předmětů se do stanovení studijního průměru a celkového hodnocení nezapočítává.

8. Celkové hodnocení žáka na konci klasifikačního období a podrobnosti o opravných zkouškách

Hodnocení žáka vychází ze zákona č. 561/2004 (školský zákon) §22 odstavec (1) písmeno c) a dále §51, §52 a §53 pro nižší stupeň víceletého gymnázia. Ostatní vzdělávání se řídí citovaným zákonem v §22 a dále §67, §68, §69, §72 a §73.

Přehled některých právních předpisů souvisejících s celkovým hodnocením žáka:

- a) Každé pololetí se vydává žákovi vysvědčení, za první pololetí lze místo vysvědčení vydat žákovi výpis z klasifikace opatřený podpisem ředitele školy, třídního učitele a provozním razítkem školy.
- b) Nelze-li žáka hodnotit na konci prvního pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za první pololetí bylo provedeno nejpozději do dvou měsíců po skončení prvního pololetí. Není-li možné žáka hodnotit ani v náhradním termínu, žák se za první pololetí nehodnotí.
- c) Nelze-li žáka hodnotit na konci druhého pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za druhé pololetí bylo provedeno nejpozději do konce září následujícího školního roku. Do doby hodnocení navštěvuje žák nejbližší vyšší ročník. Není-li žák hodnocen ani v tomto termínu, celkově to znamená, že neprospěl.
- d) Žák, který na konci druhého pololetí neprospěl nejvýše z 2 povinných či povinně volitelných předmětů, nebo žák, který neprospěl na konci prvního pololetí nejvýše z 2 povinných či povinně volitelných předmětů vyučovaných pouze v prvním pololetí, koná z těchto předmětů opravnou zkoušku nejpozději do konce příslušného školního roku v termínu stanoveném ředitelem školy. Opravné zkoušky jsou komisionální.
- e) Žák, který nevykoná opravnou zkoušku úspěšně nebo se k jejímu konání nedostaví, neprospěl. Ze závažných důvodů může ředitel školy žákovi stanovit

náhradní termín opravné zkoušky nejpozději do konce září následujícího školního roku.

- f) Má-li zletilý žák nebo zákonný zástupce nezletilého žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci prvního i druhého pololetí, může do 3 pracovních dnů ode dne, kdy se o hodnocení prokazatelně dozvěděl, nejpozději však do 3 pracovních dnů od vydání vysvědčení, požádat ředitele školy o komisionální přezkoušení. Pokud je vyučujícím i zkoušejícím žáka ředitel školy, je třeba žádat pracovníka příslušného krajského úřadu. Komisionální přezkoušení se koná nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti nebo v termínu dohodnutém se zletilým žákem nebo jeho zákonným zástupcem.
- g) V odůvodněných případech může krajský úřad rozhodnout o konání opravné zkoušky i komisionálního přezkoušení na jiné střední škole. Zkoušky se na žádost krajského úřadu účastní školní inspektor.
- h) Zkoušku před komisí může nařídít ředitel školy podle ustanovení Školního řádu v kapitole 4. odstavci 4.7. Tato zkouška má souhrnný charakter s cílem prověřit znalosti z učiva, na kterém žák prokazatelně chyběl, a to v souvislostech s učebními osnovami za celé pololetí. Získaná klasifikace z této zkoušky nenahrazuje celkovou klasifikaci žáka za celé pololetí, ale stává se její významnou součástí.
- i) Maturitní zkouška a její klasifikace se řídí ustanovením zákona č. 561/2004 Sb., §77, §78, §81 a §82.
- j) Klasifikace maturitní zkoušky do účinnosti právního předpisu v bodě i) podléhá znění novelizované vyhlášky MŠMT ČR č. 442/1991 Sb.

2.3.4 Získávání podkladů pro hodnocení a klasifikaci

1. Podklady pro hodnocení a klasifikaci výchovně vzdělávacích výsledků a chování žáků získávají pedagogové těmito metodami, formami a prostředky:

- a) soustavným sledování výkonů žáka a jeho připravenosti na průběh výchovně vzdělávacího procesu,
- b) různými druhy zkoušek (písemné, ústní, grafické, praktické, pohybové),
- c) kontrolními písemnými pracemi a praktickými zkouškami,
- d) analýzou výsledků činnosti žáka,

- e) konzultacemi s výchovným poradcem a ostatními pedagogy a podle potřeby i s pracovníky pedagogicko-psychologických poraden či zdravotnických zařízení,
- f) rozhovory se žákem nebo zákonnými zástupci,
- g) výsledky žáka v soutěžích, které jsou tematicky spojeny s daným klasifikovaným předmětem, přičemž zvláště může vyučující přihlídnout ke krajskému, celostátnímu, případně mezinárodnímu kolu.

2. Zásady pro získávání a používání podkladů pro klasifikaci

Při celkové klasifikaci přihlíží pedagogický pracovník k věkovým zvláštnostem žáka, projevuje pedagogický takt zejména v těchto otázkách:

- a) hledá to, co žák umí a co zvládl, cílem není vyhledávání neznalostí a mezer ve vědomostech,
- b) do klasifikace nepromítá individuální chování žáka,
- c) pokud řádně zdůvodněná absence žáka překročí 5 pracovních dnů, učitel nezískává podklady pro klasifikaci v následující hodině, ale okamžitě projednává doplnění a osvojení učiva tak, aby mohl být žák z tohoto učiva přezkoušen,
- d) hodnotí a klasifikuje až poté, kdy si je jist, že učivo je dostatečně procvičené, k získání dovedností a procvičení učiva musí mít žáci dostatek času a studijního klidu,
- e) pedagog vždy dbá, aby se získávání podkladů pro celkovou klasifikaci rozložilo do celého klasifikačního období.

Žák musí být z předmětu s jednorodinovou dotací týdně přezkoušen ústně nebo písemně či prakticky alespoň 2× za každé pololetí.

Žák musí být z předmětu s dvouhodinovou dotací týdně přezkoušen ústně, písemně nebo prakticky alespoň 4× za každé pololetí, z toho u předmětů s převahou teoretického charakteru nejméně jednou ústně nebo prakticky.

Žák musí být z předmětu s tříhodinovou dotací týdně přezkoušen ústně, písemně nebo prakticky alespoň 5× za každé pololetí, z toho nejméně jednou ústně nebo prakticky u předmětů s převahou teoretického charakteru.

Žák musí být z předmětu s vyšší než tříhodinovou dotací týdně přezkoušen ústně, písemně nebo prakticky alespoň 6× za každé pololetí, z toho nejméně jednou ústně nebo prakticky u předmětů s převahou teoretického charakteru.

Pedagog oznamuje žákovi výsledek každé klasifikace a poukazuje na klady a nedostatky hodnocených projevů a výkonů. Při ústním přezkušování oznámí pedagog žákovi výsledek hodnocení okamžitě i s odůvodněním. Výsledky hodnocení písemných zkoušek a prací či praktických činností oznámí žákovi nejpozději do 14 kalendářních dnů.

Pedagog je povinen vést soustavnou evidenci každé klasifikace žáka, na požádání je povinen předložit tyto podklady vedoucímu pracovníkovi školy, pověřenému zástupci České školní inspekce stejně jako v přepsané verzi zletilému žákovi či zákonným zástupcům. Za přepsanou verzi se považuje výpis klasifikace ve formě ručně psaného textu nebo výstupu z počítače.

Součástí každého klasifikačního podkladu je:

- a. stupeň klasifikace
- b. datum získání klasifikačního podkladu
- c. koeficient významnosti klasifikace (tzv. „váha“ klasifikace, pokud ji pedagog rozlišuje)
- d. stručný popis učiva, ze kterého byl klasifikační podklad získán
- e. v případě písemných přezkušování je učitel povinen předložit opravenou písemnou práci žáka jakéhokoliv charakteru tak, aby bylo možné posoudit oprávněnost žákovy klasifikace
- f. zadání, způsob hodnocení a všechny písemné výstupy žáků je pedagog povinen uchovávat po celou dobu neuzavřeného klasifikačního období (například až do konce září následujícího školního roku, pokud se žák nedostavil v náhradním termínu opravných zkoušek ze zdravotních důvodů k přezkoušení, ale také až po dobu dvou školních roků, pokud byl žákovi povolen ISP).

Přezkušovat bez ohlášení může pedagog jen tehdy, pokud chce prověřit bezprostředně probrané a procvičené učivo v posledních 4 až 5 předcházejících vyučovacích hodinách, na kterých žák prokazatelně nechyběl. Přezkušování tohoto typu se chápe jako pravidelná příprava do vyučování a může být v průběhu jednoho

dne neomezeně požadována. Délka trvání tohoto typu přezkušování by neměla přesáhnout 15 minut.

Přezkušování, které je rozsahem větší než 5 naposled probraných a procvičených hodin, ale zároveň nepřesáhne obsahem i rozsahem tematickou kapitolu, žákům pedagog vždy ohlašuje nejpozději předchozí den před jeho konáním. Jeho termín zaznamená do třídní knihy. Doba trvání takového přezkoušení nesmí přesáhnout 30 minut. V jednom dni mohou žáci konat maximálně dvě zkoušky tohoto charakteru.

2.4 Vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

Žákem se speciálními vzdělávacími potřebami je osoba se zdravotním postižením, zdravotním znevýhodněním nebo sociálním znevýhodněním.

Naše škola se snaží vycházet takovým žákům vstříc a pomáhat jim vytvořit podmínky k tomu, aby se plně zapojili do studia v učebních oborech. Úzce spolupracujeme pedagogicko-psychologickou poradnou v Liberci. Na škole působí vyškolená výchovná poradkyně, která vede evidenci těchto žáků a s ohledem na jejich potíže a na základě lékařských doporučení a výsledků vyšetření z PPP doporučuje přijmout vhodná opatření při studiu a výuce (použití vhodných metod, využití speciálních pomůcek apod.). Nezbytností je spolupráce s rodiči žáka i se žákem samotným. Ačkoli preferujeme integraci žáka ve třídě, možností je samozřejmě i vytvoření individuálního vzdělávacího plánu.

Žák se speciálními vzdělávacími potřebami také může být na základě lékařského doporučení a dohody s rodiči z některého předmětu zcela uvolněn. Při hodnocení a testování žáků bereme ohled na specifické poruchy učení a jiná postižení a při konání závěrečné zkoušky je tato skutečnost také zohledněna.

Přestože škola (prozatím) nedisponuje bezbariérovým přístupem, lze pro výuku tříd, kde jsou žáci s tělesným postižením či sníženou hybností, zajistit využívání pouze učeben v suterénu školy, které jsou pro takové žáky poměrně snadno dosažitelné. Pokud žákův zdravotní stav docházku do školy vůbec neumožňuje, využíváme tzv. internetový přenos výuky, kdy vyučující používá ve třídě mikrofon a webovou kameru připojené online k internetu a žák se doma plně účastní vyučování prostřednictvím svého počítače. V takovém případě jsou nezbytností i osobní konzultace.

Samozřejmostí na naší škole je diskrétnost, takt a individuální přístup ke všem žákům se speciálními vzdělávacími potřebami.

4.4.1 Vzdělávání žáků nadaných a žáků mimořádně nadaných

Naše škola se snaží vytvářet co i podmínky pro rozvoj mimořádně nadaných žáků. Vyučující věnují takovým žákům zvýšenou pozornost a motivují je a podporují v práci a činnostech nad rámec běžných povinností (zapojení do nejrůznějších soutěží, SOŠ, práce na speciálních náročnějších úkolech...).

Naše škola ale nevytváří podmínky pouze pro rozvoj jazykově nadaných dětí, ale i pro rozvoj dětí sportovně či technicky talentovaných. V případě zájmu ze strany žáků poskytují naši vyučující individuální konzultace. Mimořádně nadaní žáci mají také možnost studia podle individuálního vzdělávacího plánu.

Práci s mimořádně nadanými žáky zajišťuje obvykle výchovný poradce, jehož práce se obvykle zaměřuje na následující oblasti:

1. vyhledávání nadaných žáků ve spolupráci s třídními učiteli a jednotlivými učiteli;
2. nabídka účasti v olympiádách a soutěžích;
3. seberealizace při vypracovávání odborných projektů a samostatných prací;
4. spolupráce školy se specializovanými pracovišti (PPP, SPC apod.);
5. spolupráce školy s rodiči;
6. administrativní činnosti spojené s prací s mimořádně nadanými žáky;
7. zajištění případné spolupráce mimořádně nadaného žáka s vědeckými pracovišti či akademickými pracovišti;
8. kariérové poradenství.

V rámci integrace nadaného žáka je třeba organizací výuky, vhodně volenými strategiemi z hlediska obsahu výuky i formami a metodami práce vytvořit takové edukační prostředí, které zohlední jeho specifické vzdělávací potřeby s cílem rozvíjení silných i slabých stránek žáka a prevencí nebo podporou jeho osobnostních nebo sociálních problémů.

Ředitel školy může mimořádně nadaného žáka na základě písemné žádosti zákonného zástupce, vyjádření školského poradenského zařízení a registrujícího praktického lékaře přearadit do vyššího ročníku bez absolvování ročníku předchozího. Podmínkou přeřazení je vykonání zkoušek z učiva ročníku, který žák nebude absolvovat. Obsah a rozsah takových zkoušek stanovuje ředitel školy.

Významnou součástí edukačního procesu je hodnocení ve všech svých formách, které posiluje vytváření zdravého sebeobrazu žáka a poskytuje mu potřebnou zpětnou vazbu. Při hodnocení nadaných žáků je nutné přihlídnout k jejich výrazným specifickým ovlivňujícím hodnocení i sebehodnocení (častý perfekcionismus, netolerance k selhání, výrazný smysl pro spravedlnost a dodržování pravidel, extrémní postavení ve skupině, vysoká očekávání okolí, vysoká míra vnitřní motivace) i specifickým ovlivňujícím výkonů žáka (mj. disproportionální asynchronní vývoj, upřednostňování obsahu před formou, uplatňování vlastních způsobů řešení bez zdůvodňování postupu řešení, vytváření složitých řešení jednoduchých úloh, nalézání souvislostí tam, kde je ostatní neodhalí). Je proto potřeba při hodnocení nadaného žáka uplatňovat individuální přístup, neporovnávat jeho výkony s ostatními, ale hodnotit pouze jeho vlastní výsledky, podporovat jeho iniciativu a originalitu, akceptovat různé způsoby řešení, uplatňovat flexibilitu pro kritéria hodnocení, pozitivnost a zásadu diskrétnosti, sebehodnocením vytvářet reálný postoj žáka ke svému výkonu a k sobě samému.

2.5 Realizace bezpečnosti a ochrany zdraví a protipožární ochrany

Neoddělitelnou součástí teoretického i praktického vyučování je problematika bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, požární ochrany a hygieny práce.

V prostorách určených pro vyučování žáků jsou vytvořeny podle platných předpisů podmínky pro zajištění bezpečnosti a hygieny práce. Objekty, prostory i pomůcky jsou v nezávadném stavu, pravidelně udržovány a je kontrolován technický stav.

Žáci jsou vyučujícími poučeni o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci, jsou seznámeni se školním řádem.

Základními podmínkami bezpečnosti a ochrany zdraví při práci se rozumí:

1. důkladné seznámení žáků s předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci, protipožárními předpisy, s technologickými postupy;
2. používání technického vybavení, které odpovídá bezpečnostním a protipožárním předpisům.
3. používání osobních ochranných pracovních prostředků podle platných předpisů;
4. vykonávání stanoveného dozoru.

Prací pod dozorem se rozumí trvalá přítomnost osoby pověřené dozorem, která po celý čas dozírá na dodržování BOZP a pracovního postupu a je povinna zasáhnout v případě porušení bezpečnostních předpisů a pracovních pokynů nebo ohrožení zdraví.

Práce s dohledem – osoba pověřená dohledem zkontroluje pracoviště před zahájením práce, a pokud všechna pracovní místa zrakově neobsáhne, pak je v průběhu prací obchází a kontroluje.

Žáci vykonávají pouze činnosti povolené pro mladistvé. Ve výjimečných případech, pokud to vyžaduje charakter činnosti a procvičování činností, jsou přesně podmínky, za kterých je možné výuku provádět

ŠVP je sestaven v souladu s počtem povinných vyučovacích hodin, daných v RVP, a respektuje fyziologické a psychické potřeby žáků.

Žáci jsou seznámeni s problematikou šikany, násilí a jinými negativními jevy. Případné problematické situace jsou řešeny koordinovaně za přítomnosti vedení školy, vyučujících a vyškoleného výchovného poradce, působícího na naší škole.

2.6 Podmínky pro přijetí ke vzdělávání

Splnění povinné školní docházky nebo úspěšné ukončení základního vzdělání před splněním povinné školní docházky.

Splnění podmínek přijímacího řízení prokázáním vhodných schopností, vědomostí a zájmů.

Splnění podmínek zdravotní způsobilosti uchazečů o studium daného oboru stanovených vládním nařízením.

Podmínkou přijetí ke zkrácenému studiu je získání středního vzdělání s maturitní zkouškou.

Přijímací řízení se řídí platnými legislativními ustanoveními a pokyny zřizovatele školy.

Do 1. ročníku oboru středního vzdělání s výučním listem probíhá přijímací řízení formou pohovoru s komisí pro přijímací řízení sestavenou z pedagogických pracovníků školy. Kritéria pro přijímací řízení vyhlašuje ředitel školy každým rokem ve lhůtách stanovených platnými předpisy a jsou uveřejněny na internetových stránkách školy.

Do vyšších ročníků jsou žáci přijímáni podle platných legislativních ustanovení.

2.7 Způsob ukončení vzdělání

Vzdělání se ukončuje závěrečnou zkouškou; dokladem o dosažení stupně vzdělání je vysvědčení o závěrečné zkoušce a výuční list.

Závěrečná zkouška se skládá z písemné a ústní zkoušky a z praktické zkoušky z odborného výcviku. Obsah a organizace závěrečné zkoušky se řídí platnými předpisy. Stupněm vzdělání je střední vzdělání s výučním listem.

Škola je zapojena do projektu NÚOV Nová závěrečná zkouška. Podílela se na tvorbě standardizované závěrečné zkoušky v některých oborech vzdělání s výučním listem.

Naše škola používá pro všechny obory s výučním listem závěrečné zkoušky podle jednotného zadání.

2.8 Výchovné a vzdělávací strategie

Na SŠ a MŠ, Liberec, Na Bojišti 15, využíváme pro rozvíjení a utváření klíčových kompetencí dle RVP ZV a RVP G následující společné postupy a metody:

Kompetence k učení:

- Hovoříme se žáky o možných způsobech učení a o řešení problémů s učením a zařazujeme do výuky všechny hlavní přístupy tak, aby si každý žák našel svůj vlastní optimální způsob učení.
- Zadáváním samostatných prací vedeme žáky k samostudiu.
- Vedeme žáky k samostatnému používání nejrůznějších informačních zdrojů (příruček, návodů, slovníků, tabulek, internetu) při práci ve škole i doma.
- Vyžadujeme od žáků znalost a praktické používání odborné terminologie jako nezbytného předpokladu pro samostatné studium odborných textů.
- Vedeme žáky k tomu, aby svou práci individuální i ve skupinách sami zhodnotili a z výsledků vyvodili závěry pro to, jakým způsobem zle práci zlepšit.
- Žáci si tak osvojují různé formy samostudia a samostatné orientace v dané problematice a zároveň se učí zodpovědnosti v přístupu k práci a připravují se tak i na svůj další studentský či profesní život.

- Zařazujeme do výuky co nejvíce praktických ukázek využití teoretických znalostí (laboratorní práce, měření, práce s multimédií, hry apod.) tak, aby si žáci sami mohli získané poznatky a dovednosti ověřit či "prožít".
- Motivujeme žáky k účasti v soutěžích a olympiádách, kde mohou porovnávat své znalosti a dovednosti se studenty a žáky jiných škol.

Kompetence k řešení problémů:

- Zařazujeme do výuky párovou a skupinovou práci, při které se žáci učí zodpovědnosti za splnění své části úkolu.
- Využíváme diskusi se žáky jako aktivizační formu pro vyjadřování názorů.
- Do výuky zařazujeme řešení problémových úloh založených na situacích z běžného života.
- Motivujeme žáky k hledání různých variant řešení problémů a jejich obhajobě pomocí věcných argumentů.
- Vedeme žáky k práci s chybou: učíme je nejen chyby nalézat, ale i poučovat se z nich a postupně je odstraňovat.
- Vhodnými příklady učíme žáky klást jasné a srozumitelné otázky.

Kompetence komunikativní:

- Vedeme žáky k tomu, aby srozumitelně a adekvátně k situaci formulovali svoje myšlenky a přiměřeně věku používali odbornou terminologii.
- Vedeme žáky i k používání komunikačních technologií (e-mail, internet, textový editor, prezentační nástroje) nejen pro komunikaci s vyučujícími, ale také při přípravě projektů, odborné práci či prezentaci referátu.
- Seznamujeme žáky s pravidly slušného chování a společenského vystupování, např. při návštěvě divadelního či filmového představení, v rámci mezinárodních žákovských výměn, školní akademie, maturitního plesu apod.

Kompetence sociální a personální:

- Při práci v týmu dbáme na to, aby žáci dodržovali pravidla kolektivní práce (rozdělení úloh, organizace práce) a vzájemně k sobě přistupovali s tolerancí a respektem.

- Povzbuzujeme žáky ke vzájemné pomoci.
- Ve třídě navozujeme přátelskou atmosféru.
- Posilujeme sebedůvěru žáků tím, že je za dobré výkony chválíme.
- Dáváme žákům prostor k vyjádření vlastních názorů a při diskusi je učíme jiné názory respektovat, příp. akceptovat.
- Vedeme žáky k dodržování zásad bezpečnosti práce, a tím formujeme jejich odpovědný vztah k vlastnímu zdraví i zdraví ostatních.
- Vlastním příkladem vedeme žáky k respektování pravidel chování jak ve škole, tak mimo školu.
- V rámci školy organizujeme lyžařské kurzy, kurz vysokohorské turistiky, kde mají žáci možnost vzájemného bližšího poznávání
- Každý rok jsou zařazena 4 divadelní či filmová představení.

Kompetence občanská:

- Při výuce vhodně propojujeme probírané učivo s okruhem oblastí zájmu žáků.
- Vyžadujeme dodržování termínů splnění stanovených úkolů.
- V různých předmětech vedeme žáky ke sledování událostí z oblastí veřejného dění.
- Podporujeme žáky k činnosti v rámci tzv. Školního parlamentu.
- Organizujeme pro žáky společnou účast na kulturních akcích (koncertech, divadelních a filmových představeních, přednáškách, besedách a výstavách).
- Vedeme žáky k respektování a ochraně životního prostředí a učíme je rozumnému využívání přírodních zdrojů a třídění odpadů.

Kompetence pracovní:

- Motivujeme žáky k zodpovědnosti při plnění pracovních povinností a přípravě na výuku.
- Vedeme žáky k efektivnímu a správnému používání všech dostupných pomůcek (hlavně v rámci odborného výcviku, laboratorních prací, měření, v předmětu informační a komunikační technologie a v tělesné výchově).

- Důslednou kontrolou vedeme žáky k dodržování vymezených pravidel z hlediska ochrany svého zdraví i zdraví ostatních spolužáků.

2.9 Začlenění průřezových témat

Všechny tematické okruhy všech průřezových témat jsou zařazeny jako součást povinných vzdělávacích předmětů. Pokud není u zkratky předmětu uvedeno jinak, jedná se vždy o formu integrace obsahu do vyučovacího předmětu a do práce třídních učitelů. Konkrétní zapracování do předmětů je součástí učebních osnov jednotlivých vyučovacích předmětů.

Uvádíme zvlášť začlenění tematických okruhů do jednotlivých předmětů

PŘEDMĚT	ZAČLENĚNÁ PRŮŘEZOVÁ TÉMATA
Český jazyk	Občan v demokratické společnosti Člověk a svět práce Informační a komunikační technologie
Občanská nauka	Občan v demokratické společnosti Člověk a svět práce Informační a komunikační technologie
Cizí jazyky (Aj, Nj)	Občan v demokratické společnosti Člověk a svět práce Informační a komunikační technologie Člověk a životní prostředí
Matematika	Informační a komunikační technologie
Fyzika	Informační a komunikační technologie
Přírodní vědy – Základy ekologie	Občan v demokratické společnosti Člověk a svět práce Informační a komunikační technologie
Informační a komunikační technologie	Člověk a svět práce Informační a komunikační technologie
Ekonomika	Občan v demokratické společnosti

	Člověk a svět práce Informační a komunikační technologie Člověk a životní prostředí
Základy elektrotechniky	Člověk a svět práce Informační a komunikační technologie Člověk a životní prostředí
Základy strojnictví	Občan v demokratické společnosti Člověk a svět práce Člověk a životní prostředí
Strojírenská technologie	Občan v demokratické společnosti Člověk a svět práce Informační a komunikační technologie Člověk a životní prostředí
Technické kreslení	Člověk a svět práce Informační a komunikační technologie Člověk a životní prostředí
Automobily	Člověk a svět práce Informační a komunikační technologie Člověk a životní prostředí
Oprávenství a diagnostika	Člověk a svět práce Informační a komunikační technologie Člověk a životní prostředí
Odborný výcvik	Člověk a svět práce Informační a komunikační technologie Člověk a životní prostředí

3 Učební plán

Střední škola a Mateřská škola, Liberec, Na Bojišti 15, příspěvková organizace

Na Bojišti 15

46010 Liberec 3

Oficiální název: **Školní vzdělávací program pro obor Automechanik**

Kód a název oboru: **23-68-H/01 Mechanik opravář motorových vozidel**

Stupeň vzdělání: **Střední vzdělání s výučním listem**

Délka studia: **3 roky**

Studijní forma vzdělávání: **Denní**

3.1 Hodinové dotace v ročnících

Vzdělávací předměty	1.	2.	3.	celkem
Český jazyk a literatura	2	2	1	5
Občanská nauka	1	1	1	3
Cizí jazyky (Aj nebo Nj)	2	2	2	6
Matematika	2,5	1,5	1	5
Fyzika	1	1	1	3
Základy ekologie	1	0	0	1
Informační a komunikační technologie	1	1	1	3
Ekonomika	0	1	1	2
Tělesná výchova	1	1	1	3
Základy strojnictví	1	0	0	1
Základy elektrotechniky	1	1,5	1	3,5
Strojírenská technologie	1	0	0	1
Technické kreslení	1	0	0	1
Automobily	1	2	2,5	5,5
Oprávenství a diagnostika	1	2	2	5
Řízení motorových vozidel	0	1	2	3
Odborný výcvik	15	15	15	45
Celkem	32,5	32	31,5	96

Poznámky k učebnímu plánu:

1. Vyučování je děleno na **týdenní cykly**, kde se pravidelně střídá teoretická výuka a odborný výcvik.
2. Týden s teoretickou výukou čítá 36 hod
3. Týden praxe obsahuje 30 hodin.
4. Teoretická výuka osahuje všeobecné vzdělávací předměty a předměty odborné.
5. Počet hodin všeobecných předmětů byl stanoven na nejnižší možnou míru, danou RVP pro obor. Všechny zbylé disponibilní hodiny byly využity pro výuku odborných předmětů.
6. **Cizí jazyk** – možnost výběru z německého a anglického jazyka. Výuka začíná od základních lekcí, procvičí učivo základní školy a rozvíjí jazykové znalosti na úroveň umožňující běžnou komunikaci na všeobecná témata. Žáci si osvojí i odbornou terminologii.
7. **Přírodní vědy** zahrnují fyziku, vyučovanou ve všech ročnících, a základy ekologie, s dotací 1 hod/týden v 1. ročníku.
8. **Tělesná výchova** zahrnuje tělesnou i zdravotní výchovu. Je zařazena v týdnu s teoretickou výukou. Dále škola nabízí lyžařský kurz (1. ročník), kurz vysokohorské turistiky a sportovní kurz
9. škola nabízí v rámci školy možnost získání řidičského oprávnění.

3.2 Přehled využití vyučovacích týdnů ve školním roce

Počet týdnů v ročníku

Činnosti:	1.	2.	3.
Vyučování podle rozpisu učiva	33	33	30
Lyžařský výcvikový kurs	1	-	-
Časová rezerva, opakování učiva, exkurze,	3	3	3
Výchovně vzdělávací akce apod.	3	4	4
Závěrečná zkouška	-	-	3
Celkem	40	40	40

4 Přehled rozpracování obsahu vzdělání v RVP do ŠVP

Střední škola a Mateřská škola, Liberec, Na Bojišti 15, příspěvková organizace

Na Bojišti 15

46010 Liberec 3

Oficiální název: **Školní vzdělávací program pro obor Automechanik**

Kód a název oboru: **23-68-H/01 Mechanik opravář motorových vozidel**

Stupeň vzdělání: **Střední vzdělání s výučním listem**

Délka studia: **3 roky**

Studijní forma vzdělávání: **Denní**

RVP		ŠVP		
Vzdělávací okruhy	Minimální počet týdenních vyučovacích hodin celkem	Vyučovací předmět	Počet hodin v týdnu celkem	Disponibilní hodiny – využití
Jazykové vzdělávání - Český jazyk - Cizí jazyk	3 6			
		Český jazyk a literatura	3	
		Cizí jazyk	6	
Společenskovědní vzdělávání	3	Občanská nauka	3	
Estetické vzdělávání	2	Český jazyk a literatura	2	
Přírodovědné vzdělávání	4	Fyzika	3	
		Základy ekologie	1	
Matematické vzdělávání	5	Matematika	5	

Vzdělávání v IKT	3	IKT	3	
Ekonomické vzdělávání	2	Ekonomika	2	
Vzdělávání pro zdraví	3	Tělesná výchova	3	
		Lyžařský výcvik	x	
Stroje a zařízení	5	Základy strojnictví	1	6,5
		Strojírenská technologie	1	
		Technické kreslení	1	
		Automobily	5,5	
		Řízení motorových vozidel	3	
Elektrotechnické zařízení	3	Základy elektrotechniky	3,5	0,5
Montáže a opravy	42	Oprávenství a diagnostika	5	8
		Odborný výcvik	45	
Disponibilní hodiny	15	Disponibilní hodiny	15	
Celkem	96		96	

5 Učební osnovy

Střední škola a Mateřská škola, Liberec, Na Bojišti 15, příspěvková organizace
Na Bojišti 15
46010 Liberec 3

Oficiální název: **Školní vzdělávací program pro obor Automechanik**
Kód a název oboru: **23-68-H/01 Mechanik opravář motorových vozidel**
Stupeň vzdělání: **Střední vzdělání s výučním listem**
Délka studia: **3 roky**
Studijní forma vzdělávání: **Denní**

Na následujících stranách jsou uvedeny osnovy jednotlivých povinných vyučovacích předmětů pro obor Automechanik.

Pořadí osnov jednotlivých předmětů:

1. Český jazyk a literatura	10. Tělesná výchova
2. Občanská nauka	11. Základy strojnictví
3. Anglický jazyk	12. Základy elektrotechniky
4. Německý jazyk	13. Strojírenská technologie
5. Matematika	14. Technické kreslení
6. Fyzika	15. Automobily
7. Základy ekologie	16. Opravářství a diagnostika
8. Informační a komunikační technologie	17. Řízení motorových vozidel
9. Ekonomika	18. Odborný výcvik

UČEBNÍ OSNOVA – ČESKÝ JAZYK A LITERATURA

obor: 23-68-H/01 MECHANIK OPRAVÁŘ MOTOROVÝCH VOZIDEL

	1.	2.	3.
Český jazyk a literatura	2	2	1

1. Pojetí vyučovacího předmětu:

A) Obecné cíle vyučovacího předmětu

- Vysvětlit žákům systém mateřského jazyka.
- Naučit žáky uplatňovat mateřský jazyk v rovině recepce, percepce a interpretace
- Umožnit žákům využívat jazykových vědomostí a dovedností v praktickém životě, umět se vyjadřovat srozumitelně a přiměřeně ve všech běžných komunikačních situacích.
- Naučit žáky pracovat s různými zdroji informací a tyto informace dále zpracovávat a kriticky zhodnotit.
- Vytvořit hodnotovou orientaci žáků a vhodně je kultivovat.
- Vést žáky k uplatňování estetických kritérií.
- Vést k úctě a ochraně materiálních i kulturních hodnot.
- Poskytnout žákům přehled o kulturním dění v historii i současnosti.
- Poukázat na vliv masmédií na utváření kultury.

B) Charakteristika učiva:

Zdokonalování jazykových vědomostí a dovedností:

- obsahem navazuje na vědomosti a dovednosti získané na základní škole
- vysvětlí systém mateřského jazyka, především zákonitostí tvarosloví a skladby
- vede k upevňování pravopisných pravidel
- vysvětlí správné užívání cizích slov a termínů

Komunikační a slohová výchova:

- vysvětlí principy verbální a nonverbální komunikace
- upevní kompetence praktickým nácvikem nejčastějších situací

Práce s textem a získávání informací:

- vede k pochopení různých informačních zdrojů a práce s nimi
- upevní kompetence praktickým nácvikem nejčastějších situací

Literatura a umění:

- seznámí s jednotlivými druhy umění a s jejich vzájemným propojením
- seznámí s literaturou jako specifickým druhem umění
- seznámí se základními trendy v jednotlivých epochách

Práce s literárním textem:

- vysvětlí jednotlivé literární žánry a základní prvky výstavby literárního díla
- na základě rozborů konkrétních ukázek demonstruje charakteristické prvky jednotlivých epoch

Kultura:

- seznámí žáky s kulturními institucemi v regionu a ČR
- naučí žáky vyhledávat informace o kultuře z dostupných zdrojů, vybírat je a kriticky hodnotit
- vede žáky k toleranci k odlišným pohledům na svět, národ a kulturu

C) Pojetí výuky:

Během výuky budou střídány různé druhy činností a forem práce žáků (samostatné, skupinové a jiné práce) a využívány audio i video zařízení

Ve spolupráci s regionálními kulturními institucemi proběhnou návštěvy kulturních akcí.

K výuce budou užity především příslušné učebnice a pracovní listy, připravené vyučujícími. Poznatky si žáci zapíší do sešitů.

D) Hodnocení výsledků žáků:

Žák bude hodnocen z následujících hledisek:

- přístup k řešení problémů a reakce na ně
- správné řešení zadaných úkolů v ústní i písemné podobě (pravopisná cvičení, slohové práce)
- znalosti ověřené přezkušováním i řešení skupinových prací
- vlastní tvůrčí činnost

E) Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí a průřezových témat:

Jazykové vzdělávání vychovává žáky ke kultivovanému jazykovému projevu

Ke komplexnosti vzdělávání žáka povede i řešení průřezových témat:

- Občan v demokratické společnosti – témata jazykové komunikace a sociálně-komunikativních dovedností
 - Člověk a svět práce – správná a uměřená sebe prezentace založená na sebepoznání a sebe-
 - hodnocení v návaznosti na literární a umělecké vzory
- Úzké propojení s IKT především v oblasti získávání informace a v kultivaci praktických písemných projevů
 - K dosažení vzdělávacího cíle přispěje úzká provázanost s předmětem Literatura a umění, neboť estetické vzdělávání prohlubuje znalosti jazykové a kultivuje jazykový projev žáků
 - Literatura a umění mají mezipředmětový charakter, prolíná velkým počtem vyučovacích předmětů.
 - Systém kulturních hodnot pomáhá formovat postoje žáka a je obranou proti snadné manipulaci a intoleranci.
 - Estetické vzdělávání se podílí rovněž na rozvoji sociálních kompetencí žáků.
 - Práce s uměleckým textem slouží k výchově k vědomému, kultivovanému čtenářství, k vytváření rozmanitých komunikačních situací, vede i k esteticky tvořivým aktivitám

F) Aplikace průřezových témat:

- Občan v demokratické společnosti – žáci se učí komunikaci, vyjednávání a řešení konfliktů, a to i hodnocení masových médií v rámci realizace mediální výchovy
- Člověk a svět práce – v rámci přípravy na budoucí povolání se žák učí pracovat s informacemi, verbálně i písemně se vyjadřovat, což vede k společenské sebe prezentaci. K orientaci ve službách zaměstnanosti a komunikaci se zaměstnavateli přispívá práce s tiskem, což vede k exaktnější formulaci vlastního očekávání a stanovení priorit.

2. Rozpis učiva

1. ročník

Výsledky vzdělávání a kompetence	Tematické celky
Žák: - rozlišuje spisovný jazyk a jeho variety - rozpoznává stylově příznakové jevy - ve vlastním projevu volí prostředky adekvátní komunikační situaci - řídí se zásadami korektní výslovnosti - pracuje s normativními příručkami českého jazyka - uplatňuje znalosti českého pravopisu - odhaluje a opravuje jazykové nedostatky a chyby - chápe význam a praktickou aplikaci cizích slov a odborných termínů - vhodně prezentuje a obhajuje svůj názor - vyjadřuje se věcně správně, jasně a srozumitelně - přednese krátký projev - rozpozná funkční styl a v typických příkladech slohový útvar - odborně se vyjadřuje o jevech svého oboru v základních útvarech odborného stylu	1. Zdokonalování jazykových, slohových a literárně-uměleckých vědomostí a dovedností 2. Úvod do učiva a vstupní prověrka 3. Pravopis velkých písmen 4. Čeština jako národní jazyk 5. Pravopis cizích slov 6. Nácvik vybraných pravopisných jevů, práce s Pravidly českého pravopisu 7. Pravopisná a korekturní cvičení 8. Slovo a jeho význam 9. Nonverbální komunikace 10. Všestranný jazykový rozbor 11. Dialog, nácvik komunikačních situací 12. Sloh, ukázky funkčních stylů 13. Jazykové projevy mluvené a psané 14. Vypravování 15. Literatura věcná a umělecká 16. Literatura vztahující se k nejstarším literárním památkám 17. Řecké mýty a báje 18. Ústní lidová slovesnost – sběratelé,

- na příkladech objasní výsledky lidské činnosti z různých oblastí umění - vyjádří vlastní prožitky z daných uměleckých děl - uvede hlavní literární směry a jejich významné představitele v české a světové literatuře	klasická a umělá pohádka, lidová poezie 19. Lidské vztahy v literatuře 20. Významné osobnosti (Hus, Komenský) 21. Renesanční a humanistická literatura 22. Interpretace textů 23. Osobnost a dílo Karla Čapka 24. Osobnost a dílo Bohumila Hrabala 25. Literatura pro mládež 26. Souhrnné opakování
---	--

2. ročník

Výsledky vzdělávání a kompetence	Tematické celky
Žák: - rozlišuje spisovné a nespisovné variety jazyka - řídí se zásadami správné výslovnosti - pracuje s normativními příručkami - v písemném i mluveném projevu prakticky aplikuje poznatky - z morfologie - odhaluje a odstraňuje jazykové a stylizační nepřesnosti - vhodným způsobem prezentuje a obhajuje své vlastní názory - vyjadřuje neutrální, pozitivní, ale i negativní postoje - je schopen přednést krátký projev - odborně se vyjadřuje o jevech svého oboru - orientuje se v základních administrativních písemnostech, které umí prakticky využívat - sestaví základní projevy administrativního stylu - rozliší konkrétní literární díla podle základních druhů a žánrů - je schopen diskuse nad konkrétními autentickými uměleckými písemnostmi - uvede hlavní literární směry a jejich významné představitele v české a světové literatuře	1. Upevnění a opakování učiva prvního ročníku 2. Slovní druhy 3. Pravopisná cvičení 4. Všestranný jazykový rozbor 5. Slohové rozvrstvení jazykových prostředků 6. Slohové útvary 7. Administrativní funkční styl 8. Popis 9. Referát, diskuse 10. Literatura národního obrození do konce 19. století 11. Recepce, percepce a interpretace autentických literárních textů 12. Romantismus a počátky českého realismu 13. Realismus v české a světové literatuře 14. Ohlas druhé světové války v literatuře 15. Souhrnné opakování

3. ročník

Výsledky vzdělávání a kompetence	Tematické celky
Žák: - rozlišuje spisovné a nespisovné variety národního jazyka - řídí se zásadami správné výslovnosti - pracuje s normativními příručkami českého jazyka - prakticky aplikuje teoreticky získané vědomosti české ortografie - užívá adekvátní slovní zásoby - orientuje se ve výstavbě textu - má přehled o základních slohových postupech - zjišťuje potřebné informace z dostupných zdrojů (výběr, zpracování a zhodnocení) - má přehled o službách knihoven - rozumí obsahu textu i jeho částí - porovná typické znaky kultur hlavních národností na našem území - - popíše vhodné společenské chování v dané situaci	1. Upevnění a opakování učiva druhého ročníku 2. Věta jednoduchá a její druhy 3. Větné členy 4. Souvětí souřadné a podřadné 5. Pravopisná cvičení 6. Knihovny – prameny informací 7. Slohové postupy a útvary 8. Výklad 9. Kritika a recenze 10. Úvaha 11. Projev, proslov, přednáška 12. Literární druhy a žánry, próza a poezie 13. Ohlasy světových válek v literatuře 14. Osobnost a dílo Karla Čapka 15. Divadlo 20. století a jejich představitelé 16. Detektivní a sci-fi žánr, napětí 17. Česká literatura po roce 1945 a její představitelé 18. Souhrnné opakování

UČEBNÍ OSNOVA – OBČANSKÁ NAUKA

obor: 23-68-H/01 MECHANIK OPRAVÁŘ MOTOROVÝCH VOZIDEL

	1.	2.	3.
Občanská nauka	1	1	1

1. Pojetí vyučovacího předmětu

A) Obecné cíle vyučovacího předmětu

- Seznámit žáky s principy fungování demokratické společnosti
- Vytvářet u žáků žádoucí žebříček hodnot a vážit si života, zdraví, materiálních a duchovních hodnot a životního prostředí
- Naučit žáky znát svá základní práva a povinnosti, jednat odpovědně a přijímat odpovědnost za své jednání a rozhodnutí
- Podporovat rozvoj empatie, vytvářet správný postoj k rasismu, šikaně, násilí
- Naučit žáky angažovat se nejen ve vlastní prospěch, ale i pro veřejný zájem
- Vytvářet u žáků pozitivní vztah k sobě i druhým lidem, naučit je jednat v souladu s humanitou a vlastenectvím
- Naučit žáky správně formulovat a vyjadřovat své názory
- Vést žáky k toleranci, asertivitě a pozitivnímu jednání, vážit si lidské práce, neničit majetek
- Naučit žáky získávat a kriticky hodnotit informace z různých zdrojů (tisk, mapy, fotografie, internet, film), vytvářet si vlastní úsudek a nenechat sebou manipulovat
- Seznámit žáky s historií země a její pozicí v současné mezinárodní situaci

B) Charakteristika učiva

- Člověk v lidském společenství
- Člověk a demokracie
- Člověk a právo

- Člověk ve světě ekonomiky
- Česká republika a soudobý svět
 - vysvětlí strukturu a fungování společnosti
 - seznámí se společenským chováním
 - vysvětlí základní principy a hodnoty demokracie
 - samostatně pracuje s informacemi a kriticky je zhodnotí
 - naučí se samostatně jednat a vystupovat
 - naučí se řešit konflikty, potlačovat agresi a asertivně jednat
 - seznámí se s principy rovnoprávnosti
 - seznámí se s „Listinou základních lidských práv a svobod“
 - vysvětlí principy Ústavy ČR a českého politického systému
 - vysvětlí základy fungování právního systému
 - vysvětlí důležitost vlastenectví a vztahu k minulosti vlastního národa
 - popíše současnou mezinárodní situaci, vymezí globální problémy
 - seznámí se sítí mezinárodních organizací

C) Výukové strategie (pojetí výuky)

Metodickým principem bude různorodost činností a jejich střídání v jednotlivých hodinách, zadávání samostatných a skupinových prací v hodinách, ukázky z literatury a tisku, sledování videa, vytváření modelových situací.

Žáci budou vyhledávat informace v médiích, samostatně zpracovávat zadaná témata. Poznatky od vyučujících i z jiných zdrojů budou žáci zapisovat do sešitů. Důležitým prvkem bude dialog a řízená diskuze.

D) Hodnocení výsledků žáků

Hodnocena bude schopnost žáků pracovat s předkládanými informacemi, schopnost samostatně a kultivovaně prezentovat své názory a vhodně argumentovat. Přihlížet se bude i k chování a jednání žáků během vyučování.

E) Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí a aplikací průřezových témat

- Vychovává k občanství, etickému a estetickému cítění
- Pomáhá formovat postoje a názory žáka a je obranou proti snadné manipulaci a intoleranci.
- Vede k rozvoji funkční gramotnosti (schopnost číst textový materiál s porozuměním, interpretovat jej, zhodnotit a používat pro různé účely)
- Napomáhá žákům orientovat se v současném světě
- Podílí se na společenskovedním vzdělávání
- Pomáhá zvyšovat zdravé sebevědomí a samostatnost při řešení problémů
- Zařazením tematických exkurzí (návštěva muzea, výstavy, věznice, soudu, úřadu práce) rozšiřuje kulturní přehled a formuje postoje žák

2. Rozpis učiva

1. ročník

Výsledky vzdělávání a kompetence	Učivo
Žák: - vysvětlí na konkrétních příkladech základní morální principy - uvede rozdíly mezi morálkou a zákonem - aplikuje zásady slušného chování v běžných životních situacích - uvede konkrétní oblasti, kde se nejvíce projevuje vkus, kreativita a estetický cit - dbá na osobní hygienu - vyjmenuje formy trávení volného času, - rozliší negativní a pozitivní činnosti - popíše specifika jednotlivých druhů umění - definuje hlavní světová náboženství, - vysvětlí, čím mohou být nebezpečné některé náboženské sekty - porovná životní hodnoty, popíše hlavní aspekty lidského štěstí - dovede posoudit nebezpečí patologického hráčství, alkoholismu a drog, navrhne formy pomoci v kritických situacích - charakterizuje demokracii a objasní její fungování, formuluje její současné problémy - a vhodně vyjádří svůj vlastní názor	1. Člověk v lidském společenství 1.1 Základy etiky (morálka a její vývoj, křesťanské desatero) 1.2 Zásady společenského chování (normy, zlozvyky, modely chování) 1.3 Základy estetiky (bydlení, odívání, životní prostředí) 1.4 Kultura a volný čas (druhy umění, masová kultura, sport) 1.5 Náboženství (víra, světová náboženství, jejich charakteristika) 1.6 Volba životního partnera 1.7 Zásady soužití v rodině 1.8 Životní spokojenost, lidské štěstí, smysl života 1.9 Náhradní formy uspokojování potřeb (alkohol, gamblerství, drogy, workoholismus) 2. Člověk a demokracie 2.1 Základní principy a hodnoty ústavní demokracie 2.2 Zákonodárná moc (Parlament,

- uvede příklady jednání, které demokracii ohrožují (korupce, sobectví, kriminalita) - popíše činnost obou komor Parlamentu, diskutuje o tvorbě zákonů na základě aktuálních informací z médií - vysvětlí princip výkonné moci v ČR, zpracuje přehled ministerstev a současných ministrů - popíše, čím se zabývá policie, soudy, advokacie a notářství - uvede základní lidská práva včetně práv dětí, popíše, kam se obrátit v případě ohrožení lidských práv - z historie i současnosti uvede příklady nedemokratických režimů - uvede nejvýznamnější politické strany ČR - vyjmenuje znaky volebního práva v ČR, vysvětlí princip voleb a zdůvodní, proč se jich mají lidé zúčastnit - porozumí systému zastupitelské demokracie na obecním a městském úřadě, vypracuje přehled krajů a krajských měst - vysvětlí práva a povinnosti mezi rodiči a dětmi, mezi manželi, dovede vyhledat informace a pomoc při řešení problému - diskutuje o formách partnerského soužití, zdůvodní funkci manželství, vyjmenuje podmínky uzavření sňatku	Sněmovna, Senát, vznik zákona) 2.3 Výkonná moc (Vláda ČR, ministerstva, interpelace, koalice) 2.4 Soudní moc (soustava soudů, advokacie, notářství, státní zastupitelství) 2.5 Lidská práva 2.6 Nedemokratické režimy 2.7 Volby a volební právo 2.8 Územní samospráva ČR 3. Člověk a právo 3.1 Rodinné právo (Zákon o rodině, práva a povinnosti členů) 3.2 Manželství 3.3 Vztahy v rodině 3.4 Náhradní výchova dětí 3.5 Domácí násilí (sexuální zneužívání, šikana, týrání) 3.6 Ochrana člověka za mimořádných situací 4. Česká republika a soudobý svět 4.1 Podstata státu (znaky, funkce, státnost a národy) 4.2 České státní symboly a svátky 4.3 Vývoj české státnosti
---	---

- vypracuje srovnávací tabulku pozitivních a negativních vztahů v rodině - porozumí formám náhradní výchovy dětí (osvojení, pěstounství, dětské domovy), uvede příklady z vlastní praxe - diskutuje o formách domácího násilí, na příkladech uvede jeho konkrétní projevy - vyjmenuje mimořádné situace ohrožující člověka, dešifruje jednotlivé signály CO a uvede, jak si v daných situacích počínat - formuluje znaky a funkce moderního státu - uvede, proč je pro občana prospěšný demokratický stát a jaké má občan ke státu a jeho ostatním občanům povinnosti - popíše státní symboly ČR, podle kalendáře zpracuje přehled státních svátků - dovede na mapě popsat polohu ČR a vyjmenovat sousední státy - uvede důležité mezníky ve vývoji české státnosti - popíše, jak a proč se měnil charakter ČR po válce až do současnosti, uvede pozitivní i negativní přínos jednotlivých změn	4.4 Poválečný vývoj ČR 4.5 Okupace 1968, normalizace 4.6 Listopadová revoluce 1989, rozdělení ČSSR
--	---

2. ročník

Výsledky vzdělávání a kompetence	Učivo
Žák: - dovede posoudit vliv vnějších a vnitřních podmínek formování osobnosti - sestaví přehlednou tabulku vjemů, zdůvodní kontinuitu vývoje myšlení a řeči, - porozumí zákonitostem učení a fungování paměti - diskutuje o vlivu rodiny, kolektivu, politiky, genetiky na vývoj jedince, kriticky zhodnotí současnou mladou generaci z hlediska jejího chování a myšlení - popíše, co se rozumí termínem psychohygiena, formuluje hlavní zásady - vyjmenuje chronologicky jednotlivé etapy lidského života, porovná jejich délku a význam, formuluje změny v etapách - uvede příklady sociálních skupin, vyjmenuje škálu sociálních rolí ve skupině - zhodnotí současné mezigenerační vztahy, navrhne řešení mezigeneračních problémů - charakterizuje davové chování, popíše případy, kam může vést davové chování - objasní, kdy je člověk způsobilý k právním úkonům a má trestní odpovědnost - porozumí základním právnickým pojmům - vysvětlí a na příkladech uvede, která	1. Člověk v lidském společenství 1.2 Osobnost člověka (formování a struktura osobnosti, IQ, volní vlastnosti) 1.2 Smyslové a rozumové poznání (vjemy, myšlení a řeč) 1.3 Paměť a učení (zákony učení, krátkodobá a dlouhodobá paměť, motivace) 1.4 Vliv prostředí na člověka (zásady psychohygieny a životního stylu) 1.5 Životní cyklus (ontogenetický vývoj lidské psychiky, specifika) 1.6 Mezilidské vztahy (socializace, sociální skupiny a role v skupinách, mezigenerační vztahy, vrstevníci) 2. Člověk a právo 2.1 Právo a jeho význam (pojem, dějiny práva, právní vědomí, právní stát a legislativa) 2.2 Vybraná odvětví práva (občanské, rodinné, trestní, pracovní, ústavní, finanční, obchodní, správní) 2.3 Soudnictví (soustava soudů, represivní orgány)

odvětví práva se ho týkají jako občana, člena rodiny, delikventa, zaměstnance, podnikatele apod. - popíše, čím se zabývá policie, soudy, státní zastupitelství, advokacie a notářství - porozumí základním věcným právům a právům k cizím věcem, dovede přiřadit k jednotlivým právům konkrétní příklady - pochopí princip dědění majetku, na příkladech vysvětlí pořadí dědiců, posoudí, kdo je dědicky nezpůsobilý - dovede z fiktivní běžné smlouvy (kupní, o zájezdu, pojištění) zjistit, jaké mu z ní vyplývají práva a povinnosti - dovede reklamovat zakoupené zboží - porozumí principu soudního řízení, navrhne vhodné postupy, stane-li se svědkem nebo obětí kriminálního jednání - zapamatuje si polehčující a přitěžující okolnosti, okolnosti vylučující trestnost - diskutuje o aktuální nabídce alternativních trestů, zdůvodní jejich význam - dovede vyhledat informace a pomoc při řešení konkrétního problému (šikana, násilí, lichva, vydírání) - dovede vyhledat nabídky zaměstnání, kontaktovat případného zaměstnavatele a úřad práce, prezentovat své pracovní dovednosti a zkušenosti - vyjmenuje legální způsoby získávání	2.4 Občanské právo (Občanský zákoník, vlastnictví, zástavní a zadržovací právo, věcná břemena) 2.5 Dědické právo (věci movité a nemovité, způsob dědění majetku) 2.6 Závazkové právo (smlouvy, typy smluv) 2.7 Občanské soudní řízení (forma a průběh soudního řízení, opravné prostředky, výkon rozhodnutí) 2.8 Trestní právo (Trestní zákon, trestné činy, trestní odpovědnost) 2.9 Druhy trestů a ochranná opatření (polehčující a přitěžující okolnosti, skutková podstata) 2.10 Průběh trestního řízení 2.11 Kriminalita mládeže a kriminalita páchaná na mládeži 3. Člověk ve světě ekonomiky 3.1 Příprava na povolání (volba, kvalifikace, rekvalifikace, trh práce) 3.2 Majetek a jeho nabývání (způsoby nabývání majetku, hospodaření, ukládání peněz) 3.3 Hospodářský život rodiny (rodinný rozpočet, zabezpečení rodiny, sociální dávky, podpora) 3.4 Pracovní právo (Zákoník práce, druhy pracovních poměrů, pracovní
--	---

majetku, vysvětlí princip hospodaření rodiny - dovede si zřídit peněžní účet, provést bezhotovostní platbu, sledovat pohyb peněz na svém účtu - sestaví fiktivní rodinný rozpočet životních nákladů - dovede vyhledat aktuální informace o výši sociálních dávek a podpory - popíše, co má obsahovat pracovní smlouva - dovede vyhledat informace a pomoc v pracovněprávních záležitostech - vysvětlí, proč občané platí daně, sociální a zdravotní pojištění - porovná pracovní podmínky dospělých a mladistvých, - interpretuje zásady dodržování bezpečnosti práce ve škole a v odborném výcviku - na příkladech různých povolání aplikuje zásady profesní etiky, vysvětlí její význam - dovede najít ČR na mapě světa a Evropy, podle mapy popíše její polohu a vyjmenuje sousední státy - na základě znalostí o demokracii vysvětlí, ve kterých obdobích od vzniku ČSR r. 1918 do současnosti se jednalo o demokratický režim - objasní formy boje čs. občanů za svobodu a vlast - na základě vlastní četby, zhlédnutí filmu	smlouva) 3.5 Ukončení pracovního poměru (dovolená, odměňování) 3.6 Bezpečnost práce (pracovní spory, pracovní podmínky mladistvých) 3.7 Nezaměstnanost (druhy nezaměstnanosti, podpora) 3.8 Profesní etika (vztahy na pracovišti, etické zásady). 4. Česká republika a soudobý svět 4.1 Česká republika a její sousedé 4.2 Boj ČR za státní samostatnost 4.3 Boj za svobodu a lidská práva (odboj, holocaust, komunismus, normalizace, sametová revoluce) 4.4 Vlastenectví (v běžném životě i v extrémních situacích) 4.5 Soudobý svět (rozdělení světa podle ekonomické vyspělosti) 4.6 Vliv významných událostí na soudobou podobu světa a České republiky 4.7 Naše republika na začátku 2. tisíciletí 5. Profesní způsobilost řidiče (podle zákona č.247/2000, Sb. a vyhlášky č. 156/2008, Sb.)
--	---

nebo vlastní zkušenosti formuluje způsoby, jak člověk může projevit patriotismus - dovede vyhledat v médiích informace o životní úrovni jednotlivých států a diskutovat o příčinách rozdílů mezi zeměmi - zpracuje chronologicky přehled událostí, které ovlivnily vývoj naší země - pojmenuje hlavní ekonomické, politické a sociální problémy, které tíží naši zemi, diskutuje o možnostech jejich řešení	5.1. Sociálně-právní prostředí v silniční dopravě - chování podporující příznivý obraz o podniku, - vztah chování řidiče a obrazu o podniku, - kvalita služby poskytované řidičem, důležitost pro podnik, - různé úlohy řidiče, lidi, se kterými má řidič jednat, - organizaci práce, - obchodní a finanční následky právního sporu, - práva a povinnosti řidičů při školení. - živnosti
--	--

3. ročník

Výsledky vzdělávání a kompetence	Učivo
Žák: - popíše na základě vlastních zkušeností, pozorování a informací z médií, jak je společnost rozvrstvena podle národnosti, sociálního postavení, náboženství - na konkrétních příkladech vysvětlí, jak vzniká konflikt nebo napětí mezi příslušníky odlišných společenských skupin - uvede příklady porušování lidských práv, včetně práv dětí, navrhne, kam se obrátit, když jsou lidská práva ohrožena - diskutuje o možnostech řešení sociální nerovnosti a problémových sociálních skupin - popíše český politický systém, objasní úlohu politických stran, uvede nejvýznamnější české politické strany, - porovná jejich programy a formuluje důvody, proč danou stranu volit či nevolit - vysvětlí, jak se provádí průzkum veřejného mínění a k čemu slouží, vypracuje přehled témat, kterých se průzkum nejčastěji týká - vysvětlí funkci masových médií, porovná jejich klady a zápory v přehledné tabulce - debatuje o hodnověrnosti a autoritě jednotlivých médií - porozumí základním filozofickým pojmům, zapamatuje si hlavní představitele	1. Člověk a demokracie 1.1 Občanská společnost 1.2 Omezování lidských práv a svobod 1.3 Migrace v současném světě 1.4 Etnické a národnostní vztahy 1.5 Soužití majoritního a minoritního obyvatelstva 1.6 Politika, druhy politiky 1.7 Veřejné mínění 1.8 Masová média 2. Člověk v lidském společenství 2.1 Základy filozofie (základní filozofická otázka, materialismus a idealismus, filozofické školy) 2.2 Základy sociologie (předmět a metoda sociologie, představitelé, sociometrie) 2.3 Dav a davové chování 2.4 Sociální deviace (normy a deviantní chování, kriminalita, rasismus, gangy, podsvětí, vězení) 2.5 Postavení mužů a žen ve společnosti

jednotlivých filozofických směrů - pochopí princip sociologie jako vědy, uvede oblasti života, ve kterých se sociologie uplatňuje - charakterizuje dav na příkladech z demonstrací, fotbalových zápasů a koncertů, porovná kladné a záporné projevy davového chování - porozumí slovům norma a deviace, dovede posoudit, které z forem deviací jsou přípustné a které nikoli - vysvětlí, co se rozumí rovnoprávností mužů a žen, uvede příklady, kdy je tato rovnoprávnost porušována - diskutuje o tom, čím mohou být nebezpečné náboženské sekty - na příkladech z dění v ČR a jejich obrazu v médiích vyvodí, jak se může projevit politický radikalismus, extremismus (neonacismus, rasismus) nebo terorismus - vysvětlí nutnost evropské integrace, diskutuje o výhodách a nevýhodách globalizace, uvede příklady globalizace a vysvětlí jejich dopad na lidi - popíše, proč existuje EU a jaké povinnosti a výhody z členství v EU plynou našim občanům - uvede příklady velmocí, vyspělých států a rozvojových zemí, posoudí jejich úlohu a	2.6 Náboženská hnutí a sekty 2.7 Projevy a nebezpečí extremismu, radikalismu a terorismu v současném světě 3. Česká republika a soudobý svět 3.1 Evropská integrace, globalizace 3.2 Česká republika a EU 3.3 Zahraniční politika ČR, sousedské vztahy 3.4 Mezinárodní organizace 3.5 Řešení mezinárodních konfliktů 3.6 Mezinárodní pomoc a solidarita 3.7 Současná ohniska napětí ve světě 3.8 Globální problémy lidstva (přelidnění, ekologie, zdroje energie, výživa lidstva, pitná voda, odpady, civilizační choroby, války)
---	---

problémy - vysvětlí funkci OSN a NATO, vypracuje pomocí internetu přehled významných světových organizací - debatuje o globálních problémech současného světa - připraví na základě informací z médií přehled oblastí, kde se v současné době válčí - aplikuje v praxi správné nakládání s odpady, používá úsporné spotřebiče a postupy - zdůvodní odpovědnost každého jedince za kvalitu životního prostředí	
--	--

UČEBNÍ OSNOVA – ANGLICKÝ JAZYK

obor: 23-68-H/01 MECHANIK OPRAVÁŘ MOTOROVÝCH VOZIDEL

	1.	2.	3.
Cizí jazyky (Aj)	2	2	2

1. Pojetí vyučovacího předmětu

A) Obecný cíl vyučovacího předmětu

Žák:

- komunikuje o běžných tématech osobního i společenského života, a to ústně i písemně
- pracuje dle cizojazyčného návodu – opravárenství, údaje o dílech
- vyjadřuje svůj postoj i pocity ke každodenním tématům života
- vyhledává informace potřebné v praktickém životě i svém oboru
- rozumí méně náročným textům i ústním projevům
- vyjadřuje své přání či žádost
- vyplňuje jednoduché formuláře
- respektuje rozdílnost jiných kultur a národností
- pracuje s jazykovými příručkami, slovníky, internetem apod.
- třídí informace, uvádí je do souvislostí
- je si vědom rozdílnosti českého a anglického jazykového systému
- orientuje se v textu
- vyhodnocuje získané informace ze zdrojů reálných situací
- je schopný orientace a komunikace v anglicky mluvících zemích

B) Charakteristika učiva

- látka navazuje na výuku na ZŠ
- upevňuje a rozšiřuje slovní zásobu, mluvnická pravidla a procvičuje výslovnost
- seznamuje s anglicky mluvícím prostředím a jeho odlišností

- nacvičuje produktivní i receptivní dovednosti
- vytváří prostředí pro vhodné reakce v běžné komunikaci
- část výuky je věnována odborné terminologii a jejímu použití v návaznosti na obor
- upevňuje návyky v práci se zadanými úkoly

C) Cíle vzdělávání v oblasti citů, postojů hodnot a preferencí

- hodnotí situace a jednání lidí dle běžné evropské morálky
- toleruje odlišnost hodnot cizích národů
- ponechává prostor pro odlišné názory
- jedná odpovědně a přijímá odpovědnost za svá rozhodnutí a jednání
- váží si života, zdraví, materiálních a duchovních hodnot, dobrého životního prostředí, snaží se je zachovat pro příští generace

D) Výukové strategie (pojetí výuky)

- výuka probíhá v jazykové učebně, dle potřeby i jinde (počítačová učebna atd.)
- frontální výuka je střídána samostatnou prací, prací v párech, dvojicích i skupinách
- zadávány jsou domácí úkoly, krátké referáty či seminární práce (k reáliím, v ČJ) podle zájmu jednotlivých žáků
- žák se seznamuje s látkou pomocí textů, poslechu, audiovizuální techniky, počítačových programů a internetu
- nacvičuje produktivní i receptivní dovednosti
- zaměření se na rozšíření slovní zásoby, obecné i odborné
- látka je pravidelně upevňována aktivizující formou
- látka je rozdělena do tří let, nejobtížnější ve 3. ročníku
- využívány jsou učebnice dle výběru vyučujícího a na základě schválení předmětové komise a cizojazyčné pomůcky (např. časopis Bridge), motoristický slovník, audio a videonahrávky, odborné texty, návody apod.
- žák je veden k využívání moderních technik při studiu

E) Hodnocení výsledků žáků

- hodnoceny jsou dovednosti i znalosti
- hodnocení je ústní (v hodině), písemné (známka na vysvědčení)
- za jedno pololetí je zadána shrnující písemná práce
- podmínkou klasifikace je přítomnost v hodinách alespoň 67 % či počet známek přesahující jednu polovinu zadaných testů, zkoušek apod. v jednom pololetí
- řídí se klasifikačním řádem školy
- hodnocena je i aktivita v hodinách, domácí práce a příprava, přístup k zadaným úkolům, vedení sešitu (úplnost a úprava), zapojení do mimoškolních aktivit (soutěže)
- hodnotí se všechny složky jazyka (receptivní i produktivní dovednosti, výslovnost, znalost reálií)
- znalosti jsou prověřovány písemnými testy i ústním zkoušením

F) Popis přínosu předmětu k rozvoji klíčových kompetencí a aplikací průřezových témat

- **kompetence k učení**
 - používá vhodné postupy k získávání informací a jejich třídění a využití
 - vybírá a využívá vhodné strategie učení, je schopen dalšího samostudia
 - posoudí vlastní pokrok
 - uvědomuje si úroveň svých znalostí i dovedností v porovnání se spolužáky
 - využívá znalosti z jiných předmětů
 - zná možnosti svého dalšího vzdělávání, zejména v oboru a povolání
 - je schopen orientovat se a komunikovat o základních tématech v anglickém jazyce
- **kompetence komunikativní**
 - rozumí výrokům ostatních lidí a adekvátně na ně reaguje
 - chápe význam symbolů a obrazových materiálů a dle nich jedná
 - vyjadřuje své myšlenky a názory

- účastní se diskuse
- pro komunikaci používá moderní technologie
- pochopí výhody znalosti cizích jazyků pro životní i pracovní uplatnění, je motivován k prohlubování svých jazykových dovedností
- **kompetence k řešení problémů**
 - spolupracuje se členy skupiny na práci vedoucí ke společnému cíli
 - je schopný i samostatného řešení zadaných úkolů
 - volí prostředky a způsoby (pomůcky, studijní literaturu) vhodné pro splnění jednotlivých aktivit, umí vyhledávat informace z různých zdrojů (PC, slovníky, časopisy atd.)
- **personální a sociální kompetence**
 - spolupracuje ve skupině
 - spoluvytváří atmosféru hodiny
 - reaguje adekvátně na hodnocení svého vystupování a přijímá radu i kritiku
- **občanské kompetence a kulturní povědomí**
 - je si vědom odlišných občanských práv anglicky mluvících zemí
 - toleruje zvyky a tradice cizích zemí
 - podporuje hodnoty místní, národní, evropské a světové kultury a má k nim vytvořen pozitivní vztah
- **kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám**
 - zvládne základní pracovní pohovor
 - sepíše strukturovaný životopis
 - vyhledá/odpoví na odpovídající inzerát
 - jedná se zákazníkem při sjednávání/předávání zakázky
 - zná odlišnosti pravidel silničního provozu v anglicky mluvících zemích
 - má odpovědný postoj ke vlastní profesní budoucnosti, a tedy i vzdělávání (celoživotní učení)

- zná obecná práva a povinnosti zaměstnavatelů a pracovníků
- uvědomuje si integraci v rámci EU a důležitost znalosti cizích jazyků pro uplatnění na zahraničních pracovních trzích
- **kompetence využívat prostředky informačních a komunikačních technologií a pracovat s nimi**
 - jedná se zákazníky pomocí informačních a telekomunikačních technologií
 - využívá informace médií ohledně svého oboru, využívá síť internetu
 - instruuje zákazníka v užívání výrobku
- **průřezová témata**
 - žáci plní některé zadané úkoly pomocí výpočetní techniky
 - vysvětlí, proč a jak má pracovat v souladu s ochranou životního prostředí (ekologická likvidace a zacházení s chemikáliemi spojenými s opravárenstvím)
 - zná odlišnosti občanských práv anglicky mluvících zemí
 - naučí se pomocí získaných znalostí v anglickém jazyce navazovat vstřícné mezilidské vztahy a předcházet konfliktním situacím

2. Rozpis učiva

1. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: - rozumí přiměřeným souvislým projevům a krátkým rozhovorům rodilých mluvčích pronášeným zřetelně spisovným jazykem i s obsahem snadno odhadnutelných výrazů - odhaduje význam neznámých výrazů podle kontextu a způsobu tvoření - čte s porozuměním věcně i jazykově přiměřené texty, orientuje se v textu, umí v textu nalézt důležité informace, hlavní a vedlejší myšlenky - vhodně používá překladové i jiné slovníky v tištěné i elektronické podobě - umí přeložit přiměřený text	1. Společenské obraty (pozdrav, seznámení, představení) 1.1. výslovnost 1.2. anglická abeceda 1.3. číslovky 1.4. časování sloves „to be“ a „to have“ 1.5. užití členu 2. Moje rodina 2.1. popis osoby 2.2. přivlastňovací zájmena 2.3. přivlastňovací pád (předložková vazba s „of“) 2.4. společenské obraty (blahopřání) 3. Moje záliby 3.1. trávení volného času 3.2. přítomný čas průběhový (what are you doing ...?) 3.3. způsobová slovesa 4. Režim dne – určování času 4.1. zájmeno „other“ 4.2. přítomný čas prostý (i v otázce a záporu) 5. Ubytování – bydlení

5.1. pořádek slov ve větě

5.2. „there is, there are“

6. Telefonování – mobil

6.1. acronyms

6.2. nepravidelná slovesa, 1. část

6.3. společenské obraty (omluva, návrh)

7. Sport

7.1. předmětová zájmena

7.2. předložky v otázce

7.3. předložky se zájmeny (with him ...)

7.4. tázací dovětek

7.5. společenské obraty (návrh)

8. Nakupování

8.1. rozkazovací způsob

8.2. číslovky

8.3. „many, much, few, a few, little, a little“

8.4. společenské obraty (žádost)

9. Autodoprava

9.1. dopravní prostředky

9.2. zeměpisné názvy

9.3. práce s časopisem Bridge

10. Cestování (zaměření na cestování autem)

10.1. zeměpisné názvy

10.2. nepravidelná slovesa, 2. část

10.3. práce s časopisem Bridge

2. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: - rozumí přiměřeným souvislým projevům a krátkým rozhovorům rodilých mluvčích pronášeným zřetelně spisovným jazykem i s obsahem snadno odhadnutelných výrazů - odhaduje význam neznámých výrazů podle kontextu a způsobu tvoření - čte s porozuměním věcně i jazykově přiměřené texty, orientuje se v textu, umí v textu nalézt důležité informace, hlavní a vedlejší myšlenky - vhodně používá překladové i jiné slovníky v tištěné i elektronické podobě - umí přeložit přiměřený text	1 Popis cesty, dotaz na cestu 1.1 tvoření otázek v přítomném i minulém čase 1.2 tázací zájmena „what, where, who„ 1.3 zeměpisné názvy 2 Auto 2.1 popis, části, náradí 2.2 ukazovací zájmeno „this, that“ 2.3 práce s časopisem Bridge 3 Občerstvení, 3.1 česká a britská kuchyně, jídelníček 3.2 užití členu 3.3 množné číslo podst. jmen 3.4 nepravidelné množné číslo 3.5 stupňování přídavných jmen 3.6 „few, a few, little, a little“ 4 Pošta, korespondence 4.1 řadové číslovky 4.2 společenské obraty (pozdravy, blahopřání) 5 Autoservis, autobazar

	5.1 způsobová slovesa
	5.2 společenské obraty (nabídka)
	5.3 časopis Bridge
	6 Plány do budoucna
	6.1 výběr povolání
	6.2 vyjádření budoucnosti (will, vazba „to be going to“, přítomný čas průběhový)
	7 Životopis, inzerát
	7.1 denní tisk
	7.2 přehled probraných časů a způsob jejich užití
	8 Dopravní značení
	8.1 podmiňovací způsob „could, should, would“
	8.2 vazba „there is, there are“
	9 Sporty a hry
	9.1 sporty a hry ve Velké Británii a v USA
	9.2 referáty žáků o neobvyklých sportech
	10 Moje tělo, zdraví
	10.1 nemoci a úraz přehled
	10.2 způsobových sloves

3. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: - rozumí přiměřeným souvislým projevům a krátkým rozhovorům rodilých mluvčích pronášeným zřetelně spisovným jazykem i s obsahem snadno odhadnutelných výrazů - odhaduje význam neznámých výrazů podle kontextu a způsobu tvoření - čte s porozuměním věcně i jazykově přiměřené texty, orientuje se v textu, umí v textu nalézt důležité informace, hlavní a vedlejší myšlenky - vhodně používá překladové i jiné slovníky v tištěné i elektronické podobě - umí přeložit přiměřený text	Cestování, prázdniny - země, jazyk, národnost - přehled probraných časů a způsob jejich užití - společenské obraty (žádost, informace) Počasí - minulý čas pravidelných a nepravidelných sloves, - postavení příslovcí ve větě Gastronomie - restaurace, menu - tázací dovětek - počítatelná a nepočítatelná jména - samostatná přivlastňovací zájmena Kultura, televize, video, internet - neurčitá zájmena „some, any“ a složeniny (anyone, anybody) - společenské obraty (souhlas a nesouhlas)

	5. Moje země 5.1. stupňování přídavných jmen a příslovčí 5.2. trpný rod 6. Moje rodné město 6.1. podmiňovací způsob (could, would, should) 6.2. společenské obraty (údiv) 7. Po Velké Británii 7.1. vyjádření budoucnosti (will/shall, to be going...) 8. Po Spojených státech 8.1. časopis Bridge 8.2. referáty žáků 9. Služby 9.1. komunikace se zákazníkem 9.2. přítomný čas prostý (i v otázce a záporu) 9.3. minulý čas 9.4. jeden zápor ve větě 10. Plány do budoucna, 10.1. výběr povolání 10.2. přehled probraných časů a jejich užití
--	---

UČEBNÍ OSNOVA – NĚMECKÝ JAZYK

obor: 23-68-H/01 MECHANIK OPRAVÁŘ MOTOROVÝCH VOZIDEL

	1.	2.	3.
Cizí jazyky (Nj)	2	2	2

1. Pojetí vyučovacího předmětu

A) Obecný cíl vyučovacího předmětu

Žák:

- komunikuje o běžných tématech osobního i společenského života, a to ústně i písemně
- pracuje dle cizojazyčného návodu – opravárenství, údaje o dílech
- vyjadřuje svůj postoj i pocity ke každodenním tématům života
- vyhledává informace potřebné v praktickém životě i svém oboru
- rozumí méně náročným textům i ústním projevům
- vyjadřuje své přání či žádost
- vyplňuje jednoduché formuláře
- respektuje rozdílnost jiných kultur a národností
- pracuje s jazykovými příručkami, slovníky, internetem apod.
- třídí informace, uvádí je do souvislostí
- je si vědom rozdílnosti českého a německého jazykového systému
- orientuje se v textu
- vyhodnocuje získané informace ze zdrojů reálných situací

B) Charakteristika učiva

- látka navazuje na výuku na ZŠ
- upevňuje a rozšiřuje slovní zásobu, mluvnická pravidla a výslovnost
- seznamuje s německy mluvícím prostředím a jeho odlišností

- nacvičuje produktivní i receptivní dovednosti
- vytváří prostředí pro vhodné reakce v běžné komunikaci
- část výuky je věnována odborné terminologii a jejímu použití
- upevňuje návyky v práci se zadanými úkoly

C) Cíle vzdělávání v oblasti citů, postojů hodnot a preferencí

- hodnotí situace a jednání lidí dle běžné evropské morálky
- toleruje odlišnost hodnot cizích národů
- ponechává prostor pro odlišné názory

D) Výukové strategie (pojetí výuky)

- výuka probíhá v jazykové učebně, dle potřeby i jinde (počítačová učebna atd.)
- frontální výuka je střídána samostatnou prací, prací v párech, dvojicích i skupinách
- zadávány jsou domácí úkoly, krátké referáty či seminární práce (k reáliím, v ČJ) podle zájmu jednotlivých žáků
- žák se seznamuje s látkou pomocí textů, poslechu, audiovizuální techniky, počítačových programů a internetu
- nacvičuje produktivní i receptivní dovednosti
- látka je pravidelně upevňována aktivizující formou
- látka je rozdělena do tří let, nejobtížnější ve 3. ročníku
- využívány jsou cizojazyčné pomůcky (např. časopis Spitze, Freundschaft...), automobilový slovník, audio a videonahrávky, telekomunikační technologie, návody apod.

E) Hodnocení výsledků žáků

- hodnoceny jsou dovednosti i znalosti
- hodnocení je ústní (v hodině), písemné (známka na vysvědčení)
- za jedno pololetí je zadána shrnující písemná práce
- podmínkou klasifikace je přítomnost v hodinách alespoň 67 % či počet známek přesahující jednu polovinu zadaných testů, zkoušek apod. v jednom pololetí

- řídí se klasifikačním řádem školy
- hodnocena je i aktivita v hodinách, domácí práce a příprava, přístup k zadaným úkolům, vedení sešitu (úplnost a úprava), zapojení do mimoškolních aktivit (soutěže)
- hodnotí se všechny složky jazyka (receptivní i produktivní dovednosti, výslovnost, znalost reálií)

F) Popis přínosu předmětu k rozvoji klíčových kompetencí a aplikací průřezových témat

- **kompetence k učení**
 - používá vhodné postupy k získávání informací a jejich třídění a využití
 - vybírá a využívá vhodné strategie učení
 - posoudí vlastní pokrok
 - uvědomuje si úroveň svých znalostí i dovedností v porovnání se spolužáky
 - využívá znalosti z jiných předmětů
- **kompetence komunikativní**
 - rozumí výrokům ostatních lidí a adekvátně na ně reaguje
 - chápe význam symbolů a obrazových materiálů a dle nich jedná
 - vyjadřuje své myšlenky a názory
 - účastní se diskuse
 - pro komunikaci používá moderní technologie
- **kompetence k řešení problémů**
 - spolupracuje se členy skupiny na práci vedoucí ke společnému cíli
 - nalezne cestu k cíli i samostatnou práci
- **personální a sociální kompetence**
 - spolupracuje ve skupině
 - spoluvytváří atmosféru hodiny

- **občanské kompetence a kulturní povědomí**
 - je si vědom odlišných občanských práv německy mluvících zemí
 - toleruje zvyky a tradice cizích zemí
- **kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám**
 - zvládne základní pracovní pohovor
 - sepíše strukturovaný životopis
 - vyhledá/odpoví na odpovídající inzerát
 - jedná se zákazníkem při sjednávání/předávání zakázky
 - zná odlišnosti pravidel silničního provozu v německy mluvících zemích
- **matematické kompetence**
 - získává informace z grafů a tabulek
- **kompetence využívat prostředky informačních a komunikačních technologií a pracovat s nimi**
 - jedná se zákazníky pomocí informačních a telekomunikačních technologií
 - využívá informace médií ohledně svého oboru
 - instruuje zákazníka v užívání výrobku
- **průřezová témata**
 - Žáci plní některé zadané úkoly pomocí výpočetní techniky
 - vysvětlí, proč a jak má pracovat v souladu s ochranou životního prostředí (ekologická likvidace a zacházení s chemikáliemi spojenými s opravárenstvím)
 - respektuje odlišnosti občanských práv, složení obyvatel apod. německy mluvících zemí
 - vytvoří strukturovaný životopis, vyhledá/napíše inzerát týkající se zaměstnání

2. Rozpis učiva

1. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo – konverzace	Učivo – gramatika
Žák: 1. lekce - volí styl pozdravu dle situace - představí sebe či jiné osoby - vyjádří svou náladu - podá základní informace o sobě (jméno, původ, bydliště, stáří) či jiné osobě - vytvoří vlastní vizitku - reaguje na přiměřené souvislé projevy a krátké rozhovory pronášené zřetelně spisovným jazykem - počítá do 100 - zaznamená adresu, uvede svoji - vede krátký telefonní hovor - dle obrázků odhaduje původ lidí - ukáže na mapě německy mluvících zemí určitá místa	Úvodní hodina Vstupní test Společenské obraty (Grüße, Namen, Dutzen, das ABC,...) Telefonieren: falsch verbunden Lebenslauf (Beruf, Wohnort, Familienstand, Kinder, Alter) Odborná terminologie	Časování sloves - pravidelná -haben, sein Slovosled oznamovací věty Tázací zájmena w- Částice „aber“ Zeměpisná jména států a jejich předložky Základní číslovky do 100 Člen určitý 1. p. j. č. + jeho převod na osobní zájmeno sloves Slovosled oznam. věty s předmětem ve 4. p. a příslov. určením

- odhaduje význam odhadnutelných výrazů podle kontextu a způsobu tvoření - čte a hovoří se správnou výslovností - používá jednoduché gramatické struktury - vhodně používá překladové slovníky v tištěné i elektronické podobě - přeloží přiměřený text - vytváří jednoduché oznamovací a tázací věty - používá názvy států a měst se správnými předložkami		
2. lekce - pojmenuje předměty ve svém okolí - správně používá členy, zápor, množné číslo - používá návaznost členů a osobních zájmen - rozlišuje odlišnost rodů podstatných jmen v ČJ a NJ - vymýšlí otázky pro odpovědi	Předměty doma Kolik to stojí? Wessen ist es? Was ist kaputt? Odborná terminologie	Člen neurčitý 1. p., j. č. Základní číslovky do 1000 Plurál j. č. zápor nicht, nein, kein – 1. p. přivlastňovací zájmena – 1. p. Příd. jméno v přísudku Spojky „aber“, „sondern“

- počítá do 1000 - poskytne údaj o ceně či se na ni zeptá - jednoduše zhodnotí dané předměty - přiřazuje osobám předměty dle obrázků dle logičnosti - je si vědom odlišnosti užití přivlastňovacího: euer, ihr, Ihr oproti ČJ a správně je používá - odhaduje, co chybí v mezerách dialogu - vytvoří mezery mezi slovy ve větě - čte a hovoří se správnou výslovností - používá jednoduché gramatické struktury - vhodně používá překladové slovníky v tištěné i elektronické podobě		4. p. členu určitého, neurčitého, přivlastňovacích zájmen, kein) Užívání členu u potravin (určitý x neurčitý) Množství u látek Časování nepravidelných
3. lekce - pojmenuje potraviny, pokrmy, chody,... - objedná si v restauraci dle předloženého jídelníčku, vyjádří svou	Názvy potravin Zvyklosti kolem jídla (Mittags, Nachmittags, Abends)	Sloveso „mögen“ Slovosled modálních sloves Rozkaz – du, Sie

spokojenost/nespokojenost, zaplatí - vymyslí jídelníček restaurace (roztřídí pokrmy na předkrm, hl. jídlo, přílohu...) - popíše svůj jídelníček během celého dne - orientuje se v obchodě s potravinami, užívá správné míry a váhy, měnu - přiřadí fotografie podle slyšeného textu - dělá si krátké poznámky dle zadaných pokynů (poslech) - správně pojmenovává množství látek - vytváří věty s modálními slovesy - jedná dle rozkazu - vybírá odpovědi na otázky (ja, nein, doch) - popíše činnosti pomocí nepravidelných sloves v přítomném čase - z pomíchaných slov vytvoří věty - z nabízených odpovědí na danou otázku vybere	Wer mag keinen...? Objednávka v restauraci, platba Reklamace, pochvala v restauraci Nákup potravin Bierlexion Kommst zum Abendessen? Kauf noch... Haben Sie keine Tomaten mehr? Ist der Wein sauer? Odborná terminologie Domluvit si... Psaní pohlednic Was ist heute los? Odborná terminologie	Slovosled rozkaz. věty Zápor „nicht mehr“, „kein mehr“ Užití „Ja“, „nein“, „Doch“
---	---	--

správnou - vymyslí, co dělá většinou, nikdy, často,... - z řady slov škrtně to, co sem logicky nepatří - vytvoří logické skupiny: káva-šálek, jablko-ovoce apod. - opraví chybné pořadí písmen ve slově - dle poslechu přiřadí jednotlivé věty k mluvčím - z pomíchaných výpovědí vytvoří smysluplný dialog - dle situace správně užívá u jídla členy - najde věty se stejným významem - čte a hovoří se správnou výslovností - používá jednoduché gramatické struktury - vhodně používá překladové slovníky v tištěné i elektronické podobě 4. lekce - popíše různé zájmy (své i ostatních)	Hobbys, Tagesprogramm Eine Schiffahrt	Modální „dürfen, können, müssen“
---	---	---

- určí, kde se lidé věnují daným činnostem - vymyslí, co lze/nelze dělat - sestaví dialog na dané téma - vytvoří z nabízených možností dialog - popíše podle obrázků denní režim daných osob - popíše svůj denní režim - dle obrázků odpovídá na otázky spolužáků - vymyslí činnosti - vybere si z programové nabídky několik činností, zdůvodní výběr - domluví/ nedomluví si schůzku - používá probranou lexikální i gramatickou látku - napíše pohlednici, kde vyjádří zadané myšlenky, dodrží formu dopisu i psaní adresy - čte a hovoří se správnou výslovností - používá jednoduché gramatické struktury	Was kann/muss man...? Was machst du den ganzen Tag? Manfred hat nie Zeit! Žádost o informaci	Slovesa s odlučitelnými předponami Slovosled vět s odluč. předponami Sloveso jako větné doplnění Nepravidelná slovesa Podmět „man, es“ Částice Časové údaje
---	--	--

- vhodně používá překladové slovníky v tištěné i elektronické podobě		
---	--	--

2. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo – konverzace a jiné	Učivo – gramatika
Žák: 5. lekce - popíše vybavení běžného bytu - vyjádří svůj názor na předměty - orientuje se v inzerátech (najde vhodný byt dle kritérií) - napíše vlastní inzerát - seznámí se s pravidly bydlení ve společném domě, určí, co se může, smí apod. - z nabídky hotelů vybere odpovídající jeho nárokům/požadavků ostatních - sdělí ostatním, co pro něj znamená alternativní/extravagantní bydlení - ovládne základní gramatické struktury (především perfektní, prostorové předložky) a slovní zásobu	Úvodní hodina WOHNEN Michalels Wohnung Wir kaufen die Einrichtung Wohnungsmarkt (Inserate) Familie Höpke und Wiegand (Wohnungsstil) Streit im Haus Ärger mit Nachbarn? Postkarte Strandhotel Hindensee Wohnen alternativ - odborná terminologie	Složeniny podstatných jmen ein, kein 4. p. Předložka für Welcher, einer, keiner Ukazovací zájmena Modální slovesa in, an, auf ve 3. p. částice

- čte a hovoří se správnou výslovností - používá jednoduché gramatické struktury - vhodně používá překladové slovníky v tištěné i elektronické podobě 6. lekce: - rozpozná obtíže a popíše je, případně určí diagnózu u běžných nemocí - doporučí kamarádovi léčbu - rozezná pro zdraví nebezpečné situace a navrhne, jak jim zabránit - adekvátně doporučí ošetření zraněného či zavolá lékaře - navrhne složení balíčku 1. pomoci - uzavře zdravotní /úrazové pojištění - čte a hovoří se správnou výslovností - používá jednoduché gramatické struktury - vhodně používá	KRANKHEIT Simulanten Beschwerde Sprechstunde Besuch Schlafstörungen Rolf Unfall Winterurlaub Skikurs-Anfänger -odborná terminologie	Přivlastňovací zájmena 1. p. Modální slovesa (haben x sollen) Perfektum Modální slovesa Nepravidelná slovesa v přítomném čase
---	---	--

- vytvoří městské ukazatele - poradí kamarádovi, kam má zajít, aby si koupil aspirin,... - napíše dopis, ve kterém popíše svůj pokoj - doporučí kamarádovi, jaké památky by měl navštívit v Berlíně - popíše cestu do Berlína - vypráví o Berlíně a životě v něm - čte a hovoří se správnou výslovností - používá jednoduché gramatické struktury - vhodně používá překladové slovníky v tištěné i elektronické podobě	Was erledigt Herr Kern? Orientierung Busreisen Berlin Alle Wege nach Berlin Berlin 30 Jahre später - odborná terminologie	lassen
--	---	---------------

3. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo – konverzace a jiné	Učivo – gramatika
9. lekce - vyjádří své přání - je schopen pojmenovat jednotlivé dárky - napíše vlastní gratulaci - doporučí spolužákům vhodný dárek - čte a hovoří se správnou výslovností - používá jednoduché gramatické struktury - vhodně užívá překladové slovníky - je schopen diskursu na dané téma	Úvodní hodina Kaufen und schenken Wünsche Geburtstag Brief zum Geburtstag Der Kunde ist König Viel Technik im Miniformat Jetzt bin ich viel Glücklicher Medien	Verba s rekcí v dativu Dativ substantiv, členů, kein a přivlastňovacích zájmen Koncovky dativu Dativ a akuzativ osobních zájmen Stupňování adjektiv a příslovcí v predikátu Větný rámec Konjugace vybraných silných sloves Partikule Spojky a spojovací výrazy
1. lekce Themen II - umí popsat a charakterizovat osobu - popíše rozdíly mezi osobami - seznámí se s rčeními k danému tématu	Aussehen Personenbeschreiben Personenvergleichen Familienbilder Sprüche Modetipp	Skloňování přídavných jmen po číslovkách a zájmenech Ukazovací zájmena dieser, mancher, jeder a alle Rozdíl mezi tázacími

- vyjádří své módní preference k danému tématu - popíše, co nosí - pojedná o důležitosti vzhledu v jednotlivých situacích - umí argumentovat na dané téma - čte a hovoří se správnou výslovností - používá jednoduché gramatické struktury - vhodně užívá překladové slovníky - je schopen diskursu na dané téma	Was ziehen Sie an? Sind Sie tolerant? Eine Fersehdiskussion	zájmeny „was für ein a welcher“
2. lekce – Themen II - pojedná o svém vzdělání - vyjádří svá profesní přání - pohovoří o své budoucnosti - pojedná o školském systému	Schule Ausbildung Beruf Zukunft Sind Sie mit Ihrem Beruf zufrieden? Das Schulsystem Zeugnis Manfreds Zukunft	Slovosled ve vedlejších větách Podřadicí spojky Préteritum modálních sloves Časové údaje

- orientuje se v administrativních dokumentech souvisejících s výběrem povolání - pojedná o životní situaci, ve které se nachází - napíše žádost o místo - čte a hovoří se správnou výslovností - používá jednoduché gramatické struktury - vhodně užívá překladové slovníky - je schopen diskursu na dané téma	Akademiker heute Lebenssituation beschreiben Stellenangebote Bewerbungsbriefe Berufswahl	
---	---	--

UČEBNÍ OSNOVA – MATEMATIKA

obor: 23-68-H/01 MECHANIK OPRAVÁŘ MOTOROVÝCH VOZIDEL

	1.	2.	3.
Matematika	2,5	1,5	1

1. Pojetí vyučovacího předmětu

A) Obecný cíl vyučovacího předmětu

- výchova přemýšlivého člověka, který bude umět používat matematiku v různých životních situacích
- rozvíjení numerických dovedností a návyků v návaznosti na základní školu
- správné matematické vyjadřování
- aplikovat matematické poznatky a postupy v odborné složce vzdělávání
- využívat matematické poznatky a metody řešení v praktickém životě a v dalším vzdělávání
- matematizovat jednoduché reálné situace, užívat matematický model a vyhodnotit výsledek řešení vzhledem k realitě
- zkoumat a řešit problémy
- účelně využít digitální technologie a zdroje informací při řešení matematických úloh
- číst s porozuměním matematický text, kriticky vyhodnotit informace získané z různých zdrojů

B) Charakteristika učiva

- základy matematiky se využívají ve fyzice a v odborných předmětech
- z daných okruhů bude vycházet posílení logického myšlení, užití počítačové techniky při denní činnosti automechanika a schopnost žáka reagovat na proměnlivé požadavky současnosti operativním způsobem

C) Cíle vzdělávání v oblasti citů, postojů hodnot a preferencí

- být ochotni klást si existenční otázky a hledat na ně řešení, neplýtvati materiálními

hodnotami

- schopnost se kriticky dívat na výsledky své vlastní práce
- pracovat kvalitně a pečlivě, dodržovat normy a technologické postupy

D) Výukové strategie (pojetí výuky)

- výuka probíhá v učebně
- při vyučování se využívá i skupinového vyučování
- při výkladu jsou používány modely, kalkulatory a názorné pomůcky
- jsou využívány individuální konzultační hodiny

E) Hodnocení výsledků žáků

- při hodnocení klademe důraz na hloubku porozumění učivu a řešení problémů, na zájem a snahu žáků při výuce, numerické aplikace (hledání nejkratších cest, při rodinném rozpočtu)
- v průběhu roku žáci vypracovávají složitější a jednodušší písemné práce k ověření matematických znalostí probírané látky
- hodnocení probíhá formou známkování

F) Popis přínosu předmětu k rozvoji klíčových kompetencí a aplikací průřezových témat

- napomáhá k logickému řešení problémů
- klade důraz na dovednost řešit problémy
- napomáhá využívat informační technologie a pracovat s informacemi
- rozumí grafům, diagramům a tabulkám

2. Rozpis učiva

1. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: - provádí aritmetické operace v $\mathbb{R}$; - porovnává reálná čísla, určí vztahy mezi reálnými čísly; - používá různé zápisy reálného čísla; - určí řád reálného čísla; - zaokrouhlí reálné číslo; - znázorní reálné číslo na číselné ose; - zapíše a znázorní interval; - provádí, znázorní a zapíše operace s intervaly (sjednocení, průnik); - určí druhou a třetí mocninu a odmocninu čísla pomocí kalkulatoru; - řeší praktické úlohy z oboru vzdělávání za použití trojčlenky a procentového počtu; - provádí početní výkony s mocninami s celočíselným mocnitelem; - orientuje se v základních pojmech finanční matematiky: změny cen zboží, směna peněz, úrok, úročení, spoření, úvěry, splátky úvěrů; - provádí výpočty jednoduchých finančních záležitostí: změny cen zboží,	1. Operace s čísly - číselný obor $\mathbb{R}$ - aritmetické operace v číselných oborech $\mathbb{R}$ - intervaly jako číselné množiny - operace s číselnými množinami (sjednocení, průnik) - různé zápisy reálného čísla - užití procentového počtu - mocniny s celočíselným mocnitelem - odmocniny - základy finanční matematiky - slovní úlohy

směna peněz, úrok; - provádí operace s číselnými výrazy; - určí definiční obor lomeného výrazu; - provádí operace s mnohočleny (sčítání, odčítání, násobení) a výrazy; - rozloží mnohočlen na součin a užívá vzorce pro druhou mocninu dvojčlenu a rozdíl druhých mocnin; - interpretuje výrazy, zejména ve vztahu k danému oboru vzdělání; - řeší lineární rovnice o jedné neznámé v množině R; - řeší v R soustavy lineárních rovnic; - řeší v R lineární nerovnice o jedné neznámé a jejich soustavy; - vyjádří neznámou ze vzorce; - užije řešení rovnic, nerovnic a jejich soustav k řešení reálných úloh; - při řešení úloh účelně využívá digitální technologie a zdroje informací;	2. Číselné a algebraické výrazy - číselné výrazy - mnohočleny - lomené výrazy - algebraické výrazy - definiční obor lomeného výrazu - slovní úlohy 3. Řešení rovnic a nerovnic - lineární rovnice a nerovnice s jednou neznámou - soustavy lineárních rovnic a nerovnic - rovnice s neznámou ve jmenovateli - úpravy rovnic - vyjádření neznámé ze vzorce - slovní úlohy
--	--

2. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: - dle funkčního předpisu sestaví tabulku a sestrojí graf funkce; - určí, kdy funkce roste, klesá, je konstantní; - rozlišuje jednotlivé druhy funkcí, určí jejich definiční obor a obor hodnot; - určí průsečíky grafu funkce s osami souřadnic; - v úlohách přiřadí předpis funkce ke grafu a naopak; - řeší reálné problémy s použitím uvedených funkcí zejména ve vztahu k danému oboru vzdělání; - užívá pojmy úhel a jeho velikost; - vyjádří poměr stran v pravoúhlém trojúhelníku jako funkci $\sin \alpha$, $\cos \alpha$, $\operatorname{tg} \alpha$; - určí hodnoty $\sin \alpha$, $\cos \alpha$, $\operatorname{tg} \alpha$ pro $0^\circ < \alpha < 90^\circ$ pomocí kalkulatoru; - řeší praktické úlohy s využitím trigonometrie pravoúhlého trojúhelníku; - užívá pojmy a vztahy: bod, přímka, rovina, odchylka dvou přímek, vzdálenost bodu od přímky, vzdálenost	1. Funkce - pojem funkce, definiční obor a obor hodnot funkce, graf funkce - vlastnosti funkce - druhy funkcí: přímá a nepřímá úměrnost, lineární funkce, kvadratická funkce - slovní úloh 2. Goniometrie a trigonometrie - goniometrické funkce $\sin \alpha$, $\cos \alpha$, $\operatorname{tg} \alpha$ v intervalu $0^\circ < \alpha < 90^\circ$ - trigonometrie pravoúhlého trojúhelníku - slovní úlohy 3. Planimetrie - planimetrické pojmy

dvou rovnoběžek, úsečka a její délka; - řeší praktické úlohy s využitím trigonometrie pravoúhlého trojúhelníku a věty Pythagorovy; - graficky rozdělí úsečku v daném poměru; - graficky změní velikost úsečky v daném poměru; - určí různé druhy rovnoběžníků a lichoběžníků a z daných prvků určí jejich obvod a obsah; - určí obvod a obsah kruhu; určí vzájemnou polohu přímky a kružnice; - určí obvod a obsah složených rovinných útvarů; - užívá jednotky délky a obsahu, provádí převody jednotek délky a obsahu; - při řešení úloh účelně využívá digitální technologie a zdroje informací;	- polohové vztahy rovinných útvarů - metrické vlastnosti rovinných útvarů - trojúhelníky - kružnice, kruh a jejich části - rovinné útvary – konvexní a nekonvexní - mnohoúhelníky, pravidelné mnohoúhelníky - složené útvary
---	--

3. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: - určuje vzájemnou polohu bodů a přímek, bodů a roviny, dvou přímek, přímky a roviny, dvou rovin; - určuje vzdálenost bodů, přímek a rovin; - určuje odchylku dvou přímek, přímky a roviny, dvou rovin; - charakterizuje tělesa: komolý jehlan a kužel, koule a její části; - určí povrch a objem tělesa včetně složeného tělesa s využitím funkčních vztahů a trigonometrie; - užívá a převádí jednotky objemu; - užívá pojmy: náhodný pokus, výsledek náhodného pokusu, náhodný jev, opačný jev, nemožný jev, jistý jev; - určí pravděpodobnost náhodného jevu v jednoduchých případech - užívá pojmy: statistický soubor, znak, četnost, relativní četnost a aritmetický	1. Stereometrie - polohové vztahy prostorových útvarů - metrické vlastnosti prostorových útvarů - tělesa a jejich sítě - složená tělesa - výpočet povrchu a objemu těles, složených těles 2. Pravděpodobnost v praktických úlohách - náhodný pokus, výsledek náhodného pokusu - náhodný jev, opačný jev, nemožný jev, jistý jev - výpočet pravděpodobnosti náhodného jevu 3. Práce s daty v praktických úlohách

průměr; - porovnává soubory dat; - interpretuje údaje vyjádřené v diagramech, grafech a tabulkách; - určí aritmetický průměr; - určí četnost a relativní četnost znaku; - čte, vyhodnotí a sestaví tabulky, diagramy a grafy se statistickými údaji; - při řešení úloh účelně využívá digitální technologie a zdroje informací	- statistický soubor a jeho charakteristika - četnost a relativní četnost znaku - aritmetický průměr - statistická data v grafech a tabulkách
--	--

UČEBNÍ OSNOVA – FYZIKA

obor: 23-68-H/01 MECHANIK OPRAVÁŘ MOTOROVÝCH VOZIDEL

	1.	2.	3.
Fyzika	1	1	1

1. Pojetí vyučovacího předmětu

A) obecný cíl vyučovacího předmětu

- správné fyzikální vyjadřování
- využití poznatků a dovedností v praktickém životě
- porozumění základním souvislostem mezi teorií a praxí
- pomocí fyzikálních zákonů a vzorců řešit konkrétní příklady
- používat a převádět běžné používané jednotky

B) charakteristika učiva

- učivo fyziky se skládá ze základů jednotlivých oborů fyziky jako: mechanika, termodynamika a molekulová fyzika, mechanické kmitání a vlnění, optika, atomová fyzika a základy astrofyziky
- ve výuce fyziky se využívá základních poznatků z matematiky – základní matematické operace při řešení úloh, z českého jazyka – porozumění textu, slovní odpovědi, z odborných předmětů (materiály, strojnictví, základy elektrotechniky) – vlastnosti látek, fyzikální vzorce
- z daných okruhů bude vycházet posílení logického myšlení, užití počítačové techniky při denní činnosti automechanika a schopnost žáka reagovat na proměnlivé požadavky současnosti operativním způsobem

C) cíle vzdělávání v oblasti citů, postojů hodnot a preferencí

- schopnost se kriticky dívat na výsledky své vlastní práce
- pracovat kvalitně a pečlivě, dodržovat normy a technologické postupy
- neplytvat materiálními hodnotami

- dodržování zásad a předpisů Bezpečnosti a ochrany zdraví při práci

D) výukové strategie (pojetí výuky)

- výuka probíhá v učebně
- při vyučování se využívá i skupinového vyučování
- při výkladu jsou používány modely, kalkulatory a názorné pomůcky
- žáci se účastní fyzikálních soutěží
- jsou využívány individuální konzultační hodiny

E) hodnocení výsledků žáků

- při hodnocení klademe důraz na hloubku porozumění učivu, na zájem a snahu žáků při výuce, schopnost vyjadřovat a aplikovat poznatky z praxe

F) popis přínosu předmětu k rozvoji klíčových kompetencí a aplikací průřezových témat

- napomáhá k logickému řešení problémů v praxi i v běžném životě
- klade důraz na dovednost řešit problémy
- napomáhá využívat informační technologie a pracovat s informacemi
- rozumí grafům, diagramům a tabulkám

2. Rozpis učiva

1. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: - rozliší druhy pohybů a řeší jednoduché úlohy na pohyb hmotného bodu; - určí síly, které působí na tělesa, a popíše, jaký druh pohybu tyto síly vyvolají; - určí mechanickou práci a energii při pohybu tělesa působením stálé síly; - vysvětlí na příkladech platnost zákona zachování mechanické energie; - určí výslednici sil působících na těleso; - aplikuje Pascalův a Archimédův zákon při řešení úloh - - vysvětlí význam teplotní roztažnosti látek v přírodě a v technické praxi; - vysvětlí pojem vnitřní energie soustavy (tělesa) a způsoby její změny;	1. Úvod do fyziky – fyzikální veličiny a jejich jednotky, převody jednotek 2. Mechanika - pohyby přímočaré, pohyb rovnoměrný po kružnici - Newtonovy pohybové zákony, síly v přírodě, gravitace - mechanická práce a energie - posuvný a otáčivý pohyb, skládání sil - tlakové síly a tlak v tekutinách 3. Termika - teplota, teplotní roztažnost látek - teplo a práce, přeměny vnitřní energie tělesa - tepelné motory

- popíše principy nejdůležitějších tepelných motorů; - popíše přeměny skupenství látek a jejich význam v přírodě a v technické praxi	- struktura pevných látek a kapalin, přeměny skupenství
---	---

2. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: - popíše elektrické pole z hlediska jeho působení na bodový elektrický náboj; - řeší úlohy s elektrickými obvody s použitím Ohmova zákona; - popíše princip a použití polovodičových součástek s přechodem PN; - určí magnetickou sílu v magnetickém poli vodiče s proudem; - popíše princip generování střídavých proudů a jejich využití v energetice - popíše strukturu elektronového obalu atomu z hlediska energie elektronu; - popíše stavbu atomového jádra a charakterizuje základní nukleony; - vysvětlí podstatu radioaktivity a popíše způsoby ochrany před jaderným zářením	Elektřina a magnetismus - elektrický náboj tělesa, elektrická síla, elektrické pole, kapacita vodiče - elektrický proud v látkách, zákony elektrického proudu, polovodiče - magnetické pole, magnetické pole elektrického proudu, elektromagnetická indukce - vznik střídavého proudu, přenos elektrické energie střídavým proudem 2. Fyzika atomu - model atomu, laser - nukleony, radioaktivita, jaderné záření - jaderná energie a její využití

3. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: - rozliší základní druhy mechanického vlnění a popíše jejich šíření; - charakterizuje základní vlastnosti zvuku; - chápe negativní vliv hluku a zná způsoby ochrany sluchu; - charakterizuje světlo jeho vlnovou délkou a rychlostí v různých prostředích; - řeší úlohy na odraz a lom světla; - řeší úlohy na zobrazení zrcadly a čočkami; - vysvětlí optickou funkci oka a korekci jeho vad - charakterizuje Slunce jako hvězdu; - popíše objekty ve sluneční soustavě; - zná příklady základních typů hvězd	1. Vlnění a optika - mechanické kmitání a vlnění zvukové vlnění - světlo a jeho šíření - zrcadla a čočky, oko - druhy elektromagnetického záření, rentgenové záření 2. Vesmír - Slunce, planety a jejich pohyb, komety - hvězdy a galaxie

UČEBNÍ OSNOVA – ZÁKLADY EKOLOGIE

obor: 23-68-H/01 MECHANIK OPRAVÁŘ MOTOROVÝCH VOZIDEL

	1.	2.	3.
Základy ekologie	1	0	0

1. Pojetí vyučovacího předmětu

A) obecný cíl vyučovacího předmětu

- usiluje o pochopení zákonitostí živé přírody
- směřuje k pochopení a respektování přírody jako celku
- formování vztahu k přírodě a její ochraně
- zlepšování přírodního a ostatního životního prostředí
- chápání globálních problémů světa

B) charakteristika učiva je zaměřena tak, aby žák

- znal principy zdravého životního stylu a správné výživy
- pochopil základní ekologické pojmy, souvislosti v přírodě, vztahy mezi organismy a prostředím
- zhodnotil vlivy různých činností člověka na životní prostředí
- orientoval se ve znečišťujících látkách v ovzduší, vodě a půdě
- znal druhy odpadů a nakládání s nimi
- seznámil se s chráněnými územími v ČR a nástroji společnosti na ochranu přírody a prostředí

C) cíle vzdělávání v oblasti citů, postojů hodnot a preferencí

- učí žáky komunikovat, vyhledávat a interpretovat přírodovědné informace a zaujímat k nim stanovisko
- společně s předmětem tělesná výchova působí na osvojení zásad správného životního stylu a péče o své zdraví

D) výukové strategie (pojetí výuky)

- tradiční metody – výklad, vysvětlování
- dialogická metoda
- diskuse
- skupinová práce žáků
- projekty a samostatná práce
- využití audiovizuální techniky
- exkurze
- vyhledávání údajů z internetu
- samostatné referáty na zadané téma

E) hodnocení výsledků žáků

- při hodnocení klademe důraz na zájem a snahu žáků při výuce
- celkový přístup žáka k vyučovacímu procesu a k plnění studijních povinností
- ke každému okruhu témat bude zařazena ověřovací kontrolní písemná práce nebo písemný test
- dále bude hodnocena aktivita při hodinách, schopnost samostatné práce

F) popis přínosu předmětu k rozvoji klíčových kompetencí a aplikací průřezových témat

- žáci se učí úctě k živé i neživé přírodě, aktivně se zapojuvat do ochrany a zlepšování životního prostředí
- účastní se diskusí, formulují a obhajují své názory a postoje, respektují názory druhých, jsou schopni získávat informace z odborné a jiné literatury, z internetu a využívat je při přípravě referátů
- žáci chápou zásadní význam přírody a životního prostředí pro život člověka a možnosti negativního působení člověka na životní prostředí
- žáci dokáží využívat znalostí z jiných předmětů jako chemie, zeměpis, fyzika, tělesná výchova, občanská nauka

2. Rozpis učiva

1. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: - vysvětlí základní ekologické pojmy; - charakterizuje abiotické (sluneční záření, atmosféra, pedosféra, hydrosféra) a biotické faktory prostředí (populace, společenstva, ekosystémy); - charakterizuje základní vztahy mezi organismy ve společenstvu; - uvede příklad potravního řetězce; - popíše podstatu koloběhu látek v přírodě z hlediska látkového a energetického; - charakterizuje různé typy krajiny a její využívání člověkem; - popíše historii vzájemného ovlivňování člověka a přírody; - hodnotí vliv různých činností člověka na jednotlivé složky životního prostředí; - charakterizuje působení životního prostředí na člověka a jeho zdraví; - charakterizuje přírodní zdroje surovin a energie z hlediska jejich obnovitelnosti, posoudí vliv jejich využívání na prostředí; - popíše způsoby nakládání s odpady;	1. Ekologie - základní ekologické pojmy - ekologické faktory prostředí - potravní řetězce - koloběh látek v přírodě a tok energie - typy krajiny 2. Člověk a životní prostředí - vzájemné vztahy mezi člověkem a životním prostředím - dopady činností člověka na životní prostředí - přírodní zdroje energie a surovin - odpady - globální problémy - ochrana přírody a krajiny

- charakterizuje globální problémy na Zemi; - uvede základní znečišťující látky v ovzduší, ve vodě a v půdě a vyhledá informace o aktuální situaci; - uvede příklady chráněných území v ČR a v regionu; - uvede základní ekonomické, právní a informační nástroje společnosti na ochranu přírody a prostředí; - vysvětlí udržitelný rozvoj jako integraci environmentálních, ekonomických, technologických a sociálních přístupů k ochraně životního prostředí; - zdůvodní odpovědnost každého jedince za ochranu přírody, krajiny a životního prostředí; - na konkrétním příkladu z občanského života a odborné praxe navrhne řešení vybraného environmentálního problému; -charakterizuje názory na vznik a vývoj života na Zemi; - vyjádří vlastními slovy základní vlastnosti živých soustav; - popíše buňku jako základní stavební a funkční jednotku života; - vysvětlí rozdíl mezi prokaryotickou a eukaryotickou buňkou;	- nástroje společnosti na ochranu životního prostředí - zásady udržitelného rozvoje - odpovědnost jedince za ochranu přírody a životního prostředí 3. Základy biologie -vznik a vývoj života na Zemi - vlastnosti živých soustav - typy buněk - rozmanitost organismů a jejich charakteristika - dědičnost a proměnlivost - biologie člověka
--	--

- charakterizuje rostlinnou a živočišnou buňku a uvede rozdíly; - uvede základní skupiny organismů a porovná je; - objasní význam genetiky; - popíše stavbu lidského těla a vysvětlí funkci orgánů a orgánových soustav; - vysvětlí význam zdravé výživy a uvede principy zdravého životního stylu; - uvede příklady bakteriálních, virových a jiných onemocnění a možnosti prevence; - dokáže porovnat fyzikální a chemické vlastnosti různých látek; - popíše stavbu atomu, vznik chemické vazby; - zná názvy, značky a vzorce vybraných chemických prvků a sloučenin; - popíše charakteristické vlastnosti nekovů, kovů a jejich umístění v periodické soustavě prvků; - popíše základní metody oddělování složek ze směsí a jejich využití v praxi; - vyjádří složení roztoku a připraví roztok požadovaného složení; - vysvětlí podstatu chemických reakcí a zapíše jednoduchou chemickou reakci	- zdraví a nemoc 4. Obecná chemie - chemické látky a jejich vlastnosti - částicové složení látek, atom, molekula - chemická vazba - chemické prvky, sloučeniny - chemická symbolika - periodická soustava prvků - směsi a roztoky - chemické reakce, chemické rovnice - výpočty v chemii
---	---

chemickou rovnicí; - provádí jednoduché chemické výpočty, které lze využít v odborné praxi; - vysvětlí vlastnosti anorganických látek; - tvoří chemické vzorce a názvy vybraných anorganických sloučenin; - charakterizuje vybrané prvky a anorganické sloučeniny a zhodnotí jejich využití v odborné praxi a v běžném životě, posoudí je z hlediska vlivu na zdraví a životní prostředí; - charakterizuje základní skupiny uhlovodíků a jejich vybrané deriváty a tvoří jednoduché chemické vzorce a názvy; - uvede významné zástupce jednoduchých organických sloučenin a zhodnotí jejich využití v odborné praxi a v běžném životě, posoudí je z hlediska vlivu na zdraví a životní prostředí; - charakterizuje biogenní prvky a jejich sloučeniny; - charakterizuje nejdůležitější přírodní látky; - popíše vybrané biochemické děje	5. Anorganická chemie - anorganické látky, oxidy, kyseliny, hydroxidy, soli - názvosloví anorganických sloučenin - vybrané prvky a anorganické sloučeniny v běžném životě a v odborné praxi 6. Organická chemie - vlastnosti atomu uhlíku - základ názvosloví organických sloučenin - organické sloučeniny v běžném životě a odborné praxi 7. Biochemie - chemické složení živých organismů - přírodní látky, bílkoviny, sacharidy, lipidy, nukleové kyseliny, biokatalyzátory - biochemické děje
---	---

UČEBNÍ OSNOVA – INFORMAČNÍ A KOMUNIKAČNÍ TECHNOLOGIE

obor: 23-68-H/01 MECHANIK OPRAVÁŘ MOTOROVÝCH VOZIDEL

	1.	2.	3.
Informační a komunikační technologie	1	1	1

1. Pojetí vyučovacího předmětu

A) Obecný cíl vyučovacího předmětu

- Obecným cílem informatického vzdělávání je vést žáky ke schopnosti rozpoznávat informatické aspekty světa a využívat poznatky z informatiky k porozumění a uvažování o přirozených i umělých systémech a procesech, ke schopnosti řešit nejrůznější pracovní a životní situace, cílevědomě a systematicky volit a uplatňovat optimální postupy.
- Výuka informatiky přispívá k hlubšímu a komplexnímu porozumění výpočetním zařízením a principům, na kterých fungují. Tím usnadňuje využití digitálních technologií v ostatních oborech a rozvoj uživatelských dovedností žáků vázaných na vzdělávací obsah těchto oborů.

B) Charakteristika učiva – vzdělávání směřuje k tomu, aby žáci:

- porozuměli základním pojmům a metodám informatiky jako vědního oboru a jeho uplatnění v ostatních vědních oborech a profesích;
- rozpoznávali a formulovali problémy s ohledem na jejich řešitelnost;
- získávali, zaznamenávali, uspořádávali, strukturovali, předávali data a informace;
- rozkládali systémy a procesy na části, odhalovali jejich vztahy a strukturu;
- byli schopni uplatnit algoritmický způsob myšlení při řešení problémů, vytvářeli a formulovali postupy a řešení, které lze přenechat k vykonání jinému člověku nebo stroji;
- vytvářeli formální popisy, modely a simulace skutečných situací i pracovních postupů;

- testovali, analyzovali, vyhodnocovali, porovnávali a vylepšovali navrhované i existující algoritmy, postupy nebo informatická řešení;
- rozuměli technickým základům digitálních technologií do té míry, aby byli schopni je efektivně a bezpečně používat a snadno se naučili používat nové;
- byli schopni využít digitální technologie při řešení problémů, které jsou příliš složité nebo rozsáhlé (pro člověka);
- neohrožovali svým chováním v digitálním prostředí sebe, druhé ani technologie samotné;
- uvědomovali si, že technologie ovlivňují společnost, a naopak chápali svou odpovědnost při používání technologií.

C) Výukové strategie (pojetí výuky)

- Žáci mohou používat vhodná prostředí, pomůcky, ale i různé běžně dostupné nástroje, programy a technologie.
- S informatickými koncepty se seznamují prostřednictvím vlastní zkušenosti s řešením rozmanitých problémových situací. Setkávají se i se situacemi blízkými jejich životu a odborné praxi.
- Charakteristickým znakem výuky je to, že žáci postup řešení aktivně hledají a testují ve skupinách nebo samostatně, není cílem postupovat pouze podle předem daných návodů.
- Vyučování bude probíhat v učebně IKT, třída bude dělena na skupiny tak, aby u každé počítačové stanice seděl jeden žák.
- Při výkladu budou použity vhodné prezentační pomůcky (modely, nástěnné obrazy, audiovizuální technika apod.).
- Žáci si získané poznatky zaznamenávají průběžně elektronicky a uchovávají na cloudových úložištích s přístupem z různých zařízení 24/7 doma i ve škole, využívají studijní podporu poskytovanou v elektronické formě vyučujícím příp. pracovních listů, které si archivují.

D) Hodnocení žáků

- Žák je hodnocen za grafickou úpravu, nápaditost, samostatnost a dovednost při zpracování daných témat.

- Minimálně dvakrát za pololetí žák vypracuje samostatný úkol, který je koncipován tak, aby žák prokázal nejen naučené znalosti, ale i vlastní nápaditost a dovednost.
- Ročník bude uzavírat komplexní praktická úloha (možnost týmové práce).
- Hodnocení známkou nebo bodovým systémem.

E) Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí a aplikací průřezových témat – informatické vzdělávání směřuje k tomu, aby žáci získali:

- otevřený i kritický postoj k digitálním technologiím a jejich využívání;
- motivaci k celoživotnímu učení;
- důvěru ve vlastní schopnosti a preciznost při práci;
- schopnost odhadnout, které úlohy jsou schopni řešit sami a u kterých si vyžádají pomoc odborníka;
- sebejistotu a vytrvalost při řešení obtížného či složitého problému;
- schopnost vypořádat se s otevřenými problémy a nejednoznačně zadanými úkoly.

F) Aplikace průřezových témat – člověk a svět práce

- Práce s informacemi – vyhledávání, třídění a hodnocení informací.
- Pracovní úřady a inzerce práce na internetu – hledání a orientace.
- Písemné vyjadřování při úřední korespondenci, hledání a vyplňování úředních formulářů, práce s aplikacemi (digitalizace veřejné správy).

2. Rozpis učiva

I. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: • identifikuje v historii vývoje hardwaru i softwaru zlomové události; ukáže, které koncepty se nemění a které ano; • vysvětlí, jakým způsobem pracuje počítač s daty; • rozumí fungování hardwaru natolik, aby ho mohl efektivně a bezpečně používat a snadno se naučil používat nový; • popíše, jakým způsobem operační systém zajišťuje své hlavní úkoly; • rozpozná různé druhy paměťových úložišť, nastavuje sdílení a zálohování dat; • na základě porozumění fungování softwaru efektivně a bezpečně využívá různá uživatelská prostředí; • efektivně a bezpečně využívá vhodné aplikace podle stanoveného cíle; • porovná jednotlivé způsoby propojení počítačů, charakterizuje počítačové sítě a internet; vysvětlí, pomocí čeho a jak je komunikace mezi jednotlivými zařízeními v síti zajištěna; • rozumí fungování sítí natolik, aby je mohl bezpečně a efektivně používat;	Hardware a software • zlomové události a technologie v historii a jejich vliv na obor, trh práce a společnost; • současná výpočetní zařízení, jejich technické parametry, základní komponenty; • připojitelné periferie, zobrazovací zařízení, vstupní/výstupní zařízení, rozhraní a konektory; • souborový systém a paměťová úložiště; • zařízení s operačním systémem; • aplikační software a jeho využití pro odborné činnosti (např. textový procesor, tabulkový procesor, software pro tvorbu prezentací, grafický software, software pro oblast 3D technologií). Počítačové sítě a síťové služby • typy, vlastnosti různých sítí, internet věcí; • principy fungování webu a cloudových služeb. Bezpečnost v digitálním prostředí

• identifikuje a řeší technické problémy vznikající při práci s digitálními zařízeními; poradí druhým při řešení typických závad; • chrání digitální zařízení, digitální obsah i osobní údaje v digitálním prostředí před poškozením, přepisem/změnou či zneužitím; reaguje na změny v technologiích ovlivňujících bezpečnost; • s vědomím souvislostí fyzického a digitálního světa vytváří, spravuje a chrání jednu či více digitálních identit; kontroluje svou digitální stopu, ať už ji vytváří sám, nebo někdo jiný, v případě potřeby dokáže používat služby internetu anonymně; • v případě personalizovaného obsahu dokáže identifikovat obsah generovaný algoritmy doporučovacích systémů	• způsoby útoků na technologie, základní prvky ochrany (např. aktualizace softwaru, antivir, firewall, VPN, šifrování); • sociotechnické metody útoků na uživatele, bezpečné chování a nastavení prostředí (např.: práce s hesly, vícefaktorová autentizace, zálohování dat); • digitální identita, elektronický podpis, eGovernment a státní informační systémy; • digitální stopa – vědomá a nevědomá, logy, metadata, cookies a narušení soukromí při využívání technologií; • sledování uživatele, algoritmy sociálních sítí a personalizace obsahu; • rizika AI – deep fake technologie.
--	--

II. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: • uvede příklady dat, která ho obklopují a která mu mohou pomoci lépe se orientovat v jeho oboru; • posuzuje množství informace podle úbytku možností; interpretuje získané výsledky a závěry, vyslovuje předpovědi na základě dat, uvažuje při tom omezení použitých modelů;	Data, informace a modelování • data a informace, interpretace dat; • informace a množství informace v datech; • chyby v datech; • kódování informací a dat; • záznam, přenos a distribuce dat a informací v digitální podobě;

• porovná různé způsoby kódování z různých hledisek a vysvětlí proces a úskalí digitalizace; • formuluje problém a požadavky na jeho řešení; získává potřebné informace, posuzuje jejich využitelnost a dostatek (úplnost) vzhledem k řešenému problému; používá systémový přístup k řešení problémů; pro řešení problému sestaví model; • převede data z jednoho modelu do jiného; najde nedostatky daného modelu a odstraní je; porovná různé modely s ohledem na užitečnost pro řešení daného problému; • vysvětlí, co je informační systém a co je databáze a k čemu slouží; porovnává vybrané informační systémy z hlediska struktury a vzájemné provázanosti; uvede příklady informačních systémů ve svém oboru; • vyhledává pomocí uživatelského rozhraní a navigace v informačním systému specifické informace podle zadání; • formuluje problém a požadavky na jeho řešení, specifikuje a stanoví požadavky na informační systém; • navrhne procesy zpracování dat a roli/role jednotlivých uživatelů; • navrhne a vytvoří strukturu vzájemného propojení tabulek;	• datové formáty, kódování různých formátů dat (např. text, obraz, zvuk, video); • model jako zjednodušení reality (např. schéma, graf, diagram, pojmová a myšlenková mapa). Informační systémy • informační systém – data, jejich struktura a vazby, definované procesy, role uživatelů; • informační systémy využívané v oboru. Zpracování dat • tabulka, její struktura – data, hlavička a legenda; • postup tvorby tabulky pro vlastní potřebu a pro potřeby týmu; • návrh tabulky, atributy, identifikátor, číselník; • řazení a filtrování velkých dat, rozpoznávání vzorů v datech, vizualizace dat.
--	--

• otestuje svoje řešení informačního systému se skupinou vybraných uživatelů.	
---	--

III. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: • určí, zda je daný postup algoritmem; vysvětlí daný algoritmus, program; • rozdělí problém na menší části, rozhodne, které je vhodné řešit algoritmicky, své rozhodnutí zdůvodní; sestaví a zapíše algoritmy pro řešení problému; • zobecní řešení pro širší třídu problémů; ověří správnost, najde a opraví případnou chybu v algoritmu; • hodnotí algoritmy podle různých hledisek porovná a vybere pro řešený problém ten nejvhodnější; vylepší algoritmus podle zvoleného hlediska; • sestaví přehledný program v blokově orientovaném nebo textovém jazyce, program otestuje a optimalizuje; • používá základní programové konstrukce.	Návrh programu • pojem algoritmus, vlastnosti algoritmu, různé zápisy algoritmů; • rozdělení problému na části, identifikace návazností dat, opakujících se vzorů a míst pro rozhodování; • zadání úlohy, vstup, výstup, podmínky řešení. Tvorba a vývoj programu • zápis algoritmu vhodnou formou (např. blokové schéma, přirozené a formální jazyky, skriptovací a programovací jazyk); • základní koncepce tvorby programů (např. proměnná a datový typ, řídicí příkazy, cykly); • volba nástroje podle zadání úlohy; • návrh programu. Testování programu • způsoby testování programu; • druhy chyb, chybové hlášky.

UČEBNÍ OSNOVA – EKONOMIKA

obor: 23-68-H/01 MECHANIK OPRAVÁŘ MOTOROVÝCH VOZIDEL

	1.	2.	3.
Ekonomika	0	1	1

1. Pojetí vyučovacího předmětu

EKONOMICKÉ VZDĚLÁVÁNÍ Cílem obsahového okruhu je vybavit žáky základními znalostmi pro ekonomické chování jak v profesním, tak osobním životě. Obsahový okruh není zpracován zvlášť pro jednotlivé obory vzdělání, ale tak, aby byl využitelný pro všechny obory vzdělání. Provázání na vlastní odbornost zajistí škola ve svém ŠVP a vyučující přímo ve výuce. Výsledkem vzdělávání nejsou pouze znalosti, ale hlavně praktické dovednosti žáků. Obsahový okruh je v souladu se Standardem finanční gramotnosti ve verzi schválené v roce 2017. Standard finanční gramotnosti je dále naplňován ve společenskovědním vzdělávání a částečně i v matematickém vzdělávání. Obsahový okruh je propojen také s průřezovým tématem Člověk a svět práce.

A) obecný cíl vyučovacího předmětu

- Poskytnout žákům základní odborné znalosti z oblasti ekonomiky, které jim umožní efektivní a hospodárné chování s důrazem také na správnou orientaci v etice jednání člověka zejména v dodržování oblasti práva demokratické společnosti.
- S ohledem na předcházející bod celkově zvládnout základ způsobu myšlení, které vyžaduje tržní hospodářství a situace na trhu práce a které je nezbytné pro odpovědné rozhodování každého občana – spotřebitele, resp. zaměstnance či podnikatele.
- Vést žáky k zodpovědnosti za vlastní život a pracovní kariéru, a to zejména ve vazbě na úroveň a typy vzdělání tak, aby byli motivováni k aktivnímu pracovnímu životu a připraveni na jeho změny a nutnost přizpůsobivosti a mobility.

B) charakteristika učiva

- Zajistit, aby žáci ovládali základní ekonomické pojmy pro schopnost odborné komunikace při důležitých jednáních a při vyjadřování v úřední korespondenci.

Současně rozvíjet jejich schopnost vyhledávat a posuzovat informace z různých médií, a především z internetu.

- Zorientovat žáky na pracovním trhu, v hospodářské struktuře státu a našeho regionu a seznamovat je s alternativami a možnostmi profesního uplatnění.
- Vysvětlit základní podmínky práv a povinností vyplývajících z pracovního poměru, ze soukromého podnikání nebo z nezaměstnanosti z pohledu zákonů a vlastní praxe.
- Získávání schopnosti orientace v oblasti financí v základních vazbách na mzdy, platy, daňové výkaznictví, z oblasti práce bank a pojišťoven ap.
- Rozvíjet komunikativní – verbální i písemné dovednosti a schopnosti žáků řešit svou prezentaci se zaměstnavateli a řešit variační nebo problémové situace související s vlastním ekonomickým zapojením i do podnikání.

C) cíle vzdělávání v oblasti citů, postojů hodnot a preferencí

Výuka je zaměřena na praktické využití základních ekonomických vědomostí při řešení ekonomických problémů v typických životních situacích. Žák je schopen řešit modelové ekonomické situace s konkrétním zadáním z praxe. Předmět Ekonomika vede žáky k tomu, aby základní komunikační dovednosti, sociální a personální vztahy stavěli na základech tolerance a poctivosti v demokratické společnosti.

Výuka směřuje k tomu, aby žáci:

- jednali odpovědně a přijímali odpovědnost za svá rozhodnutí a jednání,
- tvořili si vlastní úsudek,
- dokázali se lépe uplatnit na trhu práce,
- měli vhodnou míru ekonomického sebevědomí a byli schopni sebehodnocení a sebekritiky a přijímali odpovědnost za svá jednání a rozhodnutí,
- vážili si demokracie a svobody, ale také hledali hranice mezi osobní svobodou a společenskou odpovědností,
- chovali se tolerantně a solidárně, byli ochotni se angažovat nejen pro vlastní prospěch, ale i pro veřejný zájem,
- byli ochotni klást si existenční, etické a ekonomické otázky a hledat na ně správná řešení a odpovědi,
- dodržovali klíčové kompetence jako např. zásady a předpisy BOZP, dodržovali

pracovní dobu, vážili si kvalitní práce jiných lidí, vážili si života, zdraví, životního prostředí a snažili se je zachovat pro příští generace.

D) výukové strategie (pojetí výuky)

- Učivo je probíráno v dílčích celcích, které mají vždy určitý společný základ. Obsah kapitol je teoreticky vysvětlen výkladem a doplněn řízenými rozhovory a následně procvičen na případových situacích a příkladech z praxe. Důležitou součástí probírané látky je širší diskuse s reakcí na názory, otázky a připomínky žáků.
- K výuce jsou využity jako pomůcky vzory různých typů ekonomické a personální dokumentace, resp. tiskopisů. Součástí výkladu je také využití AV techniky jako doplňku k pochopení problematiky přístupnější formou.
- Žáci si vedou základní poznámky v sešitech zejména o definicích ekonomických pojmů a se stručnými citacemi zákonů s vysvětlivkami.
- Součástí výuky ve 3. ročníku je návštěva a beseda budoucích absolventů na úřadu práce. Svoji úlohu pro tento předmět má odborný výcvik v dílnách a dále absolvované exkurze ve firmách a různá další školní spolupráce s nimi v průběhu celého studia

E) hodnocení výsledků žáků

- Správné řešení příkladů z probírané problematiky bude prověřováno různými metodami, jako jsou připravené nestandardizované kognitivní testy, dále pak písemné i ústní ověřování znalostí především v schopnosti řešit a aplikovat teoretické znalosti na případové situace.
- Zhodnocení individuální aktivity při diskusích a správného zpracování zadaných úkolů v práci s dokumentací a vyhledávání informací na internetu.
- Nabyté znalosti jsou také součástí ústní závěrečné zkoušky

F) popis přínosu předmětu k rozvoji klíčových kompetencí a aplikací průřezových témat

- Tento odborný předmět přináší novou oblast pro rozšíření znalostí žáků, kteří jsou v této tematice často vystavováni konfrontaci teorie s praxí zejména pak po příchodu absolventů do pracovního života.

G) Občan v demokratické společnosti

v získání určité míry sebevědomí, odpovědnosti a morálního úsudku v existenčních otázkách a v pracovním uplatnění. Ve schopnosti odolávat manipulaci, jednat s lidmi diskutovat a hledat kompromisy, vážit si materiálních a duchovních hodnot a být ochoten se angažovat i ve prospěch společnosti.

H) Člověk a životní prostředí

schopnosti jednat hospodárně a uplatňovat nejen hledisko ekonomické, ale i ekologické. Rozvíjet aplikační schopnosti a přijímat odpovědnost za vlastní rozhodování a jednání v pracovním i osobním životě a hodnotit sociální chování své i druhých z hlediska spotřeby, prostředí a zdraví a orientovat se v globálních problémech lidstva.

I) Člověk a svět práce

vybavení žáka znalostmi a kompetencemi, které pomohou při úspěšném uplatnění se na trhu práce, k budování profesní kariéry a vedení k odpovědnosti za vlastní život v různých variantách světa práce. Obecněji lze říci, že právě toto průřezové téma má těžiště v tomto předmětu a je jím ze značné části naplňováno.

J) Informační a komunikační technologie

schopnost používat prostředky IKT pro odbornou ekonomickou složku vzdělání a později jako významný nástroj pro řešení pracovních úkolů i jako součást osobního občanského života

2. ROZPIS UČIVA

2. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: - rozlišuje různé formy podnikání a vysvětlí jejich hlavní znaky; - vytvoří jednoduchý podnikatelský záměr a zakladatelský rozpočet; - na příkladu vysvětlí základní povinnosti podnikatele vůči státu; - stanoví cenu jako součet nákladů, zisku a DPH a vysvětlí, jak se cena liší podle zákazníků, místa a období; - rozliší jednotlivé druhy nákladů a výnosů; - vypočítá výsledek hospodaření; - vypočítá čistou mzdu; - vysvětlí zásady daňové evidence;	1 Podnikání - podnikání podle živnostenského zákona a zákona o obchodních korporacích - podnikatelský záměr - zakladatelský rozpočet - povinnosti podnikatele - trh, tržní subjekty, nabídka, poptávka, zboží, cena - náklady, výnosy, zisk/ztráta - mzda časová a úkolová a jejich výpočet - zásady daňové evidence

3. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: - orientuje se v platebním styku a smění peníze podle kurzovního lístku; - vysvětlí, co jsou kreditní a debetní karty a jejich klady a zápory; - vysvětlí způsoby stanovení úrokových sazeb a rozdíl mezi úrokovou sazbou a RPSN a vyhledá aktuální výši úrokových sazeb na trhu; - orientuje se v produktech pojišťovacího trhu a vybere nejvýhodnější pojistný produkt s ohledem na své potřeby; - vysvětlí podstatu inflace a její důsledky na finanční situaci obyvatel a na příkladu ukáže, jak se bránit jejím nepříznivým důsledkům; - charakterizuje jednotlivé druhy úvěrů a jejich zajištění; vysvětlí úlohu státního rozpočtu v národním hospodářství; - charakterizuje jednotlivé daně a vysvětlí jejich význam pro stát; - provede jednoduchý výpočet daní; - vyhotoví daňové přiznání k dani z příjmu fyzických osob; - provede jednoduchý výpočet zdravotního a sociálního pojištění; - vyhotoví a zkontroluje daňový doklad.	2 Finanční vzdělávání - peníze, hotovostní a bezhotovostní platební styk; - úroková míra, RPSN; - pojištění, pojistné produkty; - inflace - úvěrové produkty 3 Daně - státní rozpočet - daně a daňová soustava - výpočet daní - přiznání k dani - zdravotní pojištění - sociální pojištění - daňové a účetní doklady

UČEBNÍ OSNOVA – TĚLESNÁ VÝCHOVA

obor: 23-68-H/01 MECHANIK OPRAVÁŘ MOTOROVÝCH VOZIDEL

	1.	2.	3.
Tělesná výchova	1	1	1

1. POJETÍ VYUČOVACÍHO PŘEDMĚTU

A) obecný cíl vyučovacího předmětu

- správné držení těla
- zlepšení fyzické zdatnosti a pohybové aktivity
- zlepšení imunitního systému a duševního zdraví
- snížení obezity
- rozvíjení vzájemné spolupráce při kolektivních hrách

B) charakteristika učiva

- učivo tělesné výchovy se skládá ze základů atletiky, gymnastiky, plavání, lyžování, posilování a zdravovědy
- ve výuce tělesné výchovy se využívá základních poznatků z fyziky – vrhy těles, základů mechaniky), matematiky – průměrné hodnoty, zdravovědy – první pomoc, bezpečnost práce
- z daných okruhů bude vycházet posílení schopnosti žáka reagovat na proměnlivé požadavky současnosti operativním způsobem a pohybových a zdravotních dovedností žáka

C) cíle vzdělávání v oblasti citů, postojů hodnot a preferencí

- schopnost se kriticky dívat na výsledky své vlastní práce
- schopnost rozeznat fair-play od agrese a nesportovního chování
- dodržování zásad a předpisů Bezpečnosti a ochrany zdraví při práci

D) výukové strategie (pojetí výuky)

- výuka probíhá v tělocvičně, na městském stadionu, v plaveckém bazénu, na horách

- při vyučování se využívá i skupinového vyučování
- při výkladu jsou používány modely, tělocvičná nářadí, sportovní pomůcky
- žáci se účastní sportovních soutěží (volejbal, basketbal, florbal, stolní tenis, plavání, futsal, závody horských kol do vrchu, běhu a sjezdu na lyžích)

E) hodnocení výsledků žáků

- při hodnocení klademe důraz na zájem a snahu žáků při výuce, na schopnost pohybových aktivit a sportovního chování

F) popis přínosu předmětu k rozvoji klíčových kompetencí a aplikací průřezových témat

- napomáhá ke zlepšení zdravotního stavu
- klade důraz fyzickou a psychickou zdatnost žáka
- napomáhá pracovat s dnes již běžně nepoužívanými prostředky
- rozumí pravidlům kolektivních sportů

2. ROZPIS UČIVA

1. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: - popíše úlohu státu a místní samosprávy při ochraně zdraví a životů obyvatel - dovede rozpoznat hrozící nebezpečí a ví, jak se doporučuje na ně reagovat - uplatňuje ve svém jednání základní znalosti o stavbě a funkci lidského organismu jako celku - prokáže dovednosti poskytnutí první pomoci sobě a jiným - volí sportovní vybavení (výstroj a výzbroj) odpovídající příslušné činnosti a okolním podmínkám (klimatickým, zařízení, hygieně, bezpečnosti) a dovede je udržovat a ošetřovat - dovede připravit prostředky k plánovaným pohybovým činnostem - ovládá kompenzační cvičení k regeneraci tělesných a duševních sil, i vzhledem k požadavkům budoucího povolání - uplatňuje osvojené způsoby relaxace - umí využívat pohybové činnosti pro všestrannou pohybovou přípravu a zvyšování tělesné zdatnosti	1. Péče o zdraví 1.1. Zdraví Činitelé ovlivňující zdraví (životní prostředí, styl, výživa) 1.2. Duševní zdraví a rozvoj osobnosti, nemoci a úrazy 1.3. Zásady jednání v situacích osobního ohrožení a za mimořádných událostí Signály CO, evakuace, integrovaný záchranný systém (mimořádné události, živelné pohromy, havárie) 1.4. První pomoc Umělé dýchání, zástava srdce 2. Tělesná výchova 2.1. Teoretické poznatky Význam pohybu pro zdraví Odborné názvosloví Hygiena a bezpečnost Pravidla sportovních soutěží Zdroje informací 2.2. Pohybové dovednosti Tělesná cvičení: pořadová, všestranně rozvíjející, kondiční, koordináční, kompenzační a

- kontroluje pohyby jednotlivých částí těla - umí uplatňovat zásady sportovního tréninku - dokáže vyhledat potřebné informace z oblasti zdraví a pohybu - dovede rozvíjet svalovou sílu, rychlost, vytrvalost, obratnost a pohyblivost - využívá pohybových činností pro zvyšování tělesné zdatnosti - zvládne techniku základních atletických disciplín - dovede se zapojit do organizace turnajů a soutěží a umí zpracovat jednoduchou dokumentaci - dovede uplatňovat techniku a základy taktiky v základních a vybraných sportovních odvětvích - participuje na týmových herních činnostech družstva - dovede rozlišit jednání fair-play od nesportovního jednání - využívá pohybové činnosti pro všestrannou pohybovou přípravu a zvyšování tělesné zdatnosti - překonává zábrany z pohybu v neznámém prostředí - dodržuje základní hygienická pravidla	relaxační Gymnastika - cvičení na nářadí, akrobacie, šplh - kondiční programy cvičení (posilování) Atletika - běžecká abeceda - rozvoj rychlosti - technika běhu (rychlý, vytrvalý) a nízkého startu - technika skoku do dálky - hod granátem - vytrvalostní běh v terénu 3. Sportovní hry 3.1. Volejbal - základní herní činnosti jednotlivce 3.2. Basketbal - základní herní činnosti jednotlivce 3.3. Florbal - vedení míčku, dribling s míčkem, přihrávka 3.4. Fotbal - zpracování míče, přihrávka
--	---

2. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: - popíše úlohu státu a místní samosprávy při ochraně zdraví a životů obyvatel - dovede rozpoznat hrozící nebezpečí a ví, jak se doporučuje na ně reagovat - uplatňuje ve svém jednání základní znalosti o stavbě a funkci lidského organismu jako celku - prokáže dovednosti poskytnutí první pomoci sobě a jiným - volí sportovní vybavení (výstroj a výzbroj) odpovídající příslušné činnosti a okolním podmínkám (klimatickým, zařízení, hygieně, bezpečnosti) a dovede je udržovat a ošetřovat - dovede připravit prostředky k plánovaným pohybovým činnostem - ovládá kompenzační cvičení k regeneraci tělesných a duševních sil, i vzhledem k požadavkům budoucího povolání - uplatňuje osvojené způsoby relaxace - umí využívat pohybové činnosti pro všestrannou pohybovou přípravu a zvyšování tělesné zdatnosti - kontroluje pohyby jednotlivých částí	1. Péče o zdraví 1.1. Zdraví Činitelé ovlivňující zdraví (životní prostředí, styl, výživa) Duševní zdraví a rozvoj osobnosti, nemoci a úrazy 1.2. Zásady jednání v situacích osobního ohrožení a za mimořádných událostí Signály CO, evakuace, integrovaný záchranný systém (mimořádné události, živelné pohromy, havárie) 1.3. První pomoc Umělé dýchání, zástava krvácení 2. Tělesná výchova 2.1. Teoretické poznatky Význam pohybu pro zdraví Odborné názvosloví Hygiena a bezpečnost Pravidla sportovních soutěží Zdroje informací, práce s médii 2.2. Pohybové dovednosti Tělesná cvičení: pořadová, všestranně rozvíjející, kondiční, koordinační, kompenzační a relaxační

těla - umí uplatňovat zásady sportovního tréninku - dokáže vyhledat potřebné informace z oblasti zdraví a pohybu - dovede rozvíjet svalovou sílu, rychlost, vytrvalost, obratnost a pohyblivost - využívá pohybových činností pro zvyšování tělesné zdatnosti - zvládne techniku základních atletických disciplín - dovede se zapojit do organizace turnajů a soutěží a umí zpracovat jednoduchou dokumentaci - dovede uplatňovat techniku a základy taktiky v základních a vybraných sportovních odvětvích - participuje na týmových herních činnostech družstva - dovede rozlišit jednání fair-play od nesportovního jednání - využívá pohybové činnosti pro všestrannou pohybovou přípravu a zvyšování tělesné zdatnosti - překonává zábrany z pohybu v neznámém prostředí - dodržuje základní hygienická pravidla	Gymnastika - cvičení na nářadí, akrobacie, šplh - kondiční programy cvičení (posilování) Atletika - běžecká abeceda - rozvoj rychlosti - technika běhu (rychlý, vytrvalý) a nízkého startu - technika skoku do výšky - hod granátem - přespolní běh v terénu 3. Sportovní hry 3.1. Volejbal - základní herní činnosti jednotlivce (zdokonalování a prohlubování herních situací, hra družstva) 3.2. Basketbal - základní herní činnosti jednotlivce (zdokonalování herních činností v herních cvičeních a ve hře) 3.3. Florbal - vedení míčku, dribling s míčkem, přihrávka, střelba a hra brankáře 3.4. Fotbal - zpracování míče, přihrávka, kondiční hra s pravidly
---	---

3. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: - popíše úlohu státu a místní samosprávy při ochraně zdraví a životů obyvatel - dovede rozpoznat hrozící nebezpečí a ví, jak se doporučuje na ně reagovat - uplatňuje ve svém jednání základní znalosti o stavbě a funkci lidského organismu jako celku - prokáže dovednosti poskytnutí první pomoci sobě a jiným - volí sportovní vybavení (výstroj a výzbroj) odpovídající příslušné činnosti a okolním podmínkám (klimatickým, zařízení, hygieně, bezpečnosti) a dovede je udržovat a ošetřovat - dovede připravit prostředky k plánovaným pohybovým činnostem - ovládá kompenzační cvičení k regeneraci tělesných a duševních sil, i vzhledem k požadavkům budoucího povolání - uplatňuje osvojené způsoby relaxace	1. Péče o zdraví 1.1. Zdraví Činitelé ovlivňující zdraví (životní prostředí, styl, výživa) Duševní zdraví a rozvoj osobnosti, nemoci a úrazy Zásady jednání v situacích osobního ohrožení a za mimořádných událostí. Signály CO, evakuace, integrovaný záchranný systém (mimořádné události, živelné pohromy, havárie) 1.2. První pomoc Umělé dýchání, zástava krvácení Transport raněného 2. Tělesná výchova 2.1. Teoretické poznatky Význam pohybu pro zdraví Odborné názvosloví Hygiena a bezpečnost Pravidla sportovních soutěží Zdroje informací, práce s médii 2.2. Pohybové dovednosti Tělesná cvičení: pořadová, všestranně rozvíjející, kondiční, koordinační, kompenzační a relaxační Gymnastika

- umí využívat pohybové činnosti pro všestrannou pohybovou přípravu a zvyšování tělesné zdatnosti - kontroluje pohyby jednotlivých částí těla - ověří úroveň tělesné zdatnosti a svalové disbalance - dokáže zjistit úroveň pohyblivosti, ukazatele své tělesné zdatnosti a korigovat si pohybový režim - pozná chybně a správně prováděné činnosti, umí analyzovat a zhodnotit kvalitu pohybové činnosti nebo výkonu - umí uplatňovat zásady sportovního tréninku - dokáže vyhledat potřebné informace z oblasti zdraví a pohybu - dovede rozvíjet svalovou sílu, rychlost, vytrvalost, obratnost a pohyblivost - využívá pohybových činností pro zvyšování tělesné zdatnosti - zvládne techniku základních atletických disciplín - dovede o pohybových činnostech diskutovat, analyzovat	- cvičení na nářadí, akrobacie, šplh - kondiční programy cvičení (posilování) Atletika - běžecká abeceda, rozvoj rychlosti - technika běhu (rychlý, vytrvalý) a nízkého startu - technika skoku do výšky - zdokonalování techniky skoku do dálky a do výšky - rozvoj vytrvalosti – distanční běh 3. Sportovní hry 3.1. Volejbal - základní herní činnosti družstva (zdokonalování a prohlubování herních situací, hra družstva) 3.2. Basketbal - základní herní činnosti družstva (zdokonalování herních kombinací v herních cvičeních a ve hře) 3.3. Florbal - vedení míčku, střelba, hra brankaře - rozvíjení taktiky při hře družstva - hra dle pravidel 3.4. Fotbal - zpracování míče, přihrávka, střelba na branku, herní činnosti družstva, hra dle pravidel
--	---

je a hodnotit - dovede se zapojit do organizace turnajů a soutěží a umí zpracovat jednoduchou dokumentaci - dovede uplatňovat techniku a základy taktiky v základních a vybraných sportovních odvětvích - participuje na týmových herních činnostech družstva - dovede rozlišit jednání fair-play od nesportovního jednání - komunikuje při pohybových činnostech, dodržuje smluvené signály a vhodně používá odbornou terminologii - využívá pohybové činnosti pro všestrannou pohybovou přípravu a zvyšování tělesné zdatnosti - překonává zábrany z pohybu v neznámém prostředí - dodržuje základní hygienická pravidla	
--	--

UČEBNÍ OSNOVA – ZÁKLADY STROJNICTVÍ

obor: 23-68-H/01 MECHANIK OPRAVÁŘ MOTOROVÝCH VOZIDEL

	1.	2.	3.
Základy strojnictví	1	0	0

1. Pojetí vyučovacího předmětu

A) obecné cíle vyučovacího předmětu;

- Vytvářet smysl pro přesnost, pochopení principů, používání technických termínů a současně rozvíjet estetickou stránku jejich osobnosti.
- Rozvíjet a upevňovat prostorovou představivost a obrazotvornost při nákresech a vytváření asociací mezi reálnými předměty a jejich technickém zobrazení.
- Rozvíjet komunikativní, grafické a numerické dovednosti a schopnosti řešit technické problémy a problémové situace.
- Naučit schopnost práce s normami ve vazbě na normalizované součásti, spojovací součásti a technologické postupy.

B) pojetí výuky;

- Jednotlivé kapitoly učiva budou vysvětlovány formou výkladu dílčí teorie doplněné o informace z učebnice nebo jiné odborné literatury.
- Nedílnou součástí bude využití AV techniky především pro výklad a případně pro procvičování a řešení případových situací a praktických příkladů.
- Důraz bude kladen na úroveň vedení vlastních sešitů, jejich grafickou a estetickou úroveň.
- K výuce budou užity jako pomůcky modely, obrazy, skutečné strojní součásti, strojnické tabulky (a normy) včetně učebnice.

C) hodnocení výsledků žáků;

- Správné řešení didaktických testů pro jednotlivá témata.
- Schopnost správného technického vyjadřování při ústním prověřování znalostí.

- Úroveň vedení sešitu žákem a úroveň přehlednosti a estetiky při vedení sešitu a vlastního zápisu.

D) přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí a průřezových témat;

- napomáhá k rozšíření logického myšlení žáka;
- žák se učí pracovat s informacemi různého druhu;
- pomáhá rozšířit slovní zásobu žáka;
- učí žáka samostatně se vyjádřit k dané problematice;
- přispívá k významnou měrou k profilování žáka jako technika – specialisty. Je úzce spojen s dalšími technickými předměty, jako jsou především Technická dokumentace, Technologické základy, Základy elektrotechniky, Automobily, Opravárenství a diagnostika, Odborný výcvik aj.

E) aplikace průřezových témat

- Člověk a životní prostředí
 - v aplikaci získaných poznatků, přijímání odpovědnosti za výběr rozhodnutí a řešení a za trvalé rozvíjení zejména technických poznatků v budoucí pracovní činnosti žáka.
- Člověk a svět práce
 - v oblasti práce s informacemi, vyhledávání a jejich vyhodnocování (např. volbě řešení oprav) včetně verbální a písemné komunikace o technických problémech při předávání práce zákazníkovi nebo při komunikaci mezi spolupracovníky. Značnou roli hraje také přesné grafické dorozumívání mezi techniky.
- Informační a komunikační technologie
 - používání aplikačního programového vybavení, dále vyhledávání informací na internetu pro praktické řešení a rozhodování, používání progresivních dorozumívacích technologií.

2. Rozpis učiva

1. ročník

Výsledky vzdělávání a kompetence	Učivo
Žák: - zná důležitost použití norem; - rozlišuje normy podle druhů; - rozlišuje druhy spojů a spojovací části; - rozlišuje rozebíratelné a nerozebíratelné spoje a jejich použití; - popíše a rozliší základní části strojů umožňující pohyb; - posuzuje způsoby uložení hřídelí a čepů a použití spojek; - popíše konstrukci a funkci brzdných zařízení; - rozeznává jednotlivé vlastnosti platící pro utěsňování spojů a rozpozná jejich důležitost; - volí vhodný druh těsnícího materiálu; - rozeznává základní rozdělení převodů; - rozlišuje druhy převodů a mechanismů, popíše jejich složení, princip činnosti a možnosti použití; - rozlišuje základní druhy potrubí a armatur používaných ve vozidle; - rozlišuje základní druhy pracovních strojů, definuje jejich význam, druhy, popíše princip činnosti a způsoby využití;	1. Úvod 1.1. Normalizace, druhy norem, označování norem 2. Spoje a spojovací součásti 2.1. Rozdělení spojů 2.2. Spoje šroubové, druhy 2.3. Závity, druhy 2.4. Zajištění šroubových spojů 2.5. Spoje svěrné 2.6. Spoje klínové 2.7. Spoje pružné 2.8. Spoje kolíkové a čepové 2.9. Spoje perové 2.10. Spoje nýtované 2.11. Spoje lepené a pájené 2.12. Spoje svarové 2.13. Opakování 3. Části strojů umožňující rotační pohyb 3.1. Základní rozdělení 3.2. Účel, použití a rozdělení hřídelí 3.3. Hřídele nosné

- rozlišuje základní pohonné stroje a zařízení, definuje jejich účel, popíše princip činnosti a způsoby využití;	3.4. Hřídele pohybové (hybné) 3.5. Účel, použití a rozdělení ložisek 3.6. Kluzná ložiska, složení 3.7. Valivá ložiska, složení 3.8. Hřídelové spojky, spojky mechanicky neovládané 3.9. Spojky mechanicky ovládané 3.10. Opakování 4. Utěšňování součástí a spojů 4.1. Utěšňování rozebíratelných spojů 4.2. Utěšňování pohybujících se strojních součástí 4.3. Opakování 5. Převody a mechanismy 5.1. Třecí, řemenové, řetězové, ozubenými koly 6. Brzdy 6.1 Brzda špalíková, pásová kotoučová, bubnová 7. Potrubí a armatury 8. Pracovní stroje 8.1. Čerpadla 8.2. Kompresory
---	---

UČEBNÍ OSNOVA – ZÁKLADY ELEKTROTECHNIKY

obor: 23-68-H/01 MECHANIK OPRAVÁŘ MOTOROVÝCH VOZIDEL

	1.	2.	3.
Základy elektrotechniky	1	1,5	1

1. Pojetí vyučovacího předmětu

A) obecné cíle vyučovacího předmětu;

- objasní žákům účel předmětu a umožní získat přehled o problematice daného předmětu;
- cílem předmětu elektrotechnika je, aby žák po absolvování zvládl opravu jednotlivých elektrických zařízení ve vozidle, znal bezpečnost práce a bylo rozvíjeno jeho logické myšlení.

Žákovi bude vysvětleno:

- základní pojmy z elektrotechniky;
- využití jednotlivých zákonů (Ohmův zákon) a jejich aplikace v daném oboru;
- funkce polovodičových součástek a používání elektrotechnických materiálů, které budou využívat v daném oboru, aby žák pochopil princip jednotlivých elektrických zařízení ve vozidle;

B) charakteristika učiva;

- učivo předmětu elektrotechnika je složeno z dílčích témat oboru elektrotechniky a elektroniky tak, aby odpovídala profilu absolventa v oboru automechanik.

Zvýšená pozornost bude věnována tématům:

- elektrický proud, elektrické napětí, elektrický odpor
- elektrické stroje
- pasivní součásti elektrických obvodů
- akumulátory (konstrukce, chemické procesy, nabíjení a vybíjení, údržba, bezpečnost práce)

- dynamo (konstrukce, vznik proudu a napětí, regulace výstupního napětí)
- alternátor (konstrukce, vznik proudu a napětí, funkce usměrňovače, regulace výstupního napětí, kontrola alternátoru na vozidle)
- zapalování (účel, druhy zapalování a jeho činnost)
- zapalovací svíčky (účel, účel použití jmenovité hodnoty svíčky)
- spouštěče (účel, konstrukce některých druhů spouštěčů, princip činnosti, bezpečnost práce)
- světlomety (účel jednotlivých druhů osvětlení ve vozidle, druhy světelných zdrojů – jejich konstrukce a účinnost, seřízení světlometu)
- instalace (dimenzování vodičů, jištění elektrických obvodů)
- palubní přístroje (otáčkoměr, palivoměr, teploměr, voltmetr)
- snímače (hallův, piezoelektrický, elektromagnetický, fotoelektrický, deformační)
- stěrače
- vytápění a klimatizační zařízení
- komfortní elektronika (systém ochrany proti krádeži)

C) pojetí výuky;

- výuka bude směřována tak, aby žák pracoval poctivě, svědomitě, systematicky a samostatně
- výuka bude probíhat ve třídě, ta se bude dělit do samostatně pracujících skupin
- při výuce budou používány modely, pomůcky a audiovizuální techniky
- žáci během své výuky absolvují tři až čtyři odborné exkurze

D) hodnocení výsledků žáků;

- hodnocení žáka bude rozděleno do několika skupin, kde každá skupina má při hodnocení různou váhu:

písemná forma zkoušení (1x shrnutí učiva za čtvrtletí, 4x dílčí písemné zkoušení z jednotlivých témat, 2x za pololetí kontrola sešitů)

ústní forma zkoušení (ústní prověření znalostí, diskuze žáků při výuce na dané téma)

do hodnocení žáka bude zařazena kontrola sešitu. V ústním i písemném zkoušení bude hodnocen popis činnosti celku nebo jednotlivých funkčních částí, odborné vyjadřování, způsob vyjadřování, logické myšlení.

E) přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí a průřezových témat;

- přínos kompetencí v tomto předmětu bude zaměřen na jazykové vzdělávání v českém jazyce, výchovu kultivovaného projevu ale i na rozvoj duchovního života.
- k dosažení vzdělávacího cíle přispěje úzká provázanost s předměty automobily, opravárenství a diagnostika, fyzika, matematika ale i český jazyk.

F) aplikace průřezových témat

- Občan v demokratické společnosti – komunikace
- Člověk a životní prostředí – sociálně-komunikativní dovednosti, vytváření hodnot a postojů ve vztahu k životnímu prostředí, vyhodnocování různých informací
- Člověk a svět práce – práce s informacemi, správné komunikační návyky, správná sebeprezentace

2. Rozpis učiva

1. ročník

Výsledky vzdělávání a kompetence	Učivo
Žák: - vyjmenuje a používá základní elektrické veličiny, jednotky a elektrické značky; - používá správné názvosloví užívané v elektrotechnice s vazbou na automobilový provoz a opravy; - rozeznává základní elektrotechnické materiály – vodiče, nevodiče, polovodiče; - dodržuje zásady bezpečnosti práce na zařízeních pod bezpečným napětím; - poskytuje první pomoc při úrazu elektrickým proudem; - používá vhodné hasební prostředky při požáru způsobeným elektrickým zařízením; - chápe řazení zdrojů, a jejich účel; - umí spočítat elektrický odpor a zná řazení odporů; - umí vysvětlit co je to magnetismus a elektromagnetismus; - chápe chování vodiče v magnetickém poli; - zná veličiny střídavého proudu, umí je vysvětlit; - zná druhy polovodičů;	1. Elektrostatika 1.1. Stavba látek 1.2. Coulombův zákon 1.3. Elektrický potenciál, napětí 1.4. Kapacita, kondenzátory 2. Stejnosměrný proud 2.1. Napětí zdroje 2.2. Sériové řazení 2.3. Řazení paralelní 3. Elektrický odpor 3.1. Velikost odporu vodiče 3.2. Řazení odporu 4. Elektrické zákony 4.1. Ohmův zákon 4.2. Kirchhoffův zákon 4.3. Elektrická práce 4.4. Elektrický výkon 5. Magnetismus a elektromagnetismus 5.1. Podstata magnetu 5.2. Magnetické pole vodiče 5.3. Vodič v magnetickém poli 5.4. Elektromagnetická indukce

- obsluhuje elektrické přístroje a měří elektrické veličiny; - čte, rozlišuje a používá elektrotechnická schémata a zapojení elektrotechnické výstroje obsažené v technické dokumentaci vozidel;	5.5. Indukčnost cívky 6. Střídavý elektrický proud 6.1. Veličiny střídavého napětí a proudu 6.2. Rezistor, cívka a kondenzátor v obvodu střídavého proudu 6.3. Sériová, paralelní rezonance 6.4. Třífázová soustava 6.5. Točivé magnetické pole 7. Elektrické měřicí přístroje 7.1. Parametry měření 7.2. Elektrické veličiny 7.3. Elektrické přístroj 8. Elektrotechnická schémata 9. Polovodiče 9.1. Druhy polovodičů 9.2. PN přechod 9.3. Diody 9.4. Tranzistory 9.5. Tyristory
---	--

2. ročník

Výsledky vzdělávání a kompetence	Učivo
Žák: - zná rozdělení elektrických strojů a chápe jejich použití; - zná princip činnosti a jeho použití obecně i v automobilu; - umí pojmenovat jednotlivé části strojů; - zná princip činnosti a umí porovnat synchronní a asynchronní stroj, jeho výhody a nevýhody; - umí rozpoznat a pojmenovat jednotlivé části stejnosměrného stroje; - zná princip stejnosměrného elektrického motoru; - rozlišuje zdroje elektrického proudu a napětí ve vozidle; - popíše principy činnosti zdrojů elektrické energie, jejich konstrukci, činnost, příčiny poruch a jejich odstranění a základní způsoby údržby a seřízení; - zapojuje zdroje elektrického napětí a proudu a základní elektrotechnické zařízení do obvodu; - umí vysvětlit funkci jednotlivých částí akumulátoru - zná další konstrukce akumulátoru; - zná druhy jednotlivých procesů a	1. Transformátory 1.1. Transformátor – obecně 1.2. Transformátor – nakrátko, se zatížením, bez zátěže 1.3. Autotransformátor – indukční cívka 2. Střídavé elektrické stroje točivé 2.1. Synchronní stroje 2.2. Asynchronní stroje 3. Stejnosměrné stroje 3.1. Dynama 3.2. Stejnosměrné elektromotory 4. Akumulátory 4.1. Olověné akumulátory 4.1.1. Konstrukce olověného akumulátoru 4.1.2. Chemické procesy v akumulátoru 4.1.3. Nabíjení akumulátoru 4.1.4. Vybíjení akumulátoru 4.1.5. Charakteristika akumulátoru 4.1.6. Elektrické veličiny akumulátoru 4.1.7. Jmenovité napětí 4.1.8. Kapacita

chápe jejich použití u daného typu akumulátoru; - zná a umí použít jednotlivé elektrické veličiny a chápe jejich význam; - zná výhody a nevýhody různých druhů akumulátorů; - umí zapojit akumulátor do obvodu podle řazení; - umí pojmenovat jednotlivé části; - zná princip činnosti dynama; - zná základní hodnoty dynama, chápe vznik napětí a regulaci dynama; - zná nevýhody dynam; - zná účel alternátoru; - umí popsat rozdíl mezi dynamem a alternátorem; - zná a umí popsat činnost alternátoru; - zná konstrukci alternátoru; - zná účel usměrňovače a jeho zapojení do obvodu; - chápe regulaci napětí alternátoru; - umí popsat jejich výhody a nevýhody alternátoru; - zná údržbu alternátoru; - umí zjistit poruchu alternátoru a určit poškozenou část alternátoru; - zná účel zapalování ve vozidle; - zná rozdělení základních typů	4.1.9. Vybíjecí proud 4.1.10. Vnitřní odpor akumulátoru 4.1.11. Značení akumulátorů 4.2. Alkalické akumulátory 4.2.1. Akumulátory nikel-kadmiové 4.2.2. Akumulátory stříbro-zinkové, výhody, nevýhody 4.2.3. Zapojení akumulátoru do obvodu 4.2.4. Údržba a opravy akumulátorů 5. Dynama 5.1. Konstrukce a princip činnosti derivačního dynama 5.2. Zapojení vinutí statoru a rotoru 5.3. Buzení dynama 5.4. Základní hodnoty dynama 5.5. Jmenovité napětí 5.6. Provozní napětí 5.7. Vznik napětí a jeho signalizace 5.8. Regulace napětí dynama 5.9. Nevýhody dynam 6. Alternátory 6.1. Základní rozdělení alternátorů 6.2. Rozdělení podle buzení 6.3. Rozdělení podle počtu fází 6.4. Princip činnosti alternátoru 6.5. Konstrukce alternátorů
---	---

zapalování; - zná konstrukci zapalovací svíčky a funkci i účel jednotlivých částí zapalovací svíčky; - zná účel vzdálenosti elektrod zapalovací svíčky; - zná materiály kontaktů zapalovacích svíček; - zná speciální druhy zapalovacích svíček; - orientuje se v použití zapalovací svíčky s rezistorem; - umí vyhledávat v katalogu zapalovací svíčky pro jednotlivé typy vozidel; - zná účel a umí popsat činnost bateriového zapalování; - zná jednotlivé druhy zapalování a jejich použití; - zná účel údržby zapalování; - zná účel spouštěče; - zná druhy spouštěčů jejich principy a konstrukci; - umí popsat kontrolu spouštěče; - rozlišuje jednotlivé části v sestavě palubní sítě, datovou sběrnici a charakterizuje její využití; - vyjmenuje a použití vodičů; - kontroluje a vyměňuje pojistky a relé dle dokumentace;	6.5.1. Usměrnění střídavého proudu 6.5.2. Regulátor napětí vibrační 6.5.3. Regulátor napětí polovodičový 6.6. Alternátory s buzením permanentními magnety 6.6.1. Alternátory s permanentním buzením 6.6.2. Jednofázové alternátory s oběžným rotorem 6.6.3. Třífázové alternátory s vnitřním rotorem 6.7. Údržba a opravy alternátorů 6.7.1. Pokyny pro provoz alternátoru 6.7.2. Zkoušení částí alternátoru 6.7.3. Kontrola alternátoru na zkušebním stavu 7. Palubní síť vozidla 7.1. Rozložení palubní sítě 7.2. Vodiče 7.3. Spínače 7.4. Pojistkové a reléové boxy 7.5. Datové sběrnice 8. Spouštěče 8.1. Konstrukce spouštěče 8.2. Základní části spouštěče 8.3. Zařízení pro zabránění přenosu točivého momentu z motoru na spouštěč
--	--

- umí popsat jednoduché ošetření, opravy a údržbu elektrických zařízení ve vozidle; - popíše principy a charakterizuje způsoby odrušení vozidel; - zapojuje spouštěcí soustavy, provádí základní opravy, údržbu, ošetření a kontrolu; - rozlišuje jednotlivé druhy používaného zapalování, popíše jejich konstrukci a princip činnosti; - umí popsat zapojení jednotlivých prvků zapalování do obvodu; - rozpozná příčiny závad zapalování; - provádí kontrolu, údržbu a odstraňuje jednotlivé závady; - charakterizuje základní druhy snímačů a akčních členů vstřikování, popíše jejich konstrukci a princip činnosti; - umí popsat zapojení jednotlivých elektrických prvků vstřikování do obvodu; - rozpozná příčiny elektrických závad na vstřikování; - dodržuje stanovený postup podle dílenské dokumentace; - rozlišuje základní druhy snímačů a akčních členů vstřikování, popíše jejich konstrukci a princip činnosti;	8.4. Volnoběžka 8.5. Momentová spojka 8.6. Druhy spouštěčů 8.7. Spouštěč s výsuvným pastorkem 8.8. Spouštěč s výsuvnou kotvou – dvoustupňový 8.9. Údržba a opravy spouštěčů 8.10. Kontrola spouštěčů 9. Řízení zážehového motoru 9.1. Zapalování – základní pojmy 9.1.1. Účel zapalování 9.1.2. Základní rozdělení zapalování 9.2. Zapalovací svíčky 9.2.1. Konstrukce svíčky 9.2.2. Tepelná hodnota svíčky 9.2.3. Speciální typy svíček 9.2.4. Značení svíček 9.2.5. Zapalování 9.2.6. Bateriové 9.2.7. Polovodičové 9.2.8. Elektronické 9.2.9. Magnetové zapalování 9.3. Vstřikování paliva 9.4. Snímače 9.5. Akční členy
---	--

- umí popsat zapojení jednotlivých elektrických prvků do obvodů vozidla;	10. Řízení vznětového motoru 10.1. Vstřikování 10.2. Snímače 10.3. Akční členy 10.4. Žhavení vznětového motoru 10.4.1. Zapouzdřená žhavicí svíčka 10.4.2. Ovládání žhavení 10.4.3. Spínač žhavení bez automatiky 10.4.4. Spínač žhavení s automatikou 10.4.5. Žhavicí ježek 11. Ohřívání chladicí kapaliny a oleje
---	---

3. ročník

Výsledky vzdělávání a kompetence	Učivo
Žák: - zná účel světlometů; - zná účel jednotlivých druhů světel; - zná konstrukci žárovky běžné, halogenové a umí vysvětlit jejich činnost a porovnat výhody a nevýhody; - zná základní druhy patice žárovek; - zná jednotlivé druhy a umí popsat jejich činnost, chápe výhody a nevýhody jednotlivých druhů zdrojů světla; - zná účel světlometů a chápe jejich použití v automobilu; - zná konstrukci světlometů; - rozlišuje jednotlivé typy a druhy světlometů; - zná schematické značky a umí je zakreslit do schématu; - umí popsat kontrolu nastavení světlometů; - umí popsat seřízení světlometů regloskopem i seřízení světlometů na kolmé stěně; - zná účel údržby a umí světlomety udržívat; - zná účel čidel a snímačů ve vozidle; - zná snímače a čidla používaná ve	1. Světlomety 1.1. Základní rozdělení světel a světelných zařízení 1.2. Podle prostoru působení 1.3. Podle účelu 1.4. Podle typu světelného zařízení 1.5. Hlavní části svítidla 2. Zdroje světla 2.1. Žárovky 2.2. Běžné žárovky 2.3. Halogenové žárovky 2.4. Konstrukce žárovky 2.5. Vláknó 2.6. Patice 2.7. Základní parametry žárovek 2.8. Další druhy světelných zdrojů 3. Výbojky 3.1. Zářivky 3.2. Xenonové výbojky 4. Světlo emitující dioda – LED 5. Kapalnó krystaly – LCD 6. Dálkové a potkávací světlomety 6.1. Návěstní a signalizační zařízení

vstřikovacím zařízení u vznětových a zážehových motorů; - zná účel vodičů i kabeláží; - zná použití vodičů podle zatížení; - zná použití jednotlivých druhů spojování vodičů a umí je aplikovat; - zná účel spínačů; - zná schematické značky prvků v elektrických schématech vozidla; - zná účel jištění elektrických obvodů a zná souvislosti s jištěním elektrických obvodů; - zná účel pojistky; - zná druhy pojistek a umí popsat jejich výhody a nevýhody; - zná a umí nakreslit schematické značky pojistek, spínačů, jističů; - zná účel multiplexního rozvodu, chápe účel jeho použití v automobilu; - popíše konstrukci a princip činnosti stěrače a ostřikovače dokáže popsat jejich výměnu; - zná účel a použití stěračů, ostřikovačů, rozmrazovačů a intervalových spínačů na vozidle; - umí vysvětlit činnost stejnosměrného motoru s buzením permanentními magnety; - popíše princip činnosti centrálního	6.2. Brzdová světla – spínače 6.3. Směrová světla – přerušovače 6.4. Houkačka 7. Schematické značky 8. Kontrola světlometů 8.1. Kontrola a seřízení optickým přístrojem 8.2. Kontrola a seřízení na kolmé stěně 9. Zásady pro údržbu světlometů 10. Čidla a snímače 11. Vodiče – kabeláž 11.1. Vodiče 11.2. Silové vodiče 11.3. Dimenzování vodiče 11.4. Vysokonapěťové vodiče – vysokonapěťové kabely 11.5. Připojování vodičů 11.6. Předpisy 11.7. Silové vodiče 11.8. Šroubové spoje 11.9. Konektorové spoje 12. Spínače 12.1. Spínací skříňka 12.2. Konstrukce spínačů 12.3. Schematické značky
--	--

zamykání vozidla; - umí popsat výměnu a seřízení mechanismů otevírání a nastavování oken, zrcátek, sedadel; - popíše konstrukci a princip činnosti vytápěcího a klimatizačního zařízení; - zná účel komfortní elektroniky; - umí popsat provádění servisu a oprav komfortních systémů - zná umístění komfortních systémů na vozidle a chápe jejich princip; - popíše elektroniku podvozku a převodových ústrojí; - diagnostikuje jednoduché závady elektroniky ve vozidle; - dokáže popsat výměnu jednotlivých komponentů elektroniky podvozku a převodového ústrojí; - popíše použití speciálních elektrických a elektronických zařízení daného pohonu vozidel;	13. Jištění elektrických obvodů 13.1. Související předpisy 13.2. Pojistky – účel 13.3. Druhy pojistek 13.4. Schematické značky 13.5. Multiplexní rozvod 14. Elektrická přídatná zařízení 14.1. Stěrače a motory pro stěrače, konstrukce stěračů – přední a zadní sklo 14.2. Stěrače světlometů 14.3. Ostřikovače 14.4. Elektrické rozmrazovače 14.5. Komfortní elektronika 14.6. Centrální ovládání zámeků 14.7. Ovládání oken 14.8. Ovládání polohy sedadla 14.9. Systém ochrany proti krádeži 14.10. Navigační systém 14.11. ABS, ESP 15. Signalizační soustava 15.1. Signalizační soustava 15.2. Informační palubní přístroje 16. Komfortní systémy 16.1. Topná aklimatizační zařízení 16.2. Multimediální zařízení
---	--

	17. Elektronika podvozku a převodových ústrojí 17.1. Elektronika podvozku 17.2. Elektronika převodového ústrojí 18. Hybridní vozidla 19. Vozidla na alternativní paliva 20. Elektromobily
--	--

UČEBNÍ OSNOVA – STROJÍRENSKÁ TECHNOLOGIE

obor: 23-68-H/01 MECHANIK OPRAVÁŘ MOTOROVÝCH VOZIDEL

	1.	2.	3.
Strojírenská technologie	1	0	0

1. Pojetí vyučovacího předmětu

A) obecné cíle vyučovacího předmětu

- Poskytovat žákům vědomosti o strojírenských materiálech, o jejich zpracování v polotovary
- a způsobech přeměny polotovarů ve výrobky.
- Znalost strojírenských materiálů, rozlišení na kovy železné, neželezné a nekovové materiály
- Znalost technologie zpracování kovových materiálů, železných i neželezných bez hlubších znalostí předpisů a norem-soustředit se na hlavní principy, především použití jednotlivých technologií.
- Je třeba využít mezipředmětových vztahů, zejména s fyzikou, technickým kreslením a strojírenstvím, opravářstvím, diagnostikou a odborným výcvikem, a naopak v uvedených předmětech využívat vědomostí získaných ve strojírenské technologii.

B) pojetí výuky;

- Jednotlivé kapitoly učiva budou vysvětlovány formou výkladu dílčí teorie doplněné o informace z učebnice nebo jiné odborné literatury.
- Nedílnou součástí bude využití AV techniky především pro výklad a případně pro procvičování a řešení případových situací a praktických příkladů.
- Důraz bude kladen na úroveň vedení vlastních sešitů, jejich grafickou a estetickou úroveň.
- K výuce budou užity jako pomůcky modely, obrazy, skutečné strojní součásti, strojnické tabulky (a normy) včetně učebnice.

C) hodnocení výsledků žáků;

- Správné řešení didaktických testů pro jednotlivá témata.
- Schopnost správného technického vyjadřování při ústním prověřování znalostí.
- Úroveň vedení sešitu žákem a úroveň přehlednosti a estetiky při vedení sešitu a vlastního zápisu.

D) přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí a průřezových témat;

- napomáhá k rozšíření logického myšlení žáka;
- žák se učí pracovat s informacemi různého druhu;
- pomáhá rozšířit slovní zásobu žáka;
- učí žáka samostatně se vyjádřit k dané problematice;
- přispívá k významnou měrou k profilování žáka jako technika – specialisty. Je úzce spojen s dalšími technickými předměty, jako jsou především Technická dokumentace, Technologické základy, Základy elektrotechniky, Automobily, Opravárenství a diagnostika, Odborný výcvik aj.

E) Aplikace průřezových témat:

- **Člověk a životní prostředí**
 - v aplikaci získaných poznatků, přijímání odpovědnosti za výběr rozhodnutí a řešení a za trvalé rozvíjení zejména technických poznatků v budoucí pracovní činnosti žáka.
- **Člověk a svět práce**
 - v oblasti práce s informacemi, vyhledávání a jejich vyhodnocování (např. volbě řešení oprav) včetně verbální a písemné komunikace o technických problémech při předávání práce zákazníkovi nebo při komunikaci mezi spolupracovníky. Značnou roli hraje také přesné grafické dorozumívání mezi techniky.
- **Informační a komunikační technologie**
 - používání aplikačního programového vybavení, dále vyhledávání informací na internetu pro praktické řešení a rozhodování, používání progresivních dorozumívacích technologií.

2. Rozpis učiva

1. ročník

Výsledky vzdělávání a kompetence	Učivo
Žák: - zná důležitost technologie; - rozlišuje technologie tváření, obrábění; - rozlišuje fyzikální, mechanické, chemické a technologické vlastnosti materiálů; - rozeznává a určuje jednotlivé druhy konstrukčních, nástrojových a pomocných materiálů, používaných ve strojírenství podle vzhledu, označení a podobně; - při zpracování postupuje s ohledem na jejich vlastnosti, způsob prvotního zpracování, tepelného zpracování a podobně; - při používání materiálů a údržbě nástrojů respektuje jejich vlastnosti, popřípadě způsob tepelného zpracování; - pro zamýšlený účel volí vhodné pomocné materiály, například lepidla, tmely, těsnící hmoty, maziva, chladiva, brusiva a provozní hmoty;	1. Úvod 1.1. Úkoly strojírenské technologie. 1.2. Rozdělení technologie. 2. Vlastnosti technických materiálů 2.1. Fyzikální vlastnosti 2.2. Mechanické vlastnosti 2.3. Chemické vlastnosti 2.4. Technologické vlastnosti 2.5. Mechanické zkoušky materiálu 2.6. Technologické zkoušky 2.7. Technické materiály 2.8. Kovové a nekovové materiály 2.9. Rozdělení a značení materiálů dle ČSN 2.10. Oceli 2.11. Slitiny železa a na odlitky 2.12. Neželezné kovy a jejich slitiny 2.13. Pomocné materiály a provozní hmoty 3. Tepelné zpracování oceli, slévárenství 3.1. Tepelné zpracování oceli

- používá pomocné a provozní materiály způsobem minimalizování možných ekologických rizik; - volí vhodně povrchově upravené materiály, popřípadě rozhoduje o použití prostředků pro jejich protikorozi ochranu; - volí vhodnou metodu pro nerozebíratelné spojování materiálu; - volí způsob kontroly spojovaných materiálů před spojením a po spojení materiálu; - posuzuje příčiny koroze technických materiálů; - určuje způsoby úprav povrchů před aplikací základních ochranných povlaků; - stanovuje způsoby očištění součástí před povrchovou úpravou; - zná základní operace tepelného zpracování kovů, zná vlastnosti materiálu za tepla; - orientuje se v základních souvislostech rovnovážného diagramu železo-uhlík; - zná zásady a podmínky pro spojování kovů; - zná svařování kovů běžnými způsoby; - zná zásady povrchové úpravy kovů a ochrany proti korozi;	3.2. Chemicko-tepelné zpracování oceli 3.3. Odlévání kovů 3.4. Tváření kovů 4. Spojování technických materiálů 4.1. Pájení a lepení 4.2. Svařování 4.3. Opakování 5. Povrchové úpravy kovů, antikorozi úpravy 5.1. Koroze 5.2. Nátěry 5.3. Galvanizace
--	--

UČEBNÍ OSNOVA – TECHNICKÉ KRESLENÍ

obor: 23-68-H/01 MECHANIK OPRAVÁŘ MOTOROVÝCH VOZIDEL

	1.	2.	3.
Technické kreslení	1	0	0

1) Pojetí vyučovacího předmětu

A) Obecné cíle vyučovacího předmětu

- Předmět má vytvářet smysl pro přesnou, svědomitou a pečlivou práci a současně rozvíjet estetickou stránku jejich osobnosti.
- Umožňuje rozvíjet a upevňovat prostorovou představivost a obrazotvornost při kreslení těles a vytváření asociací mezi reálnými předměty a jejich technickém zobrazení.
- Prohlubuje komunikativní, grafickou a numerickou dovednost a schopnost řešit technické problémy tím, že učí a cvičí schopnost vlastní tvorby při zhotovování náčrtů a jednoduchých výkresů dle pravidel a norem technického vyjadřování jako nezbytného předpokladu a součásti profilu absolventa technického studia a profese.
- Důležitým cílem je také učení systému práce s dokumentací a vyhledávání parametrů v normách a v dalších nosičích a zdrojích dokumentace ve vazbě na technologické postupy.

B) Charakteristika učiva

- Největší důraz je kladen na to, aby absolvent četl a rozuměl především strojírenským výkresům, technickým manuálům a orientoval se ve stavebních výkresech a v dokumentaci katastru nemovitostí.
- Zvýšená pozornost je proto věnována zobrazování součástí strojního zařízení, funkčních strojních celků, schémat mechanismů a okrajověji výkresům staveb a mapám.
- Na základní technická strojírenská témata v dalším ročníku navazuje seznámení především se servisní dokumentací výrobců vozidel a jejich dílů a seznámení s prací technika v této oblasti, s jejími různými variantami, zejména s vyhledáváním

a získáváním dalších informací k vozidlům z různých zdrojů, a tak neustále reagovat ve své profesi na rychle se rozvíjející obor lidské činnosti.

C) Pojetí výuky

- Jednotlivé kapitoly učiva budou vysvětlovány formou výkladu dílčí teorie, která je postupně složitější, vždy s následným praktickým procvičováním ve skupinách a případně i individuálně na zadaných modelových či skutečných příkladech určených ke grafickému či písemnému řešení.
- Nedílnou součástí bude využití AV techniky především pro výklad a případně pro procvičování a řešení případových situací a praktických příkladů.
- Důraz bude kladen na úroveň vedení vlastních sešitů a na grafickou a estetickou úroveň dalších zpracovávaných úloh.
- K výuce budou užity jako pomůcky skutečné výkresy, schémata, Strojnické tabulky (a normy) včetně vybrané servisní dokumentace. Dále budou použity, z důvodu nutné racionalizace práce kolektivu žáků, připravené pracovní listy k daným tématům zejména z oblasti vlastního promítání – pro jeho výklad, procvičování a ověřování znalostí. Součástí názorného výkladu a ověřování znalostí jsou především sady modelů a skutečných součástí, tiskopisy a dále vybraný software.

D) Hodnocení výsledků žáků

- Správné řešení zadaných úkolů v grafické podobě – zhotovování náčrtů, jednoduchých výkresů z postupně získávaných znalostí z názorného a pravoúhlého promítání, kótování a dalšího kreslení součástí a jejich značení.
- Správné užití a nacházení řešení v zadaných úkolech při práci s různorodou technickou dokumentací a s programovým vybavením PC.
- Úroveň vedení „vlastní“ dokumentace předmětu žákem – tj. sešitu a úroveň přesnosti, svědomitosti a čistoty při vypracování dalších zadaných úkolů včetně domácích.

E) Přínos předmětu k rozvoji klíčových kompetencí a průřezových témat

- Tento předmět přispívá významnou měrou k profilování žáka jako technika – specialisty. Je úzce spojen a je základem pro další technické předměty, jako jsou

především Základy strojnictví, Základy elektrotechniky, Automobily, Opravárenství a diagnostika, Odborný výcvik aj.

F) Aplikace průřezových témat

- **Člověk a životní prostředí**

- při posuzování působení automobilů a autoopravárenství na život člověka a na životní prostředí. V souvislosti s daným předmětem jde o důslednou aplikaci a dodržování upozornění v dokumentaci uváděných problematických situací, které mohou ohrozit životní prostředí a ve vlastní práci absolventa je nutno doporučení, předpisy a zákony dodržovat, aby společnost a sebe nevystavil potížím a sankcím (např. práce nebezpečnými odpady při demontáži apod.).

- **Člověk a svět práce**

- v oblasti práce s informacemi, vyhledávání a jejich vyhodnocování (např. volbě řešení oprav) včetně verbální a písemné komunikace o technických problémech při předávání práce zákazníkovi nebo při komunikaci mezi spolupracovníky. Značnou roli hraje také přesné grafické dorozumívání mezi techniky.

- **Informační a komunikační technologie**

- znalost používání aplikačního programového vybavení, dále vyhledávání informací pro praktické řešení a rozhodování, používání progresivních dorozumívacích technologií.

2) Rozpis učiva

1. ročník

Výsledky vzdělávání a kompetence	Učivo
Žák: - pracuje s výběry z norem, strojnickými tabulkami a dalšími zdroji a vyhledává údaje potřebné pro efektivní práci s výkresovou dokumentací a technologickou dokumentací; - vyčte z výkresu jednodušších strojních součástí její tvar a rozměry; - umí kreslit náčrty a výkresy jednoduchých strojních součástí a umí správně kótovat jejich rozměry; - vyčte z výkresu součásti druh materiálu a polotovaru, z něhož je vyrobena; - má prostorovou představivost; - čte výkresy jednodušších strojních skupin, vyčte z nich způsob spojení jednotlivých součástí, druh, velikost a počet spojovacích a jiných normalizovaných součástí a podobně; - orientuje se ve schématech; - vyhledává textové a grafické informace v servisních příručkách a podobně; - orientuje se ve stavebních výkresech a ve výkresech pozemků;	1. Normy pro technické kreslení 1.1. Normy, výběry z norem 1.2. Technické výkresy, formáty 1.3. Technika kreslení 1.4. Normalizované písmo 1.5. Způsoby zobrazování 1.6. Názorné promítání – náčrty 1.7. Pravoúhlé promítání – náčrty, jednoduché výkresy součástí 1.8. Kótování 1.9. Kreslení řezů a průřezů 2. Kreslení strojních součástí 2.1. Kreslení závitů – vnitřní, vnější 2.2. Kreslení šroubů a matic 2.3. Kreslení klínů 2.4. Kreslení svarů 2.5. Kreslení hřídelů 3. Výrobní výkresy a výkresy sestavení 3.1. Výkresy strojních součástí 3.2. Výkresy sestavení 3.3. Schémata

	3.4. Technologická dokumentace 3.5. Servisní dokumentace 3.6. Další zdroje informací 3.7. Orientační seznámení se stavebními výkresy 3.8. Orientační seznámení s dokumentací z katastru nemovitostí
--	--

UČEBNÍ OSNOVA – AUTOMOBILY

obor: 23-68-H/01 MECHANIK OPRAVÁŘ MOTOROVÝCH VOZIDEL

	1.	2.	3.
Automobily	1	2	2,5

1. Pojetí vyučovacího předmětu

A) obecný cíl vyučovacího předmětu

- Předmět automobily zprostředkuje žákům tříletého učebního oboru informace o konstrukci, účelu, principech a funkcích jednotlivých mechanických částí, soustav a funkčních celků motorových vozidel včetně nejnovějších poznatků. Řazení a vzájemná návaznost jednotlivých témat i navazujícího učiva v souvisejících předmětech je upravena a rozdělena tak, že na sebe navazuje logicky, aby nedocházelo k duplicitě probírané látky a aby se přispělo ke komplexnímu přehledu v dané tematice.
- Cíle byly stanoveny tímto způsobem:
 - Seznámit žáky s konstrukcí motorových vozidel.
 - Vysvětlit funkci hlavních skupin, systémů a jednotek motorových vozidel, pojmenovat jejich jednotlivé části, znát jejich funkci a charakteristiky.
 - Naučit žáky správnému technickému vyjadřování.
 - Naučit žáky orientaci v technicky psaném textu, používat a pracovat s odbornou literaturou či jinými zdroji informací (grafy, diagramy, technické tabulky, internet).
 - Podílet se na rozvoji logického myšlení.
 - Vyhodnocovat získané informace ze zdrojů reálných situací.
 - Aplikovat teoretické poznatky a postupy při odborné praxi.
 - Sledovat technický pokrok a přenášet jeho výsledky do praxe.
 - Naučit se pracovat s moderní technikou – PC, měřidla apod.

B) charakteristika učiva

- Předmět je složen z témat, která seznamují žáky s účelem, konstrukcí a funkcí jednotlivých soustav a částí motorových vozidel. Témata jsou rozdělena tak, že příslušné kapitoly na sebe navazují v logickém pořadí.
- Látka předmětu byla rozdělena do těchto základních témat:
 - Rozdělení vozidel – žák rozpozná typy vozidel a umí je zařadit do kategorií.
 - Podvozek a nápravy – zná konstrukční skupiny podvozku a náprav, umí vyjmenovat jejich jednotlivé části a vysvětlit jejich funkci.
 - Kola a pneumatiky – zná konstrukční skupiny kol a pneumatik, umí vyjmenovat jejich jednotlivé části, vysvětlit jejich funkci a nakreslit jejich jednoduchý obrázek.
 - Brzdy – umí vyjmenovat a popsat brzdové soustavy používané na vozidlech, zná jednotlivé části systému, umí popsat jejich funkci a nakreslit jejich jednoduchý obrázek. Popíše jejich použití v praxi a předcházení jejich poruchám. Zná chovné řidiče při jejich poruše.
 - Řízení – zná konstrukční skupiny řízení, umí vyjmenovat jejich jednotlivé části a vysvětlit jejich funkci.
 - Převodová ústrojí – zná účel, jednotlivé druhy a typy, konstrukci a činnost převodných ústrojí (spojky, převodovky, stálý převod, rozvodovky a diferenciál). Zná jejich optimální použití
 - Motory – umí vyjmenovat typy motorů, zná princip funkce, výhody a nevýhody jednotlivých konstrukcí, umí vysvětlit mazání a chlazení motorů.
 - Systémy přípravy směsi – zná teorii přípravy směsi motorů, umí pojmenovat jejich části, zná způsoby kontroly, zná použití alternativních paliv.
 - Příslušenství karoserie – umí pojmenovat příslušenství a vysvětlit jejich význam, zná vývojové trendy v konstrukci vozidel, umí vysvětlit větrání a vytápění vozidel.

C) cíle vzdělávání v oblasti citů, postojů hodnot a preferencí

- Žáci jsou vedeni k zodpovědnosti při plnění svých pracovních povinností a přípravě na výuku, aby se dokázali co nejlépe uplatnit na trhu práce i v životě, a aby byli

kdykoli schopni adaptovat se na změněné podmínky, procházet rekvalifikacemi a přizpůsobit se světu práce po všech stránkách.

- Cíle byly stanoveny takto:
 - Být ochotni klást si existenční otázky a hledat na ně řešení, neplýtvat materiálními hodnotami.
 - Mít schopnost se kriticky dívat na výsledky své vlastní práce.
 - Umět přijímat hodnocení výsledků své práce i ze strany ostatních lidí a zároveň umět hodnotit i projevy svých spolužáků.
 - Pracovat kvalitně a pečlivě, dodržovat normy a technologické postupy.

D) výukové strategie (pojetí výuky)

- Průběh a zvolené formy výuky závisí na druhu probíraného tematického celku a jeho obsahu. Při výuce se rozvíjí vědomosti a dovednosti žáků vzhledem ke společenskému a profesnímu zaměření.
- Pojetí výuky bylo stanoveno takto:
 - Výuka probíhá v odborné učebně.
 - Při vyučování se využívá moderních vyučovacích metod s využitím výpočetní a audiovizuální techniky.
 - Při výkladu jsou používány modely, názorné pomůcky, součásti vozidel a odborná literatura.
 - Používají se příklady z praxe a diskuse o jednotlivých systémech a jejich částech.
 - Jsou využívány poznatky z exkurzí a odborné praxe žáků.

E) hodnocení výsledků žáků

- K hodnocení se používá standardní způsob ústního a písemného zkoušení a průběžně jsou zařazovány různé druhy kontrolních činností jako testy, práce s odbornou literaturou, samostatné domácí práce, referáty a podobně. Učitel hodnotí projevy ústní i písemné a jejich obsahovou správnost.
- Hodnocení bylo stanoveno takto:
 - Při hodnocení je kladen důraz na hloubku porozumění učivu a řešení

problémů, na zájem a snahu žáků při výuce.

- V průběhu roku žáci vypracovávají složitější a jednodušší písemné práce a testy k ověření znalostí z probírané látky.
- Hodnocení probíhá formou známkování v souladu s klasifikačním řádem.
- Při klasifikaci se bude zohledňovat i celkový přístup žáka k vyučovacímu procesu a k plnění studijních povinností.
- Bude hodnocena správnost řešení, samostatnost při řešení, grafická úroveň práce a dodržování termínů.

F) popis přínosu předmětu k rozvoji klíčových kompetencí a aplikací průřezových témat

- Tento předmět přispívá významnou měrou k profilování žáka jako technika – specialisty. Je úzce spojen s dalšími technickými předměty, jako jsou: Základy strojnictví, Opravárenství a diagnostika, Základy elektrotechniky, Odborný výcvik
- Předmět zejména:
 - Napomáhá k logickému řešení problémů.
 - Klade důraz na dovednost řešit problémy, umět dobře zvládat technickou verbální komunikaci a písemný projev.
 - Vede žáky k nutnosti celoživotního vzdělávání a využívání nových poznatků.
 - Napomáhá využívat informační technologie a pracovat s informacemi.
 - Vede žáky k tomu, aby uměly používat a opravovat motorová vozidla v souladu s požadavky na ochranu životního prostředí, jsou seznamováni s limity škodlivin motorových vozidel a jejich vlivu na životní prostředí.
 - Napomáhá žákům učit se jednat s ostatními lidmi a hledat kompromisy.

2. Rozpis učiva

1. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: - rozlišuje jednotlivé druhy vozidel; - dokáže pojmenovat hlavní části motorových vozidel; - zná jednotlivé koncepce automobilů a chápe jejich výhody a nevýhody; - popíše jednotlivé druhy karoserií; - popíše úkoly odpružení a jejich umístění na vozidle; - popíše úkoly tlumičů a jejich umístění na vozidle; - zná účel náprav; - porovná výhody a nevýhody závislého a nezávislého zavěšení kol; - popíše jednotlivé druhy náprav; - uvede části kola automobilu; - popíše druhy ráfků; - vysvětlí a uvede příklad označování ráfků; - popíše řez pneumatikou; - vysvětlí a uvede příklad označení pneumatik; - zná požadavky na skladování pneumatik;	1. Úvod do předmětu 2. Rozdělení vozidel 2.1. Historie vozidel 2.2. Rozdělení druhu vozidel 2.3. Základní pojmy, rozměry a hmotnosti automobilu 2.4. Druhy karoserií 2.5. Hlavní části motorových vozidel 2.6. Základní koncepce 3. Podvozek automobilů 3.1. Rámy automobilů 3.2. Rámy motocyklů a traktorů 3.3. Odpružení – účel, schéma, charakteristika, popis 3.4. Klasické odpružení 3.5. Moderní odpružení 3.6. Tlumiče a stabilizátory – účel, schéma, konstrukce 3.7. Tlumiče kapalinové a plynokapalinové 3.8. Moderní typy tlumičů 3.9. Stabilizátory

- vysvětlí účel brzd a popíše jednotlivé druhy; - rozdělí brzdy podle ovládání; - popíše princip bubnové brzdy a uvede hlavní části bubnové brzdy; - popíše druhy bubnových brzd; - popíše princip kotoučové brzdy a uvede hlavní části kotoučové brzdy; - porovná vlastnosti bubnových a kotoučových brzd; - popíše dvouokruhovou brzdovou soustavu - objasní zapojení brzdových okruhů; - zná účel a funkci vzduchotlaké brzdové soustavy; - chápe uspořádání vzduchotlaké brzdové soustavy a uvede hlavní části vzduchotlaké brzdové soustavy; - zná účel zpomalovacích brzd a uvede druhy zpomalovacích brzd; - vysvětlí princip činnosti systému ABS, ASR, ESP; - zná principy chování při poruše brzdného systému; - zná účel a druhy směrového řízení vozidel, vyjmenuje a popíše jednotlivé části směrového řízení vozidla; - umí popsat prvky geometrie řízení a jejich vliv na jízdu vozidla;	4. Nápravy 4.1. Druhy náprav 4.2. Tuhé nápravy 4.3. Výkyvné nápravy 4.4. Nezávislé zavěšení 4.5. Víceprvkové zavěšení 5. Kola a pneumatiky 5.1. Kola 5.2. Ráfky 5.3. Pneumatiky 6. Brzdy 6.1. Účel, princip, druhy brzd 6.2. Bubnové brzdy 6.3. Kotoučové brzdy 6.4. Kapalinové brzdy 6.5. Vzduchové brzdy 6.6. Základy systému ABS, ASR, ESP 6.7. Zpomalovací brzdy 7. Směrové řízení vozidel 7.1. Směrové řízení – účel, druhy, části směrového řízení vozidla 7.2. Geometrie řízení vozidla
---	---

2. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: - uvede rozdělení převodných ústrojí; - popíše funkci hřídelové spojky; - umí pojmenovat jednotlivé druhy spojek; - popíše a vysvětlí konstrukci jednokotoučové třecí spojky; - popíše druhy speciálních spojek; - vysvětlí princip činnosti, použití a základní pojmy převodovky vozidel; - vyjmenuje jednotlivé druhy převodovek; - umí pojmenovat části převodovky a jejich funkci; - dokáže popsat konstrukční uspořádání převodovek; - zná funkci synchronizačního zařízení v převodovkách; - popíše úkoly hřídele a kloubu; - rozezná jednotlivé druhy hřídelí a kloubů; - umí popsat konstrukčního uspořádání rozvodovky; - popíše účel a princip diferenciálu; - vysvětlí a popíše činnost diferenciálu s kuželovým koly;	1. Shrnutí a opakování učiva z prvního ročníku 2. Technická způsobilost vozidla 3. Ústrojí k přenosu točivého momentu 3.1. Převodová ústrojí - účel a rozdělení 3.2. Spojky - funkce - schéma - konstrukční popis - vlastnosti - druhy spojek - spojky třecí - spojky speciální 3.3. Převodovky - funkce a základní pojmy - charakteristika převodového systému pro optimální využití křivky točivého momentu a výkonu motoru - rozdělení převodovek - převodovky s ozubenými koly - planetové převodovky - synchronizace převodovek

- objasní činnost uzávěrky diferenciálu; - umí popsat mezinápravový diferenciál; - umí popsat rozdělení spalovacích motorů; - umí popsat základní parametry pístových spalovacích motorů; - vysvětlí základní pojmy pístových spalovacích motorů; - vysvětlí funkci, úkoly a konstrukci jednotlivých částí motoru; - popíše a princip činnosti motoru; - rozezná konstrukční provedení motorů, zná výhody daných konstrukčních řešení; - nakreslí a vysvětlí indikátorový diagram; - objasní pojem překrytí ventilu; - zná kruhový diagram časování ventilového rozvodu; - dokáže porovnat dvoudobý a čtyřdobý motor; - dokáže porovnat vznětový a zážehový motor; - zná účel, princip činnosti, druhy mazací soustavy motoru; - zná jednotlivé druhy tření - dokáže popsat jednotlivé části mazací soustavy a jejich funkci;	- přidavné převodovky - řadící a zajišťovací ústrojí - samočinné převodovky - hydrodynamický měnič točivého momentu 3.4. Spojovací a kloubové hřídele, klouby - funkce a rozdělení 3.5. Rozvodovka a diferenciál - účel a rozdělení - konstrukční uspořádání rozvodovky - jednoduchý, dvoustranný a dvojnásobný převod - diferenciál – účel a princip - kuželový diferenciál - uzávěrka diferenciálu - samosvorný diferenciál - mezinápravový diferenciál 4. Pístové spalovací motory 4.1. Rozdělení, základní pojmy a parametry 4.2. Základní části spalovacího motoru 4.3. Výměna náplně válce – rozvodové mechanismy 4.4. Čtyřdobý zážehový motor - princip a konstrukce
--	---

- zná výkonovou a viskózní klasifikaci olejů; - zná účel, dokáže popsat princip činnosti a druhy jednotlivých soustav chlazení; - dokáže popsat jednotlivé části chlazení a jejich funkci; - popíše výhody a nevýhody vzduchového chlazení; - popíše výhody a nevýhody kapalinového chlazení; - umí vysvětlit regulaci chladící soustavy termostatem; - umí vysvětlit pokročilé řízení vozidel ve vztahu k optimalizaci spotřeby paliva při jízdě; - zvládá teorii jízdy s nákladem;	- činnost čtyřdobého zážehového motoru - indikátorový diagram - pevné části motoru - pohyblivé části motoru 4.5. Dvoudobý zážehový motor - princip a konstrukce - činnost dvoudobého zážehového motoru 4.6. Čtyřdobý vznětový motor - princip a konstrukce - činnost čtyřdobého vznětového motoru - indikátorový diagram - tvary spalovacích prostorů 5. Příslušenství motoru 5.1. Mazání motorů - účel mazání - druhy tření - tlakové mazání čtyřdobých motorů - mazání dvoudobých motorů - motorové oleje 5.2. Chlazení motorů - účel, požadavky a druhy chlazení - chlazení vzduchové - chlazení kapalinové
---	---

	6. Bezpečnost a ekologie provozu vozidel, teorie pokročilého racionálního řízení a zásad bezpečné a defenzivní jízdy - teorie bezpečné jízdy s nákladem
--	---

3. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: - zná pracovní režimy motorů; - je schopen vyjmenovat paliva spalovacích motorů; - zná vlastnosti paliv pro spalovací motory a požadavky na jejich kvalitu; - ovládá teorii tvorby zápalné směsi pro zážehové motory; - zná účel a princip karburátoru; - umí pojmenovat základní konstrukční části karburátoru; - popíše tok paliva a princip tvorby směsi v jednotlivých palivových soustavách spalovacích motorů; - rozliší systémy vstřikování paliva pro zážehové motory; - umí popsat chování přímého vstřikování benzínu v jednotlivých provozních stavech motorů; - rozliší systémy vstřikování paliva pro vznětové motory; - zná části systémů vstřikování nafty a jejich funkci v jednotlivých provozních stavech; - ovládá principy systémů snížení škodlivin ve výfukových plynech a zná jejich jednotlivé části; - pozná a umí diagnostikovat jednotlivá čidla a akční členy u spalovacích motorů;	1. Shrnutí a opakování učiva z druhého ročníku 2. Palivové soustavy zážehových motorů 2.1. Palivové soustavy s karburátorem 2.2. Palivové soustavy s nepřímým vstřikováním benzínu 2.3. Palivové soustavy s přímým vstřikováním benzínu 2.4. Emise škodlivin ve výfukových plynech a jejich snižování 2.5. Výfukové potrubí 3. Palivové soustavy vznětových motorů 3.1. Filtrace paliva, podávací čerpadla 3.2. Palivové soustavy s řadovým vstřikovacím čerpadlem 3.3. Jednopístová vstřikovací čerpadla s rozdělovačem paliva 3.4. Vícepístová radiální vstřikovací čerpadla s rozdělovačem paliva 3.5. Sdružené vstřikovací jednotky PDE 3.6. Samostatné vstřikovací jednotky PD

- posoudí použitelnost výbavy a výstroje vozidel z hlediska provozu a bezpečnosti;	3.7. Palivová soustava s tlakovým zásobníkem COMMON RAIL 3.8. Elektronická regulace vznětových motorů EDC 4. Zvyšování výkonu motoru 4. 1. Způsoby zvyšování výkonu motoru 4.2. Přepřehování spalovacích motorů 5. Další konstrukce motoru 6. Příslušenství, výstroj a výbava vozidla 7. Klimatizace
---	--

UČEBNÍ OSNOVA – OPRAVÁRENSTVÍ A DIAGNOSTIKA

obor: 23-68-H/01 MECHANIK OPRAVÁŘ MOTOROVÝCH VOZIDEL

	1.	2.	3.
Oprávenství a diagnostika	1	2	2

1. Pojetí vyučovacího předmětu

A) obecný cíl vyučovacího předmětu

- Předmět opravárenství a diagnostika zprostředkuje žákům tříletého učebního oboru přehled o pracovních činnostech v autoopravárenství při opravách, údržbách, seřizování a diagnostice motorových vozidel, jejich funkčních soustav a celků. Žáci se seznámí s obecnými zásadami demontážních a montážních prací a se stanovením technologických postupů kontrol a oprav. Cílem vzdělávání je, aby žáci po skončení přípravy v učebním oboru Mechanik opravář motorových vozidel a úspěšném vykonání závěrečné zkoušky uměli zhodnotit technický stav motorového vozidla a byli schopni provádět údržbu, diagnostikování a opravy motorových vozidel.
- Cíle byly stanoveny tímto způsobem:
 - Seznámit žáky se zásadami montážních a demontážních prací při opravě motorových vozidel.
 - Naučit žáky správnému technickému vyjadřování.
 - Naučit žáky orientaci v technicky psaném textu, používat a pracovat s odbornou literaturou či jinými zdroji informací (grafy, diagramy, technické tabulky, internet).
 - Podílet se na rozvoji logického myšlení.
 - Vyhodnocovat získané informace ze zdrojů reálných situací.
 - Aplikovat teoretické poznatky a postupy při odborné praxi.
 - Sledovat technický pokrok a přenášet jeho výsledky do praxe.
 - Naučit se pracovat s moderní technikou – PC, měřidla apod.

B) charakteristika učiva

- Předmět seznamuje s organizací práce a tvorbou technologických postupů při ručním opracování technických materiálů, se způsoby oprav, seřízení a údržby, se zjišťováním technického stavu pomocí kontrolních a diagnostických přístrojů s důrazem na znalosti a dovednosti získané v odborném výcviku.

C) cíle vzdělávání v oblasti citů, postojů, hodnot a preferencí

- Žáci jsou vedeni k zodpovědnosti při plnění svých pracovních povinností a přípravě na výuku, aby se dokázali co nejlépe uplatnit na trhu práce i v životě, a aby byli kdykoli schopni adaptovat se na změněné podmínky, procházet rekvalifikacemi a přizpůsobit se světu práce po všech stránkách.
- Cíle byly stanoveny takto:
 - Být ochotni klást si existenční otázky a hledat na ně řešení, neplýtvat materiálními hodnotami.
 - Mít schopnost se kriticky dívat na výsledky své vlastní práce.
 - Umět přijímat hodnocení výsledků své práce i ze strany ostatních lidí a zároveň umět hodnotit i projevy svých spolužáků.
 - Pracovat kvalitně a pečlivě, dodržovat normy a technologické postupy.

D) výukové strategie (pojetí výuky)

- Výuka předmětu opravárenství a diagnostika probíhá v prvním ročníku v rozsahu jedné hodiny týdně, ve druhém ročníku v rozsahu dvou hodin týdně a ve třetím ročníku v rozsahu tří hodin týdně. Jednotlivé kapitoly učiva budou vysvětlovány formou výkladu dílčí teorie s použitím literatury, odborných časopisů, audiovizuální techniky a příkladů z praxe. Do výuky bude také zařazována diskuze na příslušné téma včetně využití poznatků z odborného výcviku a z exkurzí.
- Pojetí výuky bylo stanoveno takto:
 - Výuka probíhá v odborné učebně.
 - Při vyučování se využívá moderních vyučovacích metod s využitím výpočetní a audiovizuální techniky.
 - Při výkladu jsou používány modely, názorné pomůcky, součásti vozidel

a odborná literatura.

- Používají se příklady z praxe a diskuse o jednotlivých systémech a jejich částech.
- Jsou využívány poznatky z exkurzí a odborné praxe žáků.

E) hodnocení výsledků žáků

- K hodnocení se používá standardní způsob ústního a písemného zkoušení a průběžně jsou zařazovány různé druhy kontrolních činností jako testy, práce s odbornou literaturou, samostatné domácí práce, referáty a podobně. Učitel hodnotí projevy ústní i písemné a jejich obsahovou správnost.
- Hodnocení bylo stanoveno takto:
 - Při hodnocení je kladen důraz na hloubku porozumění učivu a řešení problémů, na zájem a snahu žáků při výuce.
 - V průběhu roku žáci vypracovávají složitější a jednodušší písemné práce a testy k ověření znalostí z probírané látky.
 - Hodnocení probíhá formou známkování v souladu s klasifikačním řádem.
 - Při klasifikaci se bude zohledňovat i celkový přístup žáka k vyučovacímu procesu a k plnění studijních povinností.
 - Bude hodnocena správnost řešení, samostatnost při řešení, grafická úroveň práce a dodržování termínů.

F) popis přínosu předmětu k rozvoji klíčových kompetencí a aplikací průřezových témat

- Tento předmět přispívá významnou měrou k profilování žáka jako technika – specialisty. Je úzce spojen s dalšími technickými předměty, jako jsou: Základy strojnictví, Opravárenství a diagnostika, Základy elektrotechniky, Odborný výcvik aj.
- Předmět zejména:
 - Napomáhá k logickému řešení problémů.
 - Klade důraz na dovednost řešit problémy, umět dobře zvládat technickou verbální komunikaci a písemný projev.

- Vede žáky k nutnosti celoživotního vzdělávání a využívání nových poznatků.
- Napomáhá využívat informační technologie a pracovat s informacemi.
- Vede žáky k tomu, aby uměly používat a opravovat motorová vozidla v souladu s požadavky na ochranu životního prostředí, jsou seznamováni s limity škodlivin motorových vozidel a jejich vlivu na životní prostředí.
- Napomáhá žákům učit se jednat s ostatními lidmi a hledat kompromisy.

2. Rozpis učiva

1. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: - umí používat základní pojmy a názvosloví pro opravárenství a diagnostiku; - dodržuje ustanovení týkající se bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a požární prevence; - při obsluze, běžné údržbě a čištění strojů a zařízení postupuje v souladu s předpisy a pracovními postupy; - uvede příklady bezpečnostních rizik, eventuálně nejčastější příčiny úrazů a jejich prevenci; - poskytne první pomoc na pracovišti; - uvede povinnosti pracovníka i zaměstnavatele v případě pracovního úrazu; - nakládá s ropnými a chemickými látkami podle zásad bezpečnosti, hygieny a ekologie; - popíše jednotlivé druhy kontrol, uvede rozdíl mezi měřením a kalibrováním; - vysvětlí, čím mohou být způsobeny chyby při měření; - zná základní měřidla;	1. Úvod do předmětu 1.1. Základní pojmy a názvosloví 1.2. Základní pojmy, rozměry a hmotnosti automobilu 2. Bezpečnost a ochrana zdraví při práci hygiena práce, požární prevence 2.1. Pracovně právní problematika BOZP 2.2. Bezpečnost technických zařízení 2.3. Bezpečnost při opravách vozidel, včetně alternativních pohonů 2.4. Ekologické zásady při práci s ropnými a chemickými látkami 3. Přesná měřidla a lícování 3.1. Měření a orýsování 3.2. Druhy kontrol 3.3. Chyby měření 3.4. Měřicí přístroje 3.5. Kalibry 3.6. Tolerance a lícování

- rozdělí a popíše druhy jednotlivých měřících přístrojů; - umí odečítat z mikrometru a posuvného měřítka; - měří rozměry a úhly s potřebnou přesností různými měřidly; - rozlišuje běžné strojírenské materiály podle vzhledu a označení ČSN a ISO, charakterizuje jejich vlastnosti a respektuje je při práci s nimi; - volí vhodný technologický postup ručního opracování technických materiálů; - volí a používá nástroje, nářadí, ruční mechanizované nářadí a jeho příslušenství, pomůcky a měřidla potřebná pro provedení dané operace; - dovede popsat provádění základního ručního obrábění technických materiálů včetně jejich přípravy před zpracováním; - posuzuje použitelnost jednotlivých metod strojního obrábění materiálů; - popíše a stručně charakterizuje základní technologie obrábění; - popíše jednotlivé druhy nástrojů; - uvede příklady použití daného zpracování materiálu; - umí popsat postup lapování; - umí popsat postup honování;	4. Zpracování technických materiálů 4.1. Ruční zpracování technických materiálů 4.1.1. Pilování 4.1.2. Řezání 4.1.3. Stříhání 4.1.4. Ruční řezání závitů 4.2. Strojní obrábění 4.2.1. Vrtání 4.2.2. Vyhrubování, zahlubování, vystružování 4.2.3. Lapování 4.2.4. Honování 4.3. Lepení 5. Opravy, seřízení a údržba 5.1. Motorová vozidla 5.2. Přípojná vozidla 5.3. Záruční prohlídky 5.4. Kontrolní linka STK, protokol STK 5.5. Příprava vozidla na ME a TK 5.6. Měření emisí 5.7. Uspořádání a zařízení servisu a opraven 6. Montážní a demontážní práce 6.1. Vzájemné uložení součástí a dílů 6.2. Spoje rozebíratelné a nerozebíratelné
--	---

- uvede, které díly se lapují a které honují; - zná použití jednotlivých druhů lepidel a umí popsat postup lepení; - umí popsat důležitost záručních a pozáručních prohlídek silničních motorových vozidel; - zná důležitost zaznamenávání provedených úkonů v předepsané dokumentaci; - popíše úkony k zajištění provozuschopnosti motorových a přípojných vozidel z hlediska měření emisí a technické kontroly v STK; - popíše jednotlivá stání STK; - umí popsat provádění funkční zkoušky opravených vozidel; - zná nejběžnější používaná zařízení v servisech a opravách; - dodržuje předepsané způsoby montáže a demontáže převodů, mechanismů a zařízení; - volí vhodné pomůcky a přípravky pro usnadnění montáže a demontáže; - volí odpovídající měřidla, měřící zařízení a způsoby měření a kontroly; - vysvětlí základní pojmy u uložení a popíše uložení s vůlí a s přesahem;	6.3. Součásti k přenosu sil a momentů 6.4. Převody a mechanismy 6.5. Kontrola funkce 7. Základy opravárenství 7.1. Zjišťování potřebného rozsahu opravy 7.2. Kontrola a třídění demontovaných součástí 7.3. Obnova součástí, renovace 7.4. Oprava, údržba a provozní ošetření strojů a zařízení 7.5. Seřizování, přezkoušení a předání opraveného stroje a zařízení 8. Motorová vozidla 8.1. Rozdělení vozidel a hlavních částí 9. Podvozek 9.1. Rámy a karoserie – kontrola geometrie ráků a spojů, kontrola a opravy ráků a karoserií 9.2. Pérování – kontrola, funkce, údržba, opravy 9.3. Tlumiče pérování – kontrola, metody a druhy zkoušek, oprava 9.4. Nápravy a stabilizátory – kontrola rovinnosti, souososti, uložení a uchycení, demontáž a montáž 10. Zdvihačí, dopravní a manipulační stroje a zařízení
--	--

- zná důležitost dodržování předepsaného způsobu kontroly součástí a dílů; - charakterizuje základní způsoby obnovy a renovace součástí; - zná důležitost dodržování předepsaného způsobu seřízení, přezkoušení a předání strojů a zařízení; - vybírá vhodné diagnostické zařízení a diagnostické metody, dokáže jimi zjistit příčiny závad; - stanovuje způsob úpravy součástí před montáží; - určuje vzájemnou polohu součástí a dílů a jejich uložení; - volí způsob spojení součástí a dílů a jejich případné zajištění; - stanovuje potřebu opravy a rozsah opravy; - dovede volit způsob seřízení a přezkoušení strojů a zařízení; - stanovuje způsoby montáže a demontáže daného zařízení; - rozlišuje jednotlivé druhy vozidel a pojmenuje jejich hlavní části; - rozlišuje jednotlivé druhy karosérií; - pojmenuje jednotlivé části podvozku, popíše jejich konstrukci, činnost a použití;	
---	--

- umí popsat údržbu, opravy a seřízení podvozkových částí vozidel; - popíše princip činnosti a rozlišuje stroje a zařízení pro manipulaci s břemeny, popíše jejich používání a uvede základní zásady jejich obsluhy;	
---	--

2. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: - umí popsat výměnu kola a pneumatiky, provedení vyvážení pneumatiky a stanovení hloubku dezénu; - dokáže zhodnotit použitelnost pneumatiky; - stanovuje způsoby kontroly a dovede popsat kontrolu geometrie řízení s pomocí měřidel, měřících přístrojů a diagnostických prostředků; - dovede popsat opravu, seřízení a kontrolu brzd a brzdové soustavy; - umí popsat kontrolu, doplnění a výměnu provozních kapalin vozidel; - zná jednotlivé zkoušky brzd; - popíše účel, principy činnosti, druhy, konstrukci a použití jednotlivých skupin převodovek a převodového ústrojí; - umí popsat stanovení technického stavu s využitím měřidel, měřících přístrojů a diagnostických prostředků a zařízení; - umí popsat kontrolu a nastavení předepsaných parametrů převodového ústrojí; - umí popsat a stanovit způsoby kontroly, postupy demontáže, oprav,	1. Shrnutí a opakování učiva z prvního ročníku 2. Podvozek 2.1. Kontrola stavu řídícího ústrojí, kol a jejich zavěšení 2.2. Kola a pneumatiky – demontáž, montáž, opravy, huštění a životnost pneumatiky 2.3. Kontrola geometrie řízení 2.4. Řízení – opravy a údržba, demontáž a montáž, vymezování vůlí 2.5. Zkoušky brzd – předpisy o účinnosti a nesouměrnosti působení brzd, druhy zkoušek, vyhodnocení 2.6. Závady brzd a jejich odstranění – demontáž a opravy jednotlivých částí 3. Převodová ústrojí 3.1. Zkoušení převodných ústrojí 3.2. Spojky – demontáž, montáž, seřizování, kontrola, závady, opravy 3.3. Převodovky – demontáž, montáž, seřizování, kontrola, závady, opravy 3.4. Automatické převodovky – závady, příčiny, údržba 3.5. Přídavné převodovky – závady, příčiny, údržba

montáže a seřízení skupin převodového ústrojí a charakterizuje typické závady; - stanovuje a umí popsat způsoby kontroly, postupy demontáže, oprav, montáže a seřízení jednotlivých typů motorů a charakterizuje typické závady; - umí popsat doplnění a výměnu provozní kapaliny motoru; - popíše účel, principy činnosti, druhy, konstrukci a použití jednotlivých soustav vozidel; - stanovuje způsoby kontroly, postupy demontáže, oprav, montáže a seřízení jednotlivých typů příslušenství spalovacích motoru a dovede popsat odstranění typické závady; - charakterizuje hlavní systémy pro snižování emisí škodlivin ve výfukových plynech a provádí jejich měření a údržbu; - charakterizuje jednotlivé prvky aktivní a pasivní bezpečnosti vozidel; - umí popsat dodržování stanovených postupů v souladu s dílenskou dokumentací; - umí popsat dodržování bezpečnosti při práci a platné legislativy; - umí popsat diagnostiku jednoduchých závad - umí popsat výměnu jednotlivých komponent; - umí popsat provádění a vyhodnocení	3.6. Kloubové hřídele – demontáž, montáž, opravy, závady, příčiny, údržba 3.7. Rozvodovky – demontáž, montáž, údržba, kontrola, závady, opravy 3.8. Řetězové převody – údržba, kontrola, závady, opravy 4. Motory 4.1. Demontáž a montáž motorů – zásady 4.2. Pevné části motorů – údržba, kontrola, závady, opravy jednotlivých částí, montáž 4.3. Klikové ústrojí – demontáž, montáž, kontrola, závady, opravy 4.4. Rozvodové mechanismy motorů – demontáž, montáž, údržba, kontrola, závady, opravy 4.5. Zásady bezpečnosti práce a možná rizika 4.6. Údržba a kontrola 5. Příslušenství spalovacích motorů 5.1. Mazací soustava motoru 5.2. Chladicí soustava motoru 5.3. Palivová soustava motoru 5.4. Systémy řízení motoru 5.5. Výfuková soustava a snižování emisí škodlivin ve výfukových plynech 6. Aktivní a pasivní bezpečnost
--	--

diagnostických měření a stanovení příčiny vzniku závad; - umí popsat stanovení technického stavu vozidel s využitím měřidel, měřících přístrojů a diagnostických prostředků, identifikuje závady a jejich příčiny u jednotlivých agregátů a prvků, umí popsat kontrolu vozidla a jeho částí a nastavení předepsaných parametrů; - umí popsat obsluhu přístrojů, měřících a kontrolních pomůcek a zařízení; - umí popsat použití ručního a mechanizované nářadí, základních strojů a zařízení; - umí popsat použití zdvihacích a jiných mechanizačních prostředků pro pracovní činnosti; - charakterizuje druhy a principy alternativních pohonů vozidel; - umí popsat dodržování bezpečnostních opatření při práci na vozidlech s alternativními pohony; - popíše způsoby uskladnění vozidel a zařízení, jejich ošetřování a konzervaci; - popíše způsoby uskladnění materiálů, nářadí, pomůcek, náhradních dílů, pneumatik a hořavin;	7. Diagnostika vozidel 7.1. Sériová a paralelní diagnostika 8. Obsluha strojů a zařízení 8.1. Obsluha strojů, přístrojů a zařízení 9. Alternativní pohony vozidel 9.1. Bezpečnost při práci na vozidlech 10. Garážování a skladování
--	---

3. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žáci: - vysvětlí způsoby provádění zkoušek motorových vozidel; - popíše druhy diagnostických přístrojů a jejich obsluhu; - vysvětlí provedení a vyhodnocení diagnostických měření a dokáže určit příčiny závad; - vysvětlí postup při měření emisí zážehových motorů; - vysvětlí postup při měření emisí vznětových motorů; - popíše stanovení technického stavu vozidel s použitím moderních diagnostických prostředků; - určí způsoby kontroly, postupy demontáže, opravy a montáže chladicí a mazací soustavy motorů; - rozlišuje druhy olejů; - popíše měření bodu tuhnutí chladicí kapaliny; - umí popsat diagnostiku snímačů a akčních členů jednotlivých palivových soustav; - umí popsat provedení komunikace s řídicí jednotkou a vyčtení paměti závad;	1. Shrnutí a opakování učiva z druhého ročníku 2. Zkoušky pohybových vlastností automobilu 2.1. Silniční zkoušky motorových vozidel 2.2. Kontrola počítáče kilometrů a rychloměru 2.3. Dojezdové zkoušky, jízdní odpory 2.4. Zkoušky zrychlení a největší rychlosti 2.5. Měření spotřeby paliva 2.6. Zkoušky na válcové zkušebně 2.7. Měření tlaku a podtlaku 3. Příslušenství spalovacích motorů 3.1. Kontrola mazací soustavy motoru 3.2. Kontrola chladicí soustavy motoru 4. Diagnostika zážehových motorů 4.1. Analýza výfukových plynů 4.2. Měření škodlivin ve výfukových plynech 4.3. Diagnostika dalších částí motoru 5. Diagnostika vznětových motorů 5.1. Měření kouřivosti motorů 5.2. Měření otáček motoru

- popíše způsoby kontroly jednotlivých typů zapalování a popíše měření předstihu zážehového motoru; - popíše kontrolu motoru vozidla pomocí motortesteru a osciloskopu; - umí popsat seřízení světlometů pomocí regloskopu; - zná metody údržby a kontroly stavu motorových vozidel;	5.3. Diagnostika vstřikovacího zařízení 5.4. Diagnostika dalších částí motoru 6. Diagnostika elektrických zařízení motorů 6.1. Měření elektrických veličin 6.2. Měření předstihu zážehu 6.3. Motortestery 6.4. Diagnostika podle osciloskopu 6.5. Test motoru 7. Kontrola světelné soustavy 7.1. Předpisy, způsob kontroly seřízení 7.2. Kontrola světlometů 7.3. Podmínky pro seřizování, vyhodnocení kontroly
---	---

UČEBNÍ OSNOVA – ŘÍZENÍ MOTOROVÝCH VOZIDEL

obor: 23-68-H/01 MECHANIK OPRAVÁŘ MOTOROVÝCH VOZIDEL

	1.	2.	3.
Řízení motorových vozidel	0	1	2

1. Pojetí vyučovacího předmětu

A) obecný cíl vyučovacího předmětu

- seznámit žáky a naučit je předpisy o provozu na pozemních komunikacích
- seznámit žáky s teorií zásad bezpečné jízdy a naučit je tyto aplikovat v praxi
- naučit žáky ovládání a údržbě vozidla
- seznámit žáky se základy první pomoci a naučit je aplikovat první pomoc v praxi
- naučit žáky řídit vozidla skupin B a C

B) charakteristika učiva

- rozvíjení teoretických znalostí a zdokonalování praktických dovedností v řízení a ovládání motorového vozidla jakékoliv skupiny
- vytváření smyslu pro zodpovědnost a svědomitost při řízení motorového vozidla jakékoliv skupiny.
- vytváření smyslu pro účelnost a využitelnost techniky
- rozvíjení komunikativních a motorických schopností a dovedností při řízení jednotlivých typů motorových vozidel
- zajišťuje žákovy schopnost orientovat se v zákonech, předpisech a vyhláškách, které souvisí s řízením motorového vozidla

C) výukové strategie (pojetí výuky)

- jednotlivé paragrafy příslušných zákonů budou vysvětleny formou výkladu za použití AV techniky, za současného ověřování znalostí žáků pomocí schválených testových otázek

- výuka řízení motorových vozidel proběhne, v souladu s příslušnými zákony pro provoz autoškol, na trenažérech, autocvičišti i v silničním provozu ve cvičných motorových vozidlech příslušné skupiny, po etapách, se zvyšující se náročností a s důrazem na samostatné jednání žáka
- výuka praktické údržby proběhne na funkčních modelech vozidel ve speciálních učebnách
- výuka zdravotní přípravy proběhne v teoretické části formou výkladu za použití AV techniky, v praktické části za použití modelů a pomůcek schválených pro výuku

D) hodnocení výsledků žáků

- Žák bude hodnocen ve třech pohledech obsahově shodných se závěrečnou zkouškou v autoškolě:
- znalost zákonů a pravidel pro provoz vozidel bude prověřována formou schválených zkušebních testů
- znalost techniky údržby a oprav motorových vozidel bude prověřována ústní formou v učebně na modelech za pomoci zkušebních otázek, předepsaných zákonem pro závěrečnou zkoušku v autoškolě

E) popis přínosu předmětu k rozvoji klíčových kompetencí a aplikací průřezových témat

- Tento předmět přispívá výraznou měrou k profilaci žáka jako opraváře a specialisty. Navazuje na předměty automobily, opravárenství, diagnostika a praktický výcvik.

2. Rozpis učiva

2. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: - rozumí obsahu paragrafům zákona; - ! správně aplikuje základní předpisy související s provozem vozidel; - pozná a dokáže pojmenovat jednotlivé části vozidel; - zná základní pojmy; - umí provést jednotlivé úkony; - pamatuje způsob provedení; - zná a rozumí jednotlivým částem motorového vozidla; - za použití těchto znalostí dokáže analyzovat případné závady; - dokáže v praxi aplikovat různé způsoby jízdy; - analyzuje situaci v provozu a dokáže na ni reagovat; - dokáže v praxi aplikovat různé způsoby jízdy; - zná a rozumí obsahu dalších paragrafů zákonů; - dokáže je aplikovat v silničním provozu - zná a rozumí jednotlivým částem motorového vozidla;	1. PPV – zákl. pojmy zák. č.361/2000Sb. 2. OÚV – popis voz., ovl. ústrojí, ovladač sdělovač a jejich umístění 3. PPV – účast. provozu, jejich povinnost 4. OÚV – zásady prev. údržby, její význam 5. pro BP a hosp. provozu a ochr. 6. životního prostř. 7. OÚV– kontrola voz. před jízdou 8. Tlak v pneu, hloubka desénu. 9. Faktory ovl. jejich životnost 10. OUV – katalyzátor, spojka, převodovka 11. Synchronizace 12. TZBJ – vliv tech. stavu voz. na BP, 13. Dopř. nehody a jejich příčiny, pasiv a aktiv prvky bezpečnosti. 14. TZBJ – jízda – zákl. fyz. podmínky 15. Zákl. postupy pro rozjíždění 16. Řazení, brzdění, zastavování, couvá 17. PPV – směr a zp. jízdy §11–20, §30

- dokáže tyto znalosti aplikovat při přezkoušení formou testu; - dokáže tyto své znalosti aplikovat v silničním provozu;	18. PPV – dopr. značky, úpravy provozu 19. PPV – jízda křižovatkou §22, 20. Odbočování 21. PPV – řízení provozu na PK §69–72, §75 22. PPV – vjíždění na PK, otáčení, couvá 23. Zastavení a stání 24. PPV – žel. přejezd 25. PPV – opakování formou 26. Formou přezkoušení 27. PPV – osvětlení vozidel OA i NA 28. Zvl. osv. voz. s právem přednostní 29. Jízdy, záchr. integr. sbor 30. OUV-zážeh. A vznět. motor, rozdíly 31. Použití, oleje, mazání, chladicí syst. 32. Chlad. kapalina a její kontrola 33. TZBJ – bezp. vzdál., brzd. dráha, přívěs 34. Vlečení vozidel, uložení a přeprava nákladu, osob. 35. OUV – ABS-popis, fce, použití 36. OUV – odpruž. vozidel, tlumiče, jejich 37. Správná fce pro bezp. jízdu 38. TZBJ – seznámení se s integr. záchr. systémem
---	--

	39. Profesní způsobilost řidiče (podle zákona č.247/2000, Sb. a vyhlášky č. 156/2008) 39.1. Výuka teorie pokročilého racionálního řízení a zásady bezpečné a defenzivní jízdy - defenzivní technika jízdy, zásady bezpečné jízdy, řešení krizových situací. 39.2. Prevence a řešení mimořádných událostí v provozu na pozemních komunikacích - schopnost posoudit nouzové situace, - chování při mimořádných událostech, - hodnocení situace, označení místa nehody, vyhnutí se komplikacím při nehodě, - přivolání pomoci, pomoc obětem a poskytnutí první pomoci, - reakci na výskyt požáru, evakuaci spolucestujících nákladního automobilu nebo cestujících autobusu, - zajištění bezpečnosti pro všechny cestující, - reakci v případě agresivního chování ostatních účastníků provozu, - základní zásady sestavení zprávy o nehodě, zápisy, foto, tlumočnicka, - rozbor dopravních nehod, - dopravní psychologii.
--	---

3. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: - prokazuje své znalosti jak při přezkoušení formou testu, tak i při ústním přezkoušení - analyzuje a úspěšně řeší situace v provozu na pozemních komunikacích, zvládá samostatně jízdu k určenému cíli; - bezpečně a samostatně ovládá vozidlo skupiny B i C; - umí rozlišovat specifickou jízdu a rozdíly mezi OA a NA, dokáže popsat a vyjmenovat a v praxi - Použít jak na OA, tak na NA - Rozumí jednotlivým paragrafům příslušných zákonů, dokáže tyto znalosti aplikovat jak při vyplňování zkušebních testů, tak i v praxi při jízdě s motorovým vozidlem; - zná defenzivní techniky jízdy - zná režim řízení a dobu odpočinku - zná pojem AETR - zná základy odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla - zná zásady první pomoci a ví, jak se zachovat v krizových situacích - orientuje se v zákonech a	1. TZBJ – cvič. vozidla – seznámení 2. PPV – opakování látky z 2. roč. 3. zák. 361/2000Sb., ostatní zákonné normy 4. Znalostí s ohledem na praktická cvičení – jízdy 5. TZBJ – specifika – AO a NA 6. Opakování formou testů 7. TZBJ – přeprava nákladu, logistika 8. PPV – jízda na dálnici §35–38 9. PPV – obyt. a pěší zóna §39, 40 10. PPV – osvětlení vozidel 11. PPV – vlečení voz., čerpání PHM 12. TZBJ – jízda s NA s ohledem na rozměry vozidla 13. PPV – překážka provozu, tunel, dopr. nehoda 14. OUV – alternátor, akumulátor, zapojení 15. PPV – omezení některých druhů voz 16. PPV – používání PK ostatními účastníky provozu – chodci, cyklisté apod. §53–60,73,74 17. Zastavování vozidel §79

ustanoveních souvisejícími s provozem na pozemních komunikacích	18. PPV – ŘO, ŘP, vybraná ustanovení Zák. č.13/97Sb., 168/99Sb., 111/94Sb.,56/01Sb. 19. Zdrav. zp., registr, registrace motor. voz. 20. Opakování – pís. test 21. PPV – tech. způsobilost, tech, prohl. 22. PPV – povinná výbava, kola pneu, 23. Doprav. etika 24. TZBJ – brzd. dráha, jízda na náledí s OA a NA 25. PPV – test, příprava na zkoušky 26. PPV – přeprava přečnávajícího nákladu, max. hmotnost, nejdůležitější zásady, specifika přepravy kapalin, specifika přepravy osob 27. ZP. – přednáška zdravotníka 28. OUV – podvozek, pérování, nápravy, kola, brzdy, motor a převodovka 29. El. zařízení vozidla, kontrola voz. před a během jízdy 30. PPV – příprava na závěrečné zkoušky, 31. Rozbor dopravních nehod, zvládání smyku, dopravní psychologie
--	--

UČEBNÍ OSNOVA – ODBORNÝ VÝCVIK

obor: 23-68-H/01 MECHANIK OPRAVÁŘ MOTOROVÝCH VOZIDEL

	1.	2.	3.
Odborný výcvik	15	15	15

1. Pojetí vyučovacího předmětu

A) Obecný cíl vyučovacího předmětu

- Vysvětlit žákům smysl dodržování pravidel bezpečnosti práce a ochrany životního prostředí, seznámit je s jednotlivými ustanoveními, která se týkají jejich oboru.
- Naučit žáky správné a samostatné volbě a přípravě ručních nástrojů a náradí, montážních pomůcek a přípravků, zdvihacích zařízení, diagnostiky a přípravě pracoviště.
- Seznámit žáky s používanými materiály v konstrukci automobilů, naučit je rozpoznávat jednotlivé druhy a možnosti použití, volit způsoby zpracování a ochrany materiálu.
- Naučit samostatné volbě správného a bezpečného postupu při ručním a strojním zpracování materiálu, demontáži, opravě a montáži agregátů vozidel a jejich částí.
- Seznámit žáky s konstrukcí motocyklů, osobních i nákladních automobilů, přípojných a speciálních vozidel.
- Vysvětlí funkci hlavních skupin vozidel (motoru, převodového ústrojí, náprav.).
- Podrobně vysvětlí funkci brzdových systémů, převodových a podvozkových skupin a zařízení aktivní a pasivní bezpečnosti.
- Seznámit žáky s typy používaných pohonných jednotek a druhy používaných paliv, maziv, chladiv.
- Vysvětlí funkci jednotlivých systémů pohonných jednotek, pojmenovat jednotlivé části, zná jejich funkci a charakteristiky.
- Naučit žáky diagnostikovat závady na vozidlech, jejich pohonných jednotkách a systémech řízení a opravovat zjištěné poruchy.

B) Charakteristika učiva

- Zpracování materiálu – základy strojírenství – zná a pozná jednotlivé materiály a umí je opracovat, spojovat, použít při opravách vozidel.
- Podvozek a řízení – zná konstrukční skupiny podvozku a řízení, umí pojmenovat a vyjmenovat jednotlivé části a vysvětlí jejich funkci, zná a diagnostikuje jednotlivé závady, jejich příznaky, umí je odstranit.
- Brzdy – umí vyjmenovat a popsat brzdové soustavy používané ve vozidlech, zná jednotlivé části systémů a umí popsat jejich funkci, zná a diagnostikuje jednotlivé závady, jejich příznaky a umí je odstranit.
- Převodová ústrojí – zná části převodového ústrojí, typy spojek, převodovek a stálých převodů, zná a diagnostikuje jednotlivé závady, příznaky a umí je odstranit.
- Motory – umí pojmenovat a vyjmenovat typy motorů, zná principy funkce, výhody a nevýhody jednotlivých konstrukcí, zná a diagnostikuje jednotlivé závady, jejich příznaky a umí je odstranit.
- Systémy přípravy směsi – zná teorii přípravy směsi motorů, umí pojmenovat části, zná jejich způsob kontroly, zná a diagnostikuje jednotlivé závady, jejich příznaky a umí je odstranit. Zná zásady pro optimalizaci spotřeby automobilu.
- Diagnostika – zná možnosti diagnostiky a kontroly vozidel, ovládá základní kontrolní postupy u jednotlivých diagnostických přístrojů.

C) Cíle vzdělávání v oblasti citů, postojů hodnot a preferencí

- Výuka směřuje k tomu, aby žáci pracovali kvalitně a pečlivě, dodržovali normy a technologické postupy, neplýtvali materiálem.
- Dodržovali zásady a předpisy bezpečnosti práce.
- Vážili si práce jiných lidí.
- Dodržovali pracovní dobu a využívali ji.
- Byli schopni se kriticky dívat na výsledky své práce a nadále je vylepšovat.

D) Výukové strategie (pojetí výuky)

- Odborný výcvik je organizován v učebních skupinách, kdy výklad teorie oprav, nebo cvičné úkoly jsou vedeny převážně frontálně.
- Výuka při produktivní práci a cvičné úkoly probíhá ve skupině nebo individuálně podle charakteru zadaných prací.

E) Hodnocení výsledků žáků

- Zvládnutí učiva – klasifikace
- Hodnocení souborných prací na konci tematických celků – klasifikací
- Dodržování pravidel BOZP – ústní hodnocení
- Aktivní přístup k řešení problému – klasifikací a ústní hodnocení, které je součástí klasifikace
- Pořádek na pracovišti – ústní hodnocení, které může být součástí klasifikace
- Průřezová témata bude žák hodnocen formou ústního ocenění jeho postojů, pochopení probíraného tématu a hodnocení jsou součástí klasifikace.

F) Popis přínosu předmětu k rozvoji klíčových kompetencí a aplikací průřezových témat

- Tento předmět přispívá významnou měrou k profilování žáka jako technika – specialisty. Je úzce spojen s dalšími technickými předměty, a to především se Základy strojnictví, Automobily, Základy elektrotechniky.
- Žák zvládá přípravu a organizaci svého pracoviště.
 - Volí a používá vhodnou technickou dokumentaci pro daný druh vozidla a typ silničního vozidla.
 - Volí a používá stroje, nástroje, zařízení, montážní nářadí, univerzální a speciální montážní přípravky a pomůcky, zdvihací zařízení, ruční mechanizované nářadí a jeho příslušenství.
 - Identifikuje příčiny závad u vozidel, jejich jednotlivých agregátů a prvků s využitím běžných a speciálních měřidel, měřících přístrojů, diagnostických prostředků a zařízení.

- Dodržuje odpovídající a bezpečný technologický postup pro demontáž, opravu a montáž agregátů, vozidel a jejich částí.
- Provádí seřízení a nastavení předepsaných parametrů
- Stanoví vhodný způsob údržby a ošetření a provádí jej.
- Zpracovává příjmovou a následnou dokumentaci (například průběh opravárenských úkonů, evidenci o vykonané práci, seznam a potřebu náhradních dílů, předávání vozidla).
- Jedná odpovědně, samostatně, aktivně a iniciativně ve vlastním zájmu, ale i pro zájem veřejný.
- Dbá na dodržování zákonů a pravidel chování, respektuje práva a osobnost druhých lidí, vystupuje proti nesnášenlivosti, xenofobii a diskriminaci.
- Umí myslet kriticky, nenechá se manipulovat, tvoří si vlastní úsudek a je schopen o něm diskutovat s jinými lidmi.
- Umí si kriticky vyhodnotit své osobní dispozice, uvědomovat si vlastní přednosti, meze a nedostatky.
- Zvládá se adaptovat na pracovní prostředí a nové požadavky, pracovat samostatně i v týmu, podílet se na realizaci společných pracovních a jiných činností, aktivně podporovat společná rozhodnutí, plnit a přijímat odpovědně svěřené úkoly, uznávat.
- Umí porozumět zadání úkolu nebo určit jádro problému, získat informace potřebné k řešení problému, navrhnout, vysvětlit nebo zdůvodnit způsob řešení, popř. varianty řešení.
- Umí samostatně plánovat, provádět a kontrolovat činnost nebo řešení úkolu, zhodnotit dosažený výsledek.
- Pracuje s informacemi, a to především s využitím prostředků informačních a komunikačních technologií.
- Získá reálnou představu o pracovních, platových a jiných podmínkách v oboru a možnostech profesní kariéry, zná požadavky zaměstnavatelů na zaměstnance a je schopen srovnávat je se svými předpoklady.
- Zná práva a povinnosti zaměstnanců a zaměstnavatelů.

- Má základní vědomosti a dovednosti potřebné pro rozvíjení vlastních podnikatelských aktivit.
- Specifické výsledky vzdělávání
 - Chápe kvalitu jako významný nástroj konkurenceschopnosti a dobrého jména podniku.
 - Dodržuje stanovené normy a předpisy související se systémem řízení jakosti zavedeným pracovištěm.
 - Nakládá s materiály, energiemi, odpady, vodou a jinými látkami ekonomicky a s ohledem na životní prostředí.
 - Chápe bezpečnost práce jako součást péče o zdraví své i spolupracovníků, klientů a zákazníků.
 - Dodržuje právní předpisy týkající se bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, protipožární předpisy a hygienické předpisy a zásady.

G) Aplikace průřezových témat

V tematických celcích odborného výcviku jsou probírány zejména otázky

- Člověk a životní prostředí
 - třídění odpadů v autoopravárenství
 - práce s nebezpečnými odpady
 - likvidace autovraků a poškozených částí
- Člověk a svět práce
 - výuka odbornosti současně rozvíjí i obecné kompetence a to zejména identifikace a rozvoj vlastních priorit
 - práce s informacemi
 - odpovědné rozhodování
 - verbální komunikace

MONTÁŽE A OPRAVY

Cílem obsahového okruhu je poskytnout žákům vědomosti, dovednosti a přehled pro výkon praktických činností vykonávaných na motorových a přípojných vozidlech při

výrobě, montáži a servisu. V obsahovém okruhu žáci získají vědomosti a dovednosti pro ošetřování, opravy, seřízení a diagnostikování silničních vozidel. Manuální a intelektové dovednosti se rozvíjejí a prohlubují při demontáži a montáži jednotlivých dílů, uložení mechanismů, částí i funkčních celků strojů a zařízení při ošetřování a běžných opravách vozidel, provedené opravě, seřízení a kontrole provozuschopnosti vozidel a jejich funkčních částí.

Při všech těchto činnostech používají dílenskou dokumentaci, vhodné nástroje, nářadí, pomůcky, měřidla, měřicí a diagnostické pomůcky a zařízení a udržují je v dobrém technickém stavu. Při praktických činnostech jsou žáci vedeni k dodržování zásad bezpečné práce, k prevenci při úrazech, uhašení požáru vhodnými hasebními prostředky a k ekologickému chování.

2. Rozpis učiva

1. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: - rozeznává a určuje jednotlivé druhy konstrukčních, nástrojových a pomocných materiálů používaných ve strojírenství podle vzhledu, označení apod.; - při zpracování materiálů postupuje s ohledem na jejich vlastnosti, způsob prvotního zpracování, tepelného zpracování apod.; - při používání a údržbě nástrojů respektuje jejich vlastnosti, popř. způsob tepelného zpracování; - pro zamýšlený účel volí vhodné pomocné materiály (např. lepidla, tmely, těsnicí hmoty, maziva, chladiwa, brusiva) a provozní hmoty; - používá pomocné a provozní materiály způsobem minimalizování možných ekologických rizik; - volí vhodně povrchově upravené materiály, popř. rozhoduje o použití prostředků pro jejich protikorozi ochranu; - volí vhodnou metodu pro nerozebíratelné spojování materiálů;	1. Bezpečnost a ochrana zdraví při práci, hygiena práce, požární prevence - pracovněprávní problematika BOZP- bezpečnost technických zařízení - bezpečnost při opravách vozidel, včetně alternativních pohonů - ekologické zásady při práci s ropnými a chemickými látkami 2. Technické materiály - kovové a nekovové materiály - pomocné materiály a provozní hmoty - koroze – tepelné zpracování oceli

mechanismů a zařízení; - volí vhodné pomůcky a přípravky pro usnadnění montáže a demontáže; - volí odpovídající měřidla, měřicí zařízení a způsoby měření a kontroly; - volí vhodné způsoby přezkoušení funkčnosti smontovaných strojů a zařízení; - stanovuje rozsah opravy; - dodržuje předepsaný způsob kontroly součástí a dílů; - charakterizuje základní způsoby obnovy a renovace součástí; - dodržuje předepsaný způsob seřízení, přezkoušení a předání strojů a zařízení; - vybírá vhodné diagnostické zařízení a diagnostické metody; - zjišťuje příčiny závad diagnostickým zařízením	- spoje rozebíratelné a nerozebíratelné - součásti k přenosu sil a momentů - převody a mechanismy-kontrola funkce 5. Základy opravárenství - zjišťování potřebného rozsahu opravy-kontrola a třídění demontovaných součástí - obnova součástí, renovace-oprava, údržba a provozní ošetření strojů a zařízení - seřizování, přezkoušení a předání opraveného stroje a zařízení-rozlišuje jednotlivé druhy vozidel a pojmenuje jejich hlavní části; - rozlišuje jednotlivé druhy karosérií; - vyjmenuje používané příslušenství a vysvětlí jejich význam;
---	---

2. ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: - rozlišuje jednotlivé druhy vozidel a pojmenuje jejich hlavní části; - rozlišuje jednotlivé druhy karosérií; - vyjmenuje používané příslušenství a vysvětlí jejich význam - pojmenuje jednotlivé části podvozku, popíše jejich konstrukci, činnost a použití; - stanovuje vhodné způsoby oprav a kontrol podvozkových částí; - udržuje, opravuje a seřizuje podvozkové části vozidel; - vyměňuje kola a pneumatiky, vyvažuje je a stanoví hloubku dezénu; - opravuje a seřizuje a kontroluje brzdy a brzdné soustavy; - kontroluje, doplňuje a vyměňuje provozní kapaliny-kontroluje, doplňuje a vyměňuje provozní kapaliny; - popíše účel, principy činnosti, druhy, konstrukci a použití jednotlivých skupin převodovek a převodového ústrojí; - stanoví způsoby kontroly, postupy demontáže, oprav, montáže a seřízení	6. Motorová vozidla -rozdělení vozidel a hlavních částí 7. Podvozek - kola a pneumatiky - rámy a karoserie - pérování a tlumiče pérování - zavěšení kol - brzdy - řízení - stabilizační systémy 8. Převodová ústrojí - převodovky - přídatné převodovky - automatické převodovky - kloubové a spojovací hřídele, klouby

skupin převodového ústrojí a charakterizuje typické závady; - udržuje, opravuje a seřizuje skupiny převodových ústrojí - popíše účel, principy činnosti, druhy, konstrukci a použití jednotlivých typů motorů - stanovuje způsoby kontroly, postupy demontáže, oprav, montáže a seřízení jednotlivých typů motorů a charakterizuje typické závady; - udržuje, opravuje a seřizuje spalovací motory vozidel a vyměňuje je; - kontroluje, doplňuje a vyměňuje provozní kapaliny	- řetězové převody - spojky 9. Motory - pevné části - pohyblivé části - rozvodové mechanismy
--	---

3.ročník

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: - opravuje a udržuje motorová a přípojná vozidla; - vykonává záruční a pozáruční prohlídky silničních motorových vozidel; - zaznamenává provedené úkony v předepsané dokumentaci; - provádí úkony k zajištění provozuschopnosti motorových a přípojných vozidel z hlediska měření emisí a technické kontroly v STK - provádí funkční zkoušky opravených vozidel - popíše účel, principy činnosti, druhy, konstrukci a použití jednotlivých používaných soustav; - stanovuje způsoby kontroly, postupy demontáže, oprav, montáže a seřízení jednotlivých typů příslušenství a odstraňuje typické závady; - udržuje, opravuje a seřizuje příslušenství spalovacích motorů vozidel; - charakterizuje hlavní systémy pro snižování emisí škodlivin ve výfukových plynech a provádí jejich měření a údržbu;	10. Příslušenství spalovacích motorů - mazací soustava - chladicí soustava - palivová soustava - systémy řízení motoru - výfuková soustava a snižování emisí škodlivin ve výfukových plynech

- charakterizuje jednotlivé prvky aktivní a pasivní bezpečnosti vozidel; - dodržuje stanovené postupy v souladu s dílenskou dokumentací, dodržuje bezpečnost a platnou legislativu; - diagnostikuje jednoduché závady; - vyměňuje jednotlivé komponenty; - provádí a vyhodnocuje diagnostická měření a stanoví příčiny vzniku závad; - stanovuje technický stav vozidel s využitím měřidel, měřicích přístrojů a diagnostických prostředků, identifikuje závady a jejich příčiny u jednotlivých agregátů a prvků, kontroluje a nastavuje předepsané parametry - stanovuje technický stav vozidel s využitím měřidel, měřicích přístrojů a diagnostických prostředků, identifikuje závady a jejich příčiny u jednotlivých agregátů a prvků, kontroluje a nastavuje předepsané parametry - obsluhuje přístroje, měřicí a kontrolní pomůcky a zařízení; - používá ruční mechanizované náradí, základní stroje a zařízení; - používá zdvihací a jiné mechanizační prostředky pro pracovní činnosti;	11. aktivní a pasivní bezpečnost 12. Diagnostika vozidel - sériová a paralelní diagnostika 13. Obsluha strojů a zařízení - obsluha strojů, přístrojů a zařízení 14. Alternativní pohony vozidel
---	--

- charakterizuje druhy a principy alternativních pohonů vozidel; - dodržuje bezpečnostní opatření při práci na vozidlech s alternativními pohony; - popíše způsoby uskladnění vozidel a zařízení, jejich ošetřování a konzervaci; - popíše způsoby uskladnění materiálů, nářadí, pomůcek, náhradních dílů, pneumatik a hořavin; - při skladování hořavin jedná v souladu s bezpečnostními, hygienickými a ekologickými požadavky	- bezpečnost při práci na vozidlech 15. Garážování a skladování
--	---

6 Popis materiálního a personálního zajištění výuky

Střední škola a Mateřská škola, Liberec, Na Bojišti 15, příspěvková organizace
Na Bojišti 15
46010 Liberec 3

Oficiální název:	Školní vzdělávací program pro obor Automechanik
Kód a název oboru:	23-68-H/01 Mechanik opravář motorových vozidel
Stupeň vzdělání:	Střední vzdělání s výučním listem
Délka studia:	3 roky
Studijní forma vzdělávání:	Denní

6.1 Materiální zajištění výuky

V areálu školy jsou vybudovaná zařízení pro odborný výcvik elektrotechnických a automobilních oborů. Odborný výcvik zajišťuje v plném rozsahu škola vlastními prostředky. Prostory dílen jsou esteticky zařízeny. K dispozici mají i počítače ve školní studovně, pro možnost využití volného času před výukou a o přestávkách. Část odborného výcviku probíhá v provozovnách sociálních partnerů.

Školní komplex dále tvoří tělocvična, která je přístupná žákům i v odpoledních hodinách. Studentům i personálu slouží školní jídelna.

V oblasti teoretické výuky je škola kvalitně vybavena didaktickou technikou. Pro výuku jsou používány dataprojektory pevně zabudované v učebnách, 4 interaktivní tabule, odborné učebny vybavené modely a pomůckami. Škola využívá elektronickou třídní knihu. V každé učebně je alespoň jeden počítač připojený k internetu, tři počítačové učebny a počítače ve školní studovně. Žáci mají možnost připojit svá mobilní zařízení k internetu na chodbách pomocí Wi-Fi.

6.2 Personální zajištění výuky

Výuku odborných i všeobecně vzdělávacích předmětů zajišťují ve většině případů plně kvalifikovaní vyučující s praktickými zkušenostmi z výuky i z provozů.

Odborný výcvik probíhá pod vedením zkušených a kvalifikovaných učitelů odborného výcviku. Věková struktura vyučujících je vyvážená.

Odborný výcvik v soukromých provozech je ošetřen smlouvou a je pravidelně kontrolován vedoucím učitelem odborného výcviku. Jednou za pololetí je prováděno přezkoušení dovedností z předepsaného rozsahu výuky v dílenských zařízeních školy.

Aktuální personální zabezpečení aktuální – Výroční zpráva za příslušný školní rok na www.ssams.cz

7 Charakteristika spolupráce se sociálními partnery

Střední škola a Mateřská škola, Liberec, Na Bojišti 15, příspěvková organizace
Na Bojišti 15
46010 Liberec 3

Oficiální název:	Školní vzdělávací program pro obor Automechanik
Kód a název oboru:	23-68-H/01 Mechanik opravář motorových vozidel
Stupeň vzdělání:	Střední vzdělání s výučním listem
Délka studia:	3 roky
Studijní forma vzdělávání:	Denní

Snahou školy je přizpůsobit se vývoji společnosti, vytvořit nové formy vzdělávání. Rozšířením oborů jsou naplňovány cíle vzdělávání národního program rozvoje vzdělávání v České republice – Bílá kniha, který řeší vytváření polyfunkčních škol, tj. škol nabízejících všeobecné i odborné vzdělávací programy, které poskytují různý stupeň vzdělání.

Významným trendem je úzká spolupráce se sociálními partnery. Vzhledem k tomu, že se strojírenské, elektrotechnické a v poslední době zejména dopravní firmy potýkají s nedostatkem kvalifikovaných zaměstnanců, je především z jejich strany enormní zájem o spolupráci.

V dalším období je nutné legislativně zakotvit alespoň několikaměsíční řízenou praxi pro každého žáka odborného vzdělávání v podnikové sféře. Bouřlivý rozvoj techniky, informačních a dopravních technologií vyžaduje úzkou spolupráci vzdělávacích institucí a výrobní sféry. I z tohoto důvodu se škola zapojila do celorepublikového projektu IQ AUTO.

V rámci tohoto projektu získala certifikát druhého stupně. Odborná úroveň školy je dnes, podobně jako v minulosti, vysoká. Potvrzuje to úspěšné uplatňování našich absolventů na trhu práce v oblasti služeb i soukromého podnikání. Škola má nejnižší nezaměstnanost absolventů v kraji a stále stoupá zájem o absolventy zejména v učebních oborech.

Vynikajících výsledků dosahuje škola především v oblasti odborného výcviku. Významnou změnou by mělo být posílení jazykové vybavenosti především ve výuce technických oborů.

Velká část odborného výcviku se přesunula do soukromých značkových autoservisů. Tím se dosáhlo návaznosti na požadavky sociálních partnerů.

Příkladem jsou značky BMW, AUDI, VW, Peugeot, Škoda, Ford, Subaru a další. Celkem pracuje v servisech 70 žáků v oborech automechanik a autoelektrikář.

Velkým přínosem pro praktickou výuku je fungující školní autoservis pro veřejnost. Na opravách se podílejí žáci druhých a třetích ročníků, kteří jsou odměňováni za produktivní práci. Tento systém odborné praxe umožňuje žákům lépe se socializovat v pracovním kolektivu, osvojit si odborné znalosti specializované na určitou značku a získat po ukončení školy zaměstnání. Obdobný systém se realizuje i v oblasti elektrotechnického vzdělávání. I v těchto oborech vykonává část žáků praktický výcvik v elektrotechnických firmách. Přes počáteční obavy o úroveň praktického výcviku v soukromých firmách je výsledek více než uspokojivý. Autoservisy i elektrotechnické firmy začali velmi úzce spolupracovat se školou a zájem o žáky je až překvapivý.

Velký zájem o spolupráci projevily i velké dopravní firmy, které se začínají potýkat s nedostatkem mladých řidičů.

Škola navázala v rámci svých aktivit celoživotního učení úzké kontakty se sociálními partnery z oblasti dopravy. Příkladem je výborná spolupráce s firmou Severotrans Liberec. Zájem o spolupráci je z dalších dopravních a logistických společností. Škola získala akreditaci pro provádění profesního školení řidičů.

Žáci všech učebních oborů vykonávají jednotné závěrečné zkoušky ve spolupráci s NÚV Praha. Tento systém se ukázal jako velmi efektivní a umožnil srovnání s ostatními školami stejného zaměření.